

Türkçesi
E. BÜYÜKİNAL

Dizgi: Gümüş Reprodüksiyon/Film: Ruşen Grafik
iç Baskı: Şefik Matbaası/Kapak Baskısı: Seçil Ofset

I. BÖLÜM

Gregor Kirsanov frene bir saniye geç basınca, beyaz Mazda'nın tamponu iyi günler gördüğü belli olan yeşilimsi eski Seat 127'nin arka tamponuna vurdu.

Her iki araba da durdu, sonra yol kenarına park etmek için tekrar hareket etti. Bu manevra sırasında peşlerinde biriken arabalar müthiş bir yaygara koparmışlardı. Calle Serrano'nun tek yönlü trafiğini oluşturan araba selinde şoförlerin frenden çok önem verdikleri tek şey, klakson çalmaktı.

Seat 127'den blucinli genç bir hippie kız çıktı. Öfkeyle arabanın çevresini dolaştı ve arkada durdu. Gregor Kirsonov olayı bir an önce halletmek kararıyla Mazda'sından atladı.

Akşamın yedisi olmasına rağmen, havada boğucu bir sıcak vardı.

Gregor gülümseyerek Seat'ın sürücüsüne

yaklaştı. Arkaya taralı siyah saçları, yeşil gözleri ve 1.90'lık boyuyla Sovyet elçiliğindeki bütün kadınların gözdesiydi.

— Senyorita, çok üzülüğümü...

Seat'm sürücüsü kollarını göğsünde kavuşturarak:

— Arabanın boyası mahvoldu, dedi. Bir polis çağırıp...

Gregor Kirsanov gömleğinin terden sırtına yapıştığını hissetti. Şu sıralar dikkati üzerine çekmenin hiç gereği yoktu.

Gülümsemesini sürdürerek:

— Senyorita, şu an çok acele bir işim var. Bırakın, zararınızı hemen ödeyeyim. Hem de nakit olarak. Tamirat için ne istiyorsunuz?

Şaşırان genç kız arabasına bir göz attıktan sonra:

— On beş bin peseta! dedi.

Araba silindir altında kalsa bu paranın dörtte birine tamir olurdu, ama Gregor'un tartışacak zamanı yoktu. Cebinden bir tomar para çıkararak kızın istediği miktarı saydı.

— Buyrun!

Trafiğin gürültüsünden bağırarak konuşuyorlardı. Genç kız parayı çantasına yerleştirdikten sonra teşekkür edip külüstür arabasına atladı.

Gregor Kirsanov da Mazda'sına döndü ve motoru çalıştırıp hareket etmeden önce Seat'ın kalkmasını bekledi. Yeni bir kazaya meydan vermemek için kızın uzaklaşmasını bekliyordu...

Seat bir türlü hareket etmiyordu. Gregor

içinden küfretmeye başladı. Birkaç saniye sonra hippî kız dışarı çıkarak bağırdı:

— Arabayı çalıştıramıyorum.

Karşıya geçmeye hazırlanan bir yaya Seat'a yanaştı. Gregor da arabadan çıkıp adamlar birlikte Seat'ı itmeye başladı. Üç, beş metre sonra araba simsiyah dumanlar salarak çalıştı ve yola çıkarak uzaklaştı. Gregor ter içinde Mazda'ya döndü. Hareket etmek üzereyken gözü ilerdeki gazete satıcısının yanında duran uzun boylu genç bir kadına takıldı.

KGB'nin Madrid şubesinin güvenlik şefinin karısı Larissa Petrov'du bu. Kocasının görevi, diplomatlar ve KGB görevlileri arasındaki muhtemel hainleri ortaya çıkartmaktı. Larissa Petrov'un da resmi hiçbir görevi olmamasına rağmen, kocasına muhbirlik ettiği söyleniyordu.

Gregor Kirsanov bir anda su gibi terlediğini hissetti. Larissa Petrov ile karşılaşmak bir felakete sebep olabilirdi. Yine de gülümseyerek genç kadına yaklaştı.

— Larissa, burada ne işin var?

— Ya senin, Gregor İvanoviç?

Kadının sesinde alaycı bir ton vardı. Ama bu hayalgücünün bir oyunu da olabilirdi. Korku bazı şeyleri olduğundan değişik gösteriyordu. KGB personeli merkezde bulunan bir deftere gidecekleri bütün yerleri yazmak zorundaydı. Gregor da dışçisine gideceğini not etmişti. Oysa dışçisi, Calle Serrano'nun tam aksi yönünde, eski Madrid'de bulunuyordu.

Gregor Mazda'yı gelişi güzel park etmesine

aldırmayarak genç kadının beline sarılıp boy-
nundan öptü. Larissa'nın üzerindeki çiçekli el-
bise iri göğüslerini ortaya koyuyordu. Son
derece beyaz olan teninin güneşe hassas olduğu
belliydi.

— Yakınlarda bir yerde bir iş randevum
Mardi, küçük güvercin! dedi kadının kulağına.

KGB şubesinin en iyi subaylarından olan
Binbaşı Gregor Kirsanov'un Madrid'de bir
düzineye yakın muhbiri olduğu herkesçe bili-
nirdi. Larissa şeytanca gülümseyerek:

— Bari, iyi geçti mi? diye sordu. Yanına
koruma gorili istemedin mi?

Konuşma tehliKeli alana kayıyordu. Gregor
kadına biraz daha sarıldı.

— Çok iyi geçti. Ya sen, Larissa... Sen ne
arıyorsun burada? Yoksa hayranlarından bi-
riyle randevun mu var?

Larissa'nın kocasının seks gücünden şikâyet
ettiğini Sovyet elçiliğinde duymayan kalmamış-
tı. Gerçekten de, Anatoli Petrov'un bir Don
Juan olduğunu hiç kimse iddia edemezdi. Adam
kadından çok içki hastasıydı.

Bir kadeh içki görse saatlerce gizli düşman-
lardan söz ederdi. İşin kötü yanı, adamın rasge-
le vereceği bir rapor en iyi KGB subayını bile
yirmi dört saat içinde Moskova'ya gönderirdi.
Ondan sonra ayıkla pirincin taşını!

Kocasından umudu kesen Larissa Petrov ise,
elçilikteki tüm erkeklerle unutulmaz maceralar
yaşamıştı. Onun bu hareketi kocasını deliye
çeviriyor, ama horlanmamak için hislerini belli
etmemeye çalışıyordu. Kadınlar arasında ün

sahibi olan Gregor'a ise, özel bir hıncı vardı.

Larissa bir kahkaha attı.

— Aptal! Buraya alışverişe çıktım. Biraz para biriktirmiştım de...

Hazır giyim mağazalarının çoğu Calle Serrano'daydı. Gregor kadının boş ellerine baktı.

— Ama hiçbir şey satın almamışsın?

— Şu üzerimdeki elbiseyi aldım. Eskisini de attım. Param bu kadarına yetiyor. Bana zengin bir sevgili lazım. Tanıdığın böyle biri yok mu?

Gregor daha da sevimli bir ifade takındı. Kadını idare etmesi gerekiyordu.

— Ben o beklediğin zenginlerden değilim, Larissa. Ama sana bir votka ikram edebilirim. Vaktin var mı?

— Her zaman vaktim var benim. Anatoli bu sabah bir toplantı için Roma'ya gitti. Beni nereye götürüyorsun?

— Yakın bir yere gideceğiz. Tenha ve gözlerden uzak. Araban var mı?

— Yok. Taksiyle geldim.

Madrid'de taksiden bol bir şey yoktu. Bir şişe su parasına çalışacak duruma gelmişlerdi.

— Ya karın? dedi Larissa. Duyarsa hır çıkarmaz mı?

— Onun Moskova'da olduğunu biliyorsun, dedi Kirsanov. Annesi bir beyin ameliyatı geçirdi.

*

**

Blues Villa Club, saat sekiz olmasına rağmen dolmaya başlamıştı, ispanyollar evle-

rinden geç çıkarlar, akşam yemeğini saat on bire, on ikiye doğru yerlerdi.

Larissa geniş yumuşak koltukları, loş ışıkları ve duvarlarda asılı duran modern tabloları inceledi.

Gregor'a dönerek:

— Kaçamak sevgililerini hep buraya mı getirirsin?

— Yok canım, dedi Gregor, buraya ya bir kez ya da iki kez gelmişimdir.

Dediği doğrudu. Zaten burayı seçmesinin bir nedeni de buydu. Çevrede kendisini tanıyan çıkmazdı. Barmen ise müşterilerle pek ilgili değildi.

Gregor genç kadını salonun kuytu bir köşesine götürdü. Masaya oturduklarında, Larissa:

— Burada Fransız konyağı bulunur mu? diye sordu.

— Elbette, dedi Kirsanov.

Beş dakika sonra masalarında bir şişe Gaston de Lagrange ve Gregor için de Stoliçnaya duruyordu.

*

**

Larissa Petrov'un gözleri buğulanmış, yanakları kızarmıştı. Konyak şişesinin yarından fazlası boşalmıştı. Genç kadın birden Gregor'a dönerek:

— Söylesene Gregor Ivanoviç, dedi, benim gibi bir kadınla ne için var burada? Esmer güzel bir İspanyol dilberine tutkun olduğumu biliyorum...

— Kim söyledi bunu?

— Anatoli'nin görevini biliyorsun, işi sizleri gözlemek...

Bu düşünce Gregor'da soğuk duş etkisi yaptı. Larissa ile karşılaşması ölümcül bir tehlike oluştuyordu. Küçük bir kum tanesinin bile ne büyük operasyonları bozduğu herkesçe bilinirdi. Larissa bu karşılaşmalarından kocasına bilerek ya da bilmeyerek söz edebilirdi. Kocasını da kalkıp Gregor'un nerelerde neler yaptığını sıkı bir soruşturmaya girişse, sonuç...

Gregor eğilip genç kadını dudaklarından öptü.

— Senden çok hoşlanıyorum, Larissa!

Kadının korkunç bir iştahla dudaklarını ısırması, Gregor'u şaşırttı. Kadın hemen kendini toparlayarak ayrıldı ve konyağından bir yudum aldı. Bakışlarında tuhaf parıltılar vardı.

— Sen delisin Gregor. Ya bir gören olsa bizi...

— Haklısın. Daha rahat bir yere gidelim.

— Nereye?

— Benim eve...

Amacı, kadının bu karşılaşmadan kocasına söz etmesini engellemektir.

Gregor'un Madrid'deki paravana görevi, Novosti gazetesinin muhabirliği idi. KGB'nin kendisine Paseo de la Castellana'da tuttuğu üç yüz metre karelik daire ise, bir gazete muhabirinin oturamayacağı kadar lükstü. Gerçek gazeteci olan diğer meslektaşları Madrid'in doğusunda toz toprak içindeki bir muhitte otururlardı.

Larissa başım salladı.

— Olmaz. Senin evine gitmemiz tehlikeli. Eve erken dönmem gerek. Anadolu Roma'dan telefon edecekti. Eğer beni evde bulamazsa...

— Burgos yolunda bir motel biliyorum, dedi Gregor.

— Olmaz, olmaz... Ben...

Gregor kadının konuşmasını engellemek ve direncini kırmak için tekrar dudaklarından öptü. Larissa'nın solukları sıklaştı, göğsü elbiselerini yırtacakmış gibi inip kalkmaya başladı.

— Senin neyin var, Gregor İvanoviç? Seninle tanıştığımızdan bu yana bana hiç kur yapmadın. Şimdi yanaşmanın sebebi nedir?

— Yanında her zaman kocan vardı.

Kadının kadehine konyak, kendisinininkine de votka doldurdu.

Bir süre müzik dinleyerek sarmaşdolaş oturdular. Sonra tekrar öpüştüler. Gregor ani bir kararla kadının elini alıp pantolonunun üstüne koydu. Erkeğin üzerinde yarattığı etkiyi farke- den Larissa şaşır- dı.

— Hakkında söylenenler doğruymuş, dedi. Sen gerçek bir damızlık aygırsın!

Sonra elini çekti.

— Bir başka sefere, Gregor İvanoviç. Anadolu ile bir sorun çıksın istemem. Ne sinirli biri olduğunu bilirsin. Beni eve bırakıyor musun?

Kalkmadan önce konyağını bitirdi. Gregor hesabın üstünü aldı. Kafası karışmıştı.

Bir an önce bu işi bitirmek istiyordu. Bu kalabalık yerde düşüncesini gerçekleştirmesi imkânsızdı.

Arabaya bindiklerinde tekrar kadına saldır-

dı. Larissa bu kez karşı koymadı. Eli elbisenin altından bacakları boyunca yukarı çıktı. Nylon slipi sıyırmak istediğinde, Larissa irkildi.

— Stua!*

Gregor kadının kıpırdamasını engellemek için tekrar öptü. Bir yandan da göğüslerini okşuyordu. Larissa soluk soluğa kendini kurtardı.

— Gidelim! dedi.

Gregor yola çıktı. Paseo de Castellana'dan aşağı indi. Larissa'mn evine yirmi dakikalık bir yolvardı. Ani bir kararla pantolonunun fermuarını açtı ve kadının elini tutarak hassas noktaya getirdi.

— Okşa beni! dedi.

— Sen delisin, Gregor!

Bu itiraza rağmen, istenilen hareketi yapmaya başlamıştı. İçinde Gregor'a karşı dayanılmaz bir arzu duyuyordu.

Mazda Plaza de Cusco meydanını dönüp doğuya, Calle Alberto Alcocer'e saptı. Güneş batmış, hava kararmaya başlamıştı. Larissa hem okşuyor, hem mırıldanıyordu:

— Beni de kendine uydurdun, aklımı başımdan aldın.

Elini çekti ve başını Gregor'un kasıklarına gömdü. Eliyle yaptığını ağzıyla devam ettirmek istiyordu.

Gregor orgazm olmamak için çaba sarfediyordu. Planın en önemli yanı buydu.

*Dur

Madrid çevreyolunun üstündeki köprülerden birini geçerek Moratalaz semtine yöneldi. Larissa Petrov'un evine birkaç dakikalık yol kalmıştı.

Eve yaklaştıklarını farkedene Larissa, sonuca ulaşmak için hareketlerini hızlandırdı. Ama, Gregor soğukkanlılığını büyük bir başarıyla sürdürüyordu. Sonunda, genç kadını siyah saçlarından yakalayıp başını geriye çekti.

Larissa şaşkın şaşkın ona baktı.

— Burada keselim, dedi Gregor. Başka bir zaman devam edersin.

Larissa daha da şaşkınlıktaydı. Gururu kırılmıştı.

— Seni etkileyemiyor muyum? dedi.

Gregor yavaşladı.

— Saçmalama, dedi.

Larissa hiçbir şey anlamıyordu. Gregor'da yarattığı arzuyu söndürmeyi başaramamıştı.

Gregor birden hızlandı.

— Ne yapıyorsun?

Gregor cevap vermedi. Kadını ensesinden tutarak başını tekrar kucağına çekti.

Larissa eski hareketine tekrar başladı.

Gregor farların ışığı altında toprak bir yol farkederek oraya saptı. Şehrin ışıkları dikiz aynasında yavaş yavaş kaybolmaya başlamıştı. İssiz yolda bir süre daha ilerledi ve kuytu bir alanda durdu.

Kontağı kapadığı anda, Larissa doğruldu ve altındaki slipini çıkardı.

— Bana sahip olmak istiyor musun, Gregor İvanoviç?

Gregor kapıyı açtı.

— Gel, dışarı çıkalım. Daha rahat ederiz.

Kadını elinden tutup dışarı çekti, sonra belinden kavrayarak arabaya yasladi. Bir eliyle elbisesinin yakasını yakaladı ve hızla çekerek kumaşı beline kadar yırttı.

— Yepyeni elbisem...

Gregor çevresine bakındı. Hava kararmıştı. Onları gören olmazdı.

— Sana yenisini alırım.

Yavaşça kadının vücudunu kendisine doğru çekti. Larissa'nın istediği buydu zaten. Erkeğe yardım ederek işini kolaylaştırmaya bakıyordu. Birleştiklerinde genç kadın sadece "ah" diyebilirdi. Soluk soluğaydı. Devamlı aynı şeyleri tekrarlıyordu:

— Da vai! Davaü*

Larissa sımsıkı yapışmıştı ona. Kremlin'in buzlarını bile eritecek aşk sözcükleri söylüyordu. Her ikisi de orgazm olmuş, ama henüz ayrılmamışlardı. Larissa gözlerini yumdu. Bu damızlık aygırı evine davet edip sabaha kadar sevişmek vardı, ama yapamazdı. Gregor'un elleri göğüslerindeydi. İşini bilen parmaklar göğüslerini bırakarak yavaşça yukarlara kaydı, boynunun çevresinde durdu. Karanlıkta sevgilisinin gözlerindeki ifadeyi seçemiyordu.

— Beni boğmaya mı niyetlisin? dedi alaycı bir tavırla.

— Öyle bir niyetim yok, dedi Gregor.

Parmaklar şahdamarının üzerinde durdu ve yavaşça harekete geçti.

*Devam et! Devam et!

Larissa bir an irkildi, kendini kurtarmak istedi, ama başaramadı. Gözleri karardı, Gregor tutmasa, düşecekti. Birini bayıltmak için kullanılan en eski numaraydı bu.

Gregor planından vazgeçmemek için kendini zorluyordu. Çünkü Larissa büyük bir tehlikeydi. Onun yüzünden kendini Moskova'da bulması işten bile değildi. Larissa inleyerek gözlerini açtı ve kurtulmaya çalıştı. Gregor işe başlamamın zamanı geldiğini düşündü.

Geriye çekildi ve kadının suratına müthiş bir yumruk indirdi. Mazda'ya çarpan kadın sarsıldı. Gregor elbisesinden geri kalan kısımları da yırttı. Sonra, kadın yere düşene kadar vurmaya devam etti. Larissa yere yığıldığı anda, onu sırtüstü çevirdi ve boynunu sıkmaya başladı. Bir süre sonra bıraktı. Nabzım kontrol etti. Atmıyordu.

Hızla çevresine bir göz attı. Kimseler yoktu, arabaya geri dönüp kadının slipini aldı ve giydirdi, sonra serbestçe çekerek slipi parçalayıp çimenlere attı.

Artık kendini son derece rahat hissediyordu. Arabayı iyice kontrol etti. Larissa'nın çantasını açtı, içinden parasını alarak çantayı uzağa fırlattı. Yarattığı mizansen harikaydı. Karşısında seks manyağının tecavüzüne uğramış bir kurban yatıyordu.

Arabaya binip hareket edeceği sırada, ilerde bir karaltı farkettiler. Nabzı hemen 130'a çıktı.

Mazda'dan inerek yavaşça karaltıya yaklaştı. Bunun büyük seyyar çöp bidonlarından biri olduğunu görünce bir kahkaha attı. Bu ıssız

verde kime rastlayacağını sanıyordu? Çöp bidonu aklına bir fikir getirdi.

Geri dönüp Larissa'nın cesedini kucakladı ve getirip çöp bidonunun içine attı. Sonra, slipini, çantasını elbisesinin parçalarını toplayıp onları da bidona attı ve kapağı kapadı.

Böylece, cesedin bulunması gecikecekti. Bu ıssız yere kimseler gelmezdi. Kokuya gelince, yerleşim merkezlerinden koku da duyulmazdı.

Mazda'yı çalıştırdı ve farları yakmadan ay ışığında ilerledi.

Bir süre sonra otoyola çıktığında, yakında zengin, özgür ve mutlu olacağını düşündü.

II. BOLUM

Malko pencerenin önünde durmuş, Madrid'i kuzey-güney doğrultusunda kesen Paseo de la Castellana'yı seyrediyordu. Binanın otuzuncu katı Plaza del Doctor'a tamamen hakimdi. Mavi göğün altında uzanıp giden tuhaf bir kentti burası. Kırmızı kiremitli sıvaları kararmış eski yapıların arasında göğe uzanan birkaç gökdelen vardı.

Malko da şu an bunlardan birinde bulunuyordu. Avusturya'dan iki gün önce ayrılmış ve Madrid'e iner inmez, kentin en iyi oteli olan Ritz'e yerleşip Budget'den son model yepyeni bir Ford Orion kiralamıştı. Otel defterine kendi gerçek adını yazmıştı. Madrid'de eski dostlarıyla buluşmaya gelen soylu bir Avusturyalıydı bu kez.

Eşyalarını yerleştirip bir duş aldıktan sonra, hemen randevusuna koşmuş ve şu-an bulundu-

ğu binanın otuzuncu katında, kapısında "Microchips Technology İne." yazan zili çalmıştı. Kapıyı açan güleç yüzlü sekreter kız kendisini bu harika manzaralı bekleme salonuna almıştı.

Kapı açıldı ve içeri yapılı, dazlak kafalı, iki dirhem bir çekirdek giyinmiş bir tip girdi. Soğuk mavi gözlerinde hiçbir anlam yoktu. Gözünde altın çerçeveli bir gözlük vardı. Malko'ya elini uzatarak:

— Ben James Barry, dedi. Madrid'e hoş geldiniz!

James Barry Madrid'deki CIA şubesinin şefiydi. "Microchips Technology Inc" adlı şirket göstermelik bir paravan oluyordu.

İki adam yandaki büroya geçip kapıyı kapadılar. Duvarda Silicon Valley'i gösteren fotoğraflar vardı. Koltuklara kuruldukları anda sekreter kahve getirdi.

James Barry, altın saati, çizgili gömleğiyle casustan çok, bir işadamına benziyordu.

— Galiba buradaki görevim hakkında konuşacaksınız, dedi Malko.

Konuya bir an önce girmek istiyordu.

James Barry masasının üzerinden kaim bir dosya alarak dizlerinin üstüne yerleştirdi.

— Bu iş, daha önceki görevlerinizden biraz farklı! dedi Amerikalı. Bu kez karşı-casuslukla ilgili bir görev yapacaksınız!

Malko şaşkınlığını gizlemeye çalıştı. Karşı-casuslukta çalışan tiplerin hemen hepsi paranooya sahibiydi ve ondan asla yardım istemezlerdi. Amerikalı olmadığı için onu hain olarak

görenler bile vardı.

Belki de onları fikir değiştirmeye zorlayan, Virginia'da ortaya çıkarılan Sovyet casusluk teşkilatıydı. Teşkilatın tutucu ve namuslu Amerikalı vatandaşlardan oluşması herkeste şok etkisi yapmıştı.

James Barry çoğu siyah-beyaz olan bir tomar fotoğraf uzattı.

Malko belgeleri dikkatle inceledi. Hepsinde aynı adam vardı. Uzun boylu, atletik yapılı, saçları arkaya taralı yakışıklı biriydi. İlk bakışta insanda televizyon oyuncusu izlenimi bırakıyordu.

— Size Binbaşı Gregor İvanoviç Kirsanov'u tanıtmaya çalışıyorum, dedi Amerikalı. 1.90 boyunda, 83 kg. ağırlığındadır. Sırasıyla Caracas, Buenos Aires'de görev yaptı. Şu an Madrid'e görevli. Çok iyi İngilizce ve İspanyolca konuşur. KGB'nin bir numaralı Don Juan'ıdır. Madrid'de çok iyi bir muhbir kadrosu kurdu. Novosti gazetesinin muhabirliğini paravana olarak kullanıyor. Buraya yakın bir yerde oturur. Castellana'da 127 numara. Karısı şu an Rusya'da. Komutanı votka tutsağı bir general. Araları iyi değil.

James Barry bir an sustu, sonra kelimelerin üstüne basa basa devam etti:

— Gregor İvanoviç Kirsanov bizim tarafa geçmeye hazır ve biz de onu kabule karar verdik.

Bir KGB binbaşısını elde etmek büyük başarıydı...

— Ona bu kararı verdiren nedir?

James Barry belli belirsiz bir şekilde gülümsedi.

— Sadece PİTE!.. Bunun ne olduğunu biliyor musunuz? Para, İdeoloji, Tehlike ve Egoizm, yani kısaca PİTE... İnsanların taraf değiştirmesinin sebebi hep budur... Adamlarımız Kirsanov adının altını iki yıl önce Venezüella'da görev yaparken çizdiler. Batıdaki yaşam tarzını tanıdıktan sonra, Sovyet sisteminden ürkmeye başladığı gözlemlendi. Sonra, emrinde bulunduğu komutanıyla aralarında sürtüşme çıktı. Sonuçta yarbaylığa terfisi ertelendi. Bu haksızlığa isyan etmek istedi, ama elinden bir şey gelmiyordu... Duygusal hayatı da yolunda gitmiyor. Karısıyla anlaşamıyorlar... Kısacası, karşımızda egosu yaralanmış, Sovyet sisteminden nefret eden ve ülkesinden soğumuş biri vardı. Biz bunlara yeni bir yem daha ekledik: Para. Kendisine bizim tarafa geçtiği anda bir milyon dolar vereceğimizi söyledim.

— Vay canına! diye mırıldandı Malko. Bu miktara çıktığınız pek görülmemiştir...

— Doğru, dedi James Barry. Ama Latin Amerika konusunda uzman bir KGB subayı da her gün ele geçmez.

— Sonunda, teklifinizi kabul etti ve sizin için çalışmaya başladı tabii... Peki, bu işte benim rolüm ne olacak?

Genellikle, CIA bir Sovyet ajanı ele geçirdi mi, onu ilk uçağa atıp gizlice Washington'a yollardı.

James Barry kahvesinden bir yudum alarak devam etti:

— Bu mesele sandığınız kadar basit değil. Gregor Kirsanov henüz bizim için çalışmadı. Bana sadece Arjantin'deki adamlarının adlarını verdi, onları da zaten biliyorduk. Ama kontrol bakımından büyük yararı oldu. En azından, yalan söylemediğini ve ciddi olduğunu anladık. Şimdi "Şirket" benden bu adamı sınamamı istiyor. İltica olaylarında ne kadar titiz olduklarını bilirsiniz. Bu iş bir tahrik de olabilir...

— Bunu adamı Amerika'ya gönderdikten sonra yapınıza. Adamın KGB tarafından vurulmasını mı bekliyorsunuz?

Amerikalı yine gülümsedi.

— Amerika'ya gitmeden önce gireceği "sınavı" başarıyla geçmesi gerek... Onun bir süre daha görevinde kalmasını ve bize bilgi uçurmasını istiyoruz. Bu bulunmaz bir fırsat. Langley ona sormamızı istediği bir soru listesi gönderdi. Soruların hepsi birbirinden önemli. Tabii, bütün bu soruları cevaplamamız gerekmiyor, ama elimizden geleni yapacağız.

— Elimizden geleni yapacağız demekle ne kastediyorsunuz? dedi Malko.

Amerikalının yüzünde yine bir gülümseme belirdi, ama gözlerinde buz gibi bir ifade vardı.

— Aslında, elinizden geleni demem gerekirdi... Sizin çok iyi Rusça konuştuğunuzu biliyorum. Dosyanızda okumuştum...

— Az önce Kirsanov'un çok iyi İngilizce bildiğini söylemişsiniz. Bana ihtiyaç duymanızı anlayamadım.

Amerikalı koltuğunda biraz doğruldu.

— Ben burada CIA bölge şefiyim ve ispanyollar kim olduğumu çok iyi biliyorlar. Kirsanov ile benim ilişki kurmam son derece tehlikeli. Siz Amerikalı değilsiniz ve burada kimse tarafından tanınmıyorsunuz. Tabii, KGB hariç. Onlara da gözükmeyeceksiniz...

— Bildiğim kadarıyla ispanya NATO üyesi ve sizin de en iyi müttefiklerinizden biri. ispanyol meslektaşlarınız durumdan haberdar olmayacak mı?

— Kesinlikle olmayacak, dedi Amerikalı. Bunun birçok nedenleri var. En başta da bu meseleye Latin Amerika ile başlamamız... ispanya bu konuda çok hassastır... Sonra ispanyollar çok duygusaldır. Operasyona katılacak olsalar, Gregor Kirsanov'a sahip çıkıp onu kendilerinin koruyacağını ileri sürerler. Bu da söz konusu bile olmaz tabii...

Malko tabloyu kafasında canlandırabiliyordu. CIA ispanya'da çalışan bir Rusu elde ediyor ve topladığı bilgilerin sadece kırıntılarını ispanyollara veriyordu.

James Barry devam etti:

— Ayrıca, İspanyollarla olan ilişkilerimiz görüldüğü kadar iyi durumda değil. NSA'nın* adamları bir çuval inciri berbat etti.

— NSA mı? Nasıl?

— Geçen ocak ayında kafalarına sarayı dinlemeyi koymuşlar. Her zamanki "muslukçu" numarasıyla saraya mikrofon yerleştirme-

* National Security Agency; CIA'dan farklı olan bu kuruluş elektronik casuslukla görevlidir.

ye kalktılar ve CESİD'in* ajanları tarafından yakalandılar. Herifler kıyameti kopardı, zorla susturduk. Şimdi burunlarının ucunda bir KGB subayını kullandığımızı duysalar, çıldırırlar... Bu arada bir önemli bir neden daha var.

— Nedir o?

— Gregor Kirsanov'dan öğrendiğimize göre, CESİD'de bir hain var. İspanyolları uyarmaya kalksak, hem operasyon yatar, hem de Kirsanov'un hayatını tehlikeye atarız.

Güneş öyle yakıcıydı ki, klima cihazı bile yetersiz kalıyordu. Malko alnındaki teri sildi. Haziranda Madrid cehennem gibiydi.

— Anlıyorum. Ne zaman işe başlıyoruz?

— Tam üç saat sonra. Büyük bir kütüphanede işe başlayacaksınız. İlk buluşmaya beraber gideceğiz. Ondan sonra başınızın çaresine bakacaksınız. İzleyeceğimiz yol şu. Hazırladığınız soru listesini bir kitaba yerleştireceksiniz, Kir san ov da soruları aynı kitapla verecek. İşimiz bittiğinde de onu gizlice kaçıracağız.

— Nasıl?

— Hükümetten boş bir pasaport almak için haftalarca uğraştım. Bir göbek atmadığım kaldı önlerinde. Bu pasaporta bir Amerikalı adı yazacağız ve dostumuz nişanlısıyla Washington'au;ıcak...

— Nişanlısıyla mı?

CIA ne kadar da duygusal bir kurumdu!

*Centor Superior de Información de la Defensa: CIA'nın benzeri İspanyol Haber alma örgütü.

— Bu da görevinizin ikinci yanı. Gregor Kirsanov'u bu karara iten bir milyon dolardan çok, yeşil gözlü, Raquel Welch göğüslü bir İcadın oldu.

— Amerikalı bir kadın mı?

— Hayır, bir İspanyol. Evli bir kadın. Kirsanov ile birbirlerine delice aşıklar. Kirsanov görevi bitip de Madrid'den ayrılınca onu tamamen kaybedeceğini biliyor.

— Peki, ne yapmamı istiyorsunuz?

— Hiçbir şey, dedi Amerikalı. Kadınla bizim hiçbir temasımız olmadı. Kirsanov'dan ayrı olarak onu da kontrol etmeliyiz. Bu da size düşecek. Ayrıca, güzel bir kadınla tanışmış olacaksınız. Alın şunu.

Malko'ya Hola dergisinden kesilmiş bir fotoğraf uzattı. Deri etekli, göğüsleri bluzundan fırlayacakmış gibi duran nefis bir dilberdi bu. Gregor Kirsanov'un metresinin yanındaki smokinli adamı gören Malko'nun ağzı bir karış açık kaldı. Hafif dazlak, geniş ağızlı sarışın bir adamdı bu.

— Bu Thomas del Rio! diye bağırdı Malko.

James Barry şaşırdı.

— Onu tanıyor musunuz?

— Albadüşesi'nin düzenlediği a vpartilerinde tanışmıştık. Sevimli ve uysal bir tiptir. Karıncayı bile ezmekten çekinir. Av ve boğa güreşi delisidir. Sevilla yakınlarında bir boğa çiftliği var. Beni oraya davet etmişti. Bu yanındaki de...

— Evet, karısı! diye tamamladı James

Barry. Aman Tanrım! Adamla tanıştığınızı bilmiyordum. Bu işimizi hem kolaylaştırır, hem de zorlaştırır. Ne işle meşgul olduğunuzu biliyor mu?

— Sanmam, dedi Malko. ilişkilerimiz resmiydi. Onun evli olduğunu bile bilmiyordum. Kadının adı ne?

— Isabel. Ama pek ender beraber oluyorlar. Adam Madrid'den, kadın da Sevilla'dan hoşlanmıyor. Ayrıca anladığım kadarıyla, dövüşçü boğa yetiştirme olayı adamı hiç de damızlık bir erkek yapmamış! Öğrendiğimize göre, kadının cinsel ihtiyaçlarını karşılayamıyormuş.

— Bu da Kirsanov'un işini kolaylaştırmış olmalı. Bu çifti çok iyi anlıyorum, ıspanya bu gibilerle doludur. Adam metresleriyle yaşar, kadın da karşılaştığı her erkeğe aşık olur.

— Isabel del Rio da onlardan olmalı, dedi Amerikalı. Gelin, yemeğe gidelim.

*

** ,

Eski Madrid'de Calle de Postas'da bulunan El Botin adlı restoran, Bayan Reagan'm ziyaretinden soma turistlerle dolup taşmaya başlamıştı. Bunlardan Madridlilere yer kalmıyordu.

ikinci katta bir grup Japonla Amerikalının arasında bir masaya çökmüş olan Malko ile James Barry önlerindeki iki yüz elli yıllık fırında pişmiş dana etini geveliyorlardı.

Malko masanın üzerinden eğilerek Amerikalıya yaklaştı.

— Peki, KGB bu ilişkiden kuşku duymuyor mu?

James Barry ağızındaki lokmayı yuttuktan sonra cevap verdi:

— KGB farkında tabii. Fakat adamın burada gazetecilik paravanası arkasında olması nedeniyle kurduğu çok sayıdaki ilişkiler ve aldığı sonuçlar onlara doğal görünüyor ve göz yumuyorlar. İç güvenliğin başında olan Anatoli Petrov ise ayyaşın teki. Ayrıca, şu sıralar başka işlerin peşinde. Karısı bir hafta önce öldürüldü. Katil bir seks manyağıymış. İspanyollar henüz bir iz bulamadılar.

James saatine baktı.

— Artık çıkalım, dedi.

*

**

Aguirre Kütüphanesi, Calle Serrano ile Calle Jorge Luis'in kesiştikleri noktadaydı. Malko önden girdi ve kalabalığa karışarak giriş katındaki kitaplarla ilgilenmeye başladı. Kütüphanenin Calle Jorge Luis yönüne bakan kısmında, tahta merdivenle çıkılan ve sanat kitaplarına ayrılmış bir galeri vardı. Giriş katında kitapları karıştıralı henüz on dakika olmuştu ki, kapıda uzun boylu ve iyi giyimli biri belirdi. Yüzündeki siyah gözlüğe rağmen, Malko adamı hemen tanıdı.

Gregor Kirsanov çok sakin görünüyordu. Galeriye giden merdivene yöneldiği sırada içeri James Barry girdi. Amerikalı birkaç dakika kitapları karıştırdıktan sonra merdivene yöneldi. Rusun yanına yaklaştığında, Gregor İran gravürlerini inceliyordu. Elindeki kitabı kapadı ve birkaç metre uzaklaştı. James Barry kitabı

alıp açtı. içinde bir kâğıt parçası bulunuyor olmalıydı.

Bir süre sonra iki adam yanyana geldiler. Amerikalı fısıltılı bir sesle:

— Bu bey yeni dostunuz, dedi. İşler yolunda mı?

Malko merdivenlerden yeni tırmanıyordu. Rus aceleci bir bakışla onu süzdü.

— Her şey yolunda. Ya sizin tarafta?

— Her şey kontrol altında, dedi James. Biraz sabredeceksiniz.

Gregor Kirsanov'un kaşları çatıldı.

— Ne yaptığım farkedilirse beni bir daha göremezsiniz...

Amerikalı ona yatıştırıcı bir gülücükle karşılık verdi.

— Biraz dayanın. Ondan sonra güzel bir hayatınız olacak. Sınavı başarmak üzeresiniz.

Amerikalı Malko'yu onunla yüz yüze bırakarak aşağı indi. Malko gülümseyerek Rusça konuştu:

— Merhaba Gregor Kirsanov! Sizinle yine bu şekilde mi görüşeceğiz?

— Evet, dedi Rus.

Malko göz ucuyla adamı inceledi. Çıkkık elmacık kemikleri ve yeşil gözleriyle bir atmacayı andırıyordu.

Gregor aşağı indi ve dışarı çıktı. Malko adamın kaldırım kenarına park edilmiş beyaz bir arabaya bindiğini gördü. Bir süre daha bekledi ve o da aşağı indi. Gelecek buluşmanın yerini James Barry söyleyecekti. Malko etrafına bakındı, Amerikalı yok olmuştu...

İçinden işlerin yolunda gitmesini temenni etti.

*

**

Sovyet elçiliği binasının dördüncü katında, Anatoli Petrov'un küçük bürosunda bir ölüm sessizliği vardı. Binanın bütün odalarında olduğu gibi burada da duvarlar ses peçirmez şekilde güçlendirilmişti. Ayrıca, duvar içlerinde elektronik cihazların yaydığı ses dalgalan vardı. Bunlar herhangi bir dinlemeyi etkisiz kılmaya yarıyordu. Pencereler azdı ve hepsi de buzlu camla kapatılmıştı.

İç güvenlik şefi Anatoli Petrov kadehine biraz daha votka doldurdu ve önündeki dosyaya iğrenerek baktı. İspanyol polisi soruşturma hakkındaki bütün bilgileri onlara vermişti. Petrov bunları defalarca okumuş, ama hiçbir ipucu bulamamıştı. Karısının ırzına geçildiği tıbben doğrulanmıştı. Karısının neler yaptığını biliyordu. Kuşkulananacak bir şey yoktu. Polis bunun seks manyağı tarafından yapıldığını ileri sürmüştü. Anatoli Petrov bu fikre bir türlü inanamıyordu. Bu cinayet bir profesyonel işiydi ve profesyonelce bir yanılmaydı.

Başını kaldırıp dosyayı kapadı ve odada dolanmaya başladı.

Sonra koridora çıktı. Yan kapı açıktı. İçerdeki sekreter ona gülümsedi.

— İyi akşamlar, Anatoli Petrov.

Anatoli belli belirsiz karşılık vererek yoluna devam etti. Koridorun sonundaki odanın

önünde durdu. Buranın kapısı on beş santimlik çelikle kaplıydı. Elçiliğin kalbi sayılırdı. En gizli evraklar burada saklanırdı. Ayrıca, şifreleme ve şifre çözücü cihazlar da buradaydı.

Anatoli Petrov kapının yanındaki zile bastı ve beklemeye başladı. Kapı yalnız içerden açılırdı ve içerde gece gündüz devamlı bir nöbetçi bulunurdu.

Bu sırada asansörün kapısı açıldı ve koridora Gregor Kirsanov girdi.

— Hâlâ çalışıyor musun Anatoli? Biraz dinlen artık.

— İşim çok, Gregor İvanoviç. Benim gezecek vaktim yok.

Zırhlı kapı açıldı ve iki Rus birlikte içeri girdiler.

Kirsanov çelik dolaplardan birinden not karnesini aldı. Kurduğu ilişkileri ve kişilerin gerçek adlarını buna not ederdi. Deftere birkaç satır yazarak kapadı ve aynı yere bıraktı. Herhangi bir sızıntı olmaması için defterin bütün sayfaları numaralanmıştı. Bu defteri odanın dışına çıkarması yasaktı.

Gregor Kirsanov ile Anatoli Petrov birlikte dışarı çıktılar.

Anatoli'nin migreni tutmuştu. Bahçeyi aştı, kaldırımını geçip karşısındaki eczaneye girdi. Eczane kalabalıktı. Kuyruğa girdiği sırada Gregor Kirsanov'un beyaz arabasına bindiğini gördü. Birden, aklına İspanyol polisinin verdiği dosyadaki ifadeler geldi.

Migrenini unutarak elçiliğe döndü ve hemen mikrofilm odasına çıktı. Buradaki bir görevli

Rus elçiliğinde çalışanların gittikleri randevulardaki fotoğraflarını çekmekle yükümlüydü. Böylece, ilk buluşmalarda kimin kiminle olduğu ve kimin nereye gittiği belgelenmiş oluyordu.

— Bana Binbaşı Kirsanov'un dosyasını verin! dedi Petrov.

Görevi nedeniyle arşivlerdeki tüm belgeleri karıştırmaya hakkı vardı. Dosyayı aldıktan sonra odasına gitti ve çalışmaya koyuldu.

İki saat sonra Kirsanov'un dosyasını kapadığında bir arpa boyu yol almamıştı. Bu akşam bir girişimde bulunacaktı. Eğer olumsuz sonuç alırsa, yine başladığı yere dönmüş olurdu.

Merdivenlerden inerken, Gregor Kirsanov'u Moskova'ya göndermekten büyük zevk alacağını hissetti.

III. BÖLÜM

Malko ev sahibi Arturo de la Renta'nın daveti üzerine masaya yaklaştı, Masadaki tek kadının önünde eğildi. Genç kadın saçlarını topuz yapmış, yüzünü hafif bir makyajla renklendirmişti. Üzerindeki gümüşü lame elbise vücudunu eldiven gibi sarıyordu. Sağ elindeki iri zümrüt gözlerinin yeşilinden farksızdı.

Malko uzanan eli öperek:

— Senyora, dedi.

Ev sahibi hemen atıldı.

— Dostum Prens Malko Linge Madrid'den geçiyormuş... Isabel del Rio ile tanıştığınızı bilmiyordum...

— Daha önce tanışmıştık, dedi genç kadın, iki yıl önce Sevilla'daki çiftliğimizde. Hatta kocamla fotoğrafları bile var. Hatırlamıyor musunuz?

— Hatırlamaz olur muyum!

Ne dümen!

Kadının kendini Malko'ya farketmemek için onca çaba sarfetmesinden sonra böyle rahat olması şaşırtıcıydı. Kibar gülüşünün ardında sert ve ihtiraslı bir ruhun varlığı seziliyordu.

Davetliler yavaş yavaş geliyorlardı. Konuşma havadan sudan konulara döndü. Orkestra gürültüyü biraz daha artırdı.

Malko başını çevirdiğinde kadının yakıcı bakışlarıyla karşılaştı. İsaibel gözlerini hemen tabağına indirdi. Dikkati pek çekmemeye çalışıyordu. Az konuşuyor, az gülüyordu. Güldüğünde titreyen göğüslerine bakılırsa, içine bir şey giymemişti.

Müziğin bir ara vermesini fırsat bilen Malko hemen atıldı.

— Kocanız Madrid'de değil mi?

İsaibel gülümsedi.

— Değil. Madrid'den nefret eder. Onun işi gücü küçük boğaları. Ama bugünün boğalarında iş yok. Arenaya çıktıktan beş dakika sonra bitkinleşiyorlar. Nerede o eski boğalar? Herbirinin bu kadar hayaları vardı!...

Masada sıkıcı bir sessizlik oldu. Davetliler son cümleyi biraz açık saçık bulmuşlardı. Neyse ki, müzik tam vaktinde başladı. Masadakiler dansa kalktı. Malko ile İsaibel de Retiro Parkı'na bakan bir pencerenin önüne geldiler. Buldukları dairede klima olmadığı için içersi fırın gibi olmuştu.

— Arturo sevimli bir insan, ama evibir felaket, dedi İsaibel. Ben kaçacağım buradan.

— Beni de bırakır mısınız? •

Genç kadın alaylı bir bakışla onu süzdü.

— Burada kalmak istemiyor musunuz? Etrafınızda çok güzel kadınlar var. Şu arkanızdaki hanım doktorun karışdır. Size bakmaktan şaşşı olacak.

— Sahi mi? dedi Malko saf bir ifadeyle. Hiç farketmedim. Aslına bakarsanız, gözlerinizin yeşilinden başka bir şey görmüyorum. Çok güzel gözleriniz var.

İsabel bu cevaptan hoşlanmış gibiydi.

— Pekâlâ, sizi götüreyim. Nerede oturuyorsunuz.

— Ritz'de kalıyorum.

Sokağa çıktıklarında İsabel çantasını açtı ve anahtarı Malko'ya uzattı.

— Alın. Jaguar kullanmasını bilir misiniz?

Kaldırım kenarında yepyeni kırmızı bir Jaguar vardı. Malko kadını oturtuktan sonra direksiyona geçti. İşin kötü yanı, Ritz çok yakın bir mesafedeydi. Arabayı yola çıkardığında, İsabel müziği açtı ve pırlantalı saatine bir göz attı.

— Bir bekleyen mi var? dedi Malko.

— Çok meraklısınız, dedi İsabel. Hükmedici erkeklerden hoşlanmam...

— Henüz o aşamaya gelmedik, dedi Malko.

*

**

Gregor Kirsanov duştan çıkıp bir havluya sarındı ve saatine baktı. Henüz vakti vardı, çünkü Madridlilerin akşam yemekleri geç bitirdi. İsabel ona evinin önünde saat ikiye

randevu vermişti. Bu çılgınlıktı, çünkü İsa-bel'in koynundan ancak sabaha karşı çıkacak ve saat dokuzda da Novosti'de olacaktı. Fakat İsa-bel'den vazgeçemiyordu. Bu kadın müthiş bir dişiydi.

Kocasını Madrid'deyken bile evine gelmekten çekinmiyordu. Kadında ne korku vardı, ne çekinme. Bir otoparkta ona ilk kez sahip olduğunda kadının attığı çığlıklar bir ölüyü bile diriltir di. Zaten ona bağlanmasının tek nedeni de bu aşırı tepkileri değil miydi?

Başlangıçta kadınla ilişkisi sadece cinsel düzeydeydi. Bir açık hava resim sergisinde tanışmışlardı. Gregor bu ilişkiyi kendi servisine yararlı bir olay gibi göstermiş ve kadın sayesinde birçok kapıyı aralayacağını söylemişti. Servisi de skandal yaratmamak kaydıyla ilişkiyi sürdürmesini kabul etmişti. Ama zamanla, bu beraberlikten bir aşk doğmuştu. Seviştikleri bir gün Gregor ona:

— Kocandan niye ayrılmıyorsun? diye sormuştu.

Kadın gülmekten katılacaktı.

— Sonra masraflarımı kim görecektir?

İşte, Gregor'a CIA'nın teklifini kabul ettirten bu itiraf olmuştu. O günden sonra İsa-bel'i yalnız kocası Sevilla'dayken görüyordu. İtiraf etmemişti, ama Gregor her buluşmadan önce biraz sinirli oluyordu. Bunu gidermek için de tek şey düşünür olmuştu: Kadını yatağa atmak. Bu gece yapacağı da buydu zaten.

Gregor havluyu atıp üzerine bir gömlekle pantolon geçirdi. Arabasını kapının önündeydi.

Aşağı indi, uyuklayan kapıcıyı selamladı ve binadan çıktı. Mazda'sına atladı ve İsaabel'in oturduğu Avenida Principe de Vergara yönüne hareket etti. İçinden gecenin fazla yorucu olmamasını diliyordu...

*

**

Malko Ritz'in önünde durdu ve İsaabel'e döndü. Radyoda hâlâ müzik vardı.

— İşte geldik. Boş olmamanız çok yazık. Sizi daha yakından tanımak isterdim.

Bakışları karşılaştı. Kadının gözlerinde tuhaf bir ifade vardı.

— Öyleyse, beni bir şey içmeye davet edin, dedi Malko'ya Ama Mua-Mua'ya gitmem. Orada tanıyan çok.

— Siz seçin, dedi Malko

— Bir flamenko kulübü var. Adı El Corral de la Moreria. Eğer isterseniz...

— İstemek ne kelime? Bayılırım.

*

**

Pistin ortasında, Japon turistlerin "Banzai" çılgınlıkları arasında dans eden kalçaları adaleli bir dansöz vardı. Kollarını savurup ayaklarını vurarak ticari bir flamenko yapıyordu. Pisti hayranlıkla seyreden İsaabel tek kelime konuşmamıştı. Dansöz döndükçe bol etekleri kütoluna kadar açılıyor, tam duracakken tekrar tepinmeye başlıyordu. Daracık lokal istifleme doluydu. İsaabel aniden Malko'ya döndü. Dudakları aralanmış, gözlerinde ihtiraslı bir ifade belirmişti. Eli masanın altına kayarak Malko'nun

bacaklarında dolandı, sonra müziğin ritmine uygun bir hızla hedeflediği noktayı okşamaya başladı. Malko kalp atışlarının hızlandığını farketti. Kadının çevredeki Japon turistlere aldıracağı yoktu. Malko orgazm olmak üzereyken müzik bitti. İsaabel de elini çekti.

— Dünyanın en tahrik edici müziği bu! dedi boğuk bir sesle.

Piste başka bir dansöz çıkmıştı. Müzik başladığında bu kez harekete geçen Malko oldu. Masanın altından elini genç kadının bacaklarına koyarak yukarlara doğru kaydırıldı. Fazla ileri gitmemesi gerektiğini düşünürken İsaabel'in elini elinin üstünde hissetti. Kadın bu temastan hoşlanmıştı.

Malko doğrudu. Masaya beş bin pesetalık bir banknot atıp gitmenin tam zamanıydı. Arabayı bırakarak sarmaş dolaş parka çıktılar. Ağaçların sık olduğu kesimden aşağı uzanan bir patikaya saptılar. Küçük bir alana geldiklerinde İsaabel kendini çimenlere bırakarak Malko'yu üstüne çekti. Malko fırsatı kaçırmadı. Hayatı sanki buna bağlıymış gibi delicesine sevişmeye başladı. Kısa süre sonra, kadının Sevilla'dan bile duyulabilecekçığılığıyla sevişme noktalandı. Malko için CIA'nın kurulmasını istediği ilişkinin tahminlerin ötesinde gerçekleştiğini düşündü...

— Harika bir tekniğin var, diye mırıldandı İsaabel. Bunu seni ilk gördüğümde anlamıştım. Seninle o dansöz flamenko yaparken sevişmek isterdim...

Bir cinsel sapıklık belirtisi daha!

İsabel ayağa kalktı, üstünü başını düzeltti. Elbisesi sökülmüş, yer yer yırtılmıştı. Birlikte Jaguar'a döndüler. İsabel kestirme yolları gösterdi. Beş dakika sonra Ritz'in önündeydiler.

İsabel dudaklarını Malko'nun boynuna yapıştırdı.

— Beni bırakıp gitmeni istemiyorum, dedi.

— Öyleyse Ritz'e gel, dedi Malko.

Genç kadın başını salladı.

— Yo, olmaz. Orada tanırım.

— Senin evine gidelim.

— Bu olur, ama...

— Aması ne?

— Benim arabamla gitmeyelim. Nedenini şimdi anlatamam.

— Benimkini alalım, dedi Malko. Arturo'nun evinin önüne bırakmıştım.

İsabel del Rio bir kahkaha attı.

— Yalancı canavar seni! Beni becermek için arabasızmış gibi davrandın ha!

*

**

Evin dekoru Hollywood'dakileri aratmazdı. İsabel içeri girer girmez elbisesini çıkardı ve Malko'yu yatağa çekti. İsabel sanki yıllarca erkek görmemiş gibi sevişiyordu. Malko da ona uyunca boğuşmaları kısa sürdü.

— Neden araba değiştirmemizi istedin? diye sordu Malko.

İsabel güldü. Malko'yu elinden tutarak pencereye sürükledi, perdeyi aralayarak:

— Bak! dedi. Şu beyaz arabaya.

Malko karşı kaldırıma park etmiş arabaya

baktı. İsaabel perdeyi kapadı.

— Sabahın ikisinden beri .beni bekliyor. Benim sevgilim.

Saat üçü geçmişti. İsaabel bir sabahlığa sarıldı. Malko işlerin sarpa sarabileceğim düşündü. Arabadaki sevgili, Gregor Kirsanov'dan başkası olamazdı.

— Ben gitsem artık, dedi.

İsaabel omuz silkti.

— Onun içinse, aldırma. Madrid dışında olduğumu ve eve geç döndüğümü söylerim. Yarın akşam daha ateşli olur.

— Ondan hoşlanmıyor musun?

— Ben delinin tekiyim. Onu tanıdığımda, onsuz olamayacağımı sandım, fakat kısa zamanda yanıldığımı anladım. Fakat bu sefer de o bana aşık oldu. Beni terketmek istemiyor. Ondan korkuyorum. Bu nedenle de ilişkiyi koparamıyorum.

— Niye ondan kurtulmak istiyorsun? diye sordu.

— Delinin teki bu herif. Bir Rus. Ülkesini terketmek istiyor. Bana Amerika'da çok iyi bir iş bulduğunu ve beni oraya götüreceğini söyledi. Hatta çok yakın bir zamanda olacakmış bu. Ben de bu arada ortalıktan yok olmaya çalışacağım...

Aman ne iyi! '

— Kocanı seviyor musun?

— Pöh! Benimle hiç yatmaz. İş gücü turistler için çalışan ucuz yosmaları becermek. Görünüşü kurtarmak istiyor, o kadar. Toplantılara, davetlere beraber gidiyoruz. Bu da ona

yetiyor.

Malko giyinmesini bitirdiğinde:

— Bana telefon edecek misin? diye sordu Isabel.

— Elbette, dedi Malko. Ama benim için Rus sevgilini bırakma. Ne de olsa ben Madrid'e şöyle bir uğramıştım.

Isabel omuz silkti.

— Onu kız arkadaşlarımdan birine yamaya-
cağım. Ben düşünceli kadınımdır, biliyor
musun?

Malko'yu kapıya kadar geçirip dudakların-
dan öptü.

— Artık git, yoksa sana dayanamıyorum,
dedi. Yarın tenis oynayacağım. Formda olma-
lıyım.

Malko böyle seks delisi bir kadına ilk kez
rastlıyordu. •

Malko arabasına atlayıp hareket etti. Ara-
banın farları beyaz Mazda'yı aydınlattığında,
içerde yanan sigaranın kıvılcığı belirdi.

Gregor Kirsanov'un Isabel gibi birine
çatması talihsizlikti.

CIA'nın isteği sonuçlanmıştı. Eğer Binbaşı
Kirsanov'u ele geçirmek istiyorlarsa,, biraz ace-
le etmeleri gerekecekti.

IV. BÖLÜM

James Barry kollarını göğsünde kavuşturmuş, dikkatle Malko'yu dinliyordu. Sıcaklık odanın içinde 31 dereceydi ve Madrid kavruluyordu.

Malko sözünü noktaladığında, CIA bölge şefi sakın bir tavırla;

— Bu durumda ne önerebilirsiniz? diye sordu.

Malko'nun İsabel ile yaşadığı maceradan sonra verebileceği tek cevap vardı:

— Bu firarın bir an önce gerçekleştirilmesi gerek.

— Bu kadın onu terkettiğinde Kirsanov'un bize iltica etmekten vazgeçeceğini mi düşünüyorsunuz?

— Yüzde yüz böyle davranacağı söylene-
mez, ama aksi de iddia edilemez.

— Ben bu fikrinize katılmıyorum, dedi

James Barry. Kirsanov geri döneceği hattı çoktan aştı. Ayrıca bu iltica işini daha fazla hızlandıranlayız. Daha önce de söylediğim gibi Kirsanov bize Ruslara bilgi veren bir "muhabir" in adını söylemeyi vaat etti. Bu kişi muhtemelen CESİD'in patronlarından biri. Adamın kim olduğunu saptamamız için bize de Kirsanov'a da zaman gerek. Böylece Ruslara çalışan şebekenin tümünü ortaya çıkarabiliriz. Aksi halde, Yoldaş Kirsanov bir milyon dolar etmez.

— Bunun bir CESİD subayı olduğunu nereden tahmin ediyorsunuz?

— Gregor Kirsanov bize CESİD'de çalışanların hepsinin adını, işini ve adresini verdi. Adamların hepsi ayrı bir serviste çalıştığına göre aktarılan bilgileri ancak yüksek kademe-deki birinin bilmesi gerekir.

— İspanyol bir muhabirin bir milyon dolar etmesine ben katılmıyorum, dedi Malko.

Amerikalı gülümsedi.

— Basit bir muhabir etmez tabii. Ama birkaç ay sonra burada bir NATO referandumu yapılacak. Konu şu: İspanya NATO'da kalsın mı, kalmasın mı? İspanyolların nasıl davranacaklarını biz de en az Ruslar kadar bilmiyoruz. Eğer bu referandumdan önce Rusların burada bir casusluk şebekesi kurduğunu ortaya çıkarırsak, İspanya'nın NATO'da kalmasını isteyeceklerin sayısı artar. Zaten Ruslara karşı çok temkinli hareket ediyorlar. Madrid'in dışında konsolosluk açmalarına bile izin vermediler. Ayrıca, Rusların buraya askeri ataşe de getirmesi yasak.

Kirsanov olayı yavaş yavaş başka boyutlara kayıyordu. Amerikalı ayağa kalktı.

— Keşfinizi Langley'e bildireceğim. Şimdilik hiçbir şey olmamış gibi devam edelim. Gregor Kirsanov ile randevunuz yarın saat onda, Calle Serrano üzerindeki Brummel's 'de.

— Söz konusu muhbirin kim olduğunu o mu araştırıyor?

— Bilmiyorum. Bunu bana hiçbir zaman söylemedi. Sorunuzun cevabını ondan almaya bakın.

*

**

Anatoli Petrov alnındaki terleri kareli bir mendille sildikten sonra, üzerinde "VİTTO - RİO SANCHEZ. DİŞÇİ" yazılı kapıyı çaldı.

Bir hastabakıcı kız kendisini geçen yüzyıldan kalma dergilerin bulunduğu bekleme salonuna aldı. Anatoli bir koltuğun kenarına çöktü. Sıcağa rağmen üzerindeki takım elbiseyi çıkaramamıştı.

Kapı açıldı ve içeri uzun boylu genç bir adam girdi. Anatoli Petrov yarımıyamalak bildiği İspanyolcasıyla Madrid'e yeni geldiğini ve bir dişçi aradığını söyledi.

— Derdiniz nedir? dedi Sanchez.

Anatoli Petrov sağ yanağını gösterdi.

— Bu taraf ağrıyor.

Dişçi onu bir koltuğa oturtup ağzını kontrol etti, ama sonuçta hiçbir şey bulamadı.

— Sinirsel bir ağrı olmalı, dedi. Dişleriniz çok iyi durumda.

Anatoli Petrov sevimli sandığı bir gülümse-

meyle doğrudu.

— Yine de sık sık size muayeneye geleceğim, dedi. Bizim ülkemizde, Rusya'da iyi dişçi yoktur.

Vittorio Sanchez itiraz edecek oldu, ama Anatoli ısrar etti:

— Evet, evet... Gerçekten öyle... Dostlarımdan biri sizi çok methetmişti. Tanırsınız, Gregor Kirsanov.

İsponyol kaşlarını çatarak:

— Kirsanov... Kirsanov, diye düşündü. Tanımıyorum, ama bir dakika...

Müşteri dolabına giderek fiş katalogunun " K " harfini açtı.

— Ah, evet! Gregor Kirsanov... Ama uzun zamandır görmedim kendisini. Aşağı yukarı altı ay oluyor. Her neyse, tedavi ettiğim hastalarını sık görmeyi de istemem. Bu kötü bir dişçi olduğum anlamına gelir.

— Çok doğru, dedi Anatoli. Fakat ağrım hâlâ geçmedi. Acaba aspirininiz var mı?

— Bir bakayım, dedi Sanchez.

Adam dışarı çıkar çıkmaz, Anatoli yerinden fırladı ve Gregor'un fişini katalogtan söküp cebine attı. Dişçi içeri girdiğinde suratını buruşturmuş, dişinin ağrısını geçirmek istercesine yanığını tutuyordu. Gülümseyerek aspirini yuttu ve borcunu ödeyip çıktı.

Elçiliğe girer gizemli mikrofilm odasına daldı ve Binbaşı Kirsanov'un son altı ay içinde kimlerle buluşmuş olduğunu saptamak için dosyasını istedi. Dosyayı aldıktan sonra Zenith odasına girdi.

Burada İspanyol karşı-casusluk teşkilatının ve polis servislerinin kullandığı telsiz frekanslarını dinleyen bir görevli vardı. Bir KGB ajanı tehlikeli bir randevuya gideceği zaman, görevli bu frekanslardaki konuşmalarda bir farklılık gördü mü, hemen ajanının cebinde bulunan bir cihaza sinyal gönderir ve ajanın randevudan vazgeçmesini sağlardı.

**

Üç saat sonra, Anatoli Petrov önündeki not defterine Gregor Kirsanov'un bir düzine kadar randevusunu işaretlemişti. Dişçisine gideceğini belirttiği tarihlerde ve bunun dışında üç randevusunda koruma görevlisi istememişti. Bu notlardan birinin altını çizdi: Karısının öldürüldüğü tarihle çakışanı. Tarih 1 hazirandı

Gregor Kirsanov o gün saat 19'da dişçisiyle randevusu olduğunu söylemişti. Anatoli kalktı, bir bardak votka doldurup bir dikişte içti, sonra bir lokma ekmek yiyip tekrar bir bardak votka daha içti. Bu tarza Stavropol'da yoksul bir milisken alışmıştı.

Kirsanov adı gözlerinin önünde dans eder gibiydi. İçinden şanslı bir adam olduğunu düşündü. Gregor'un beyaz Mazda'sına binışı, aklına önemsiz bir ayrıntıyı getirmişti. Polis cinayet mahalli yakınlarında çok ağır giden beyaz bir arabadan söz ediyordu. İçinde bulunanları gören olmamıştı.

Bu ayrıntı Anatoli Petrov'un Larissa'nın katili olarak Gregor'u görmesine yol açıyordu. Dişçiye uğramaması da bunun kanıtıydı. Çok

önemli bir meseleyle karşı karşıyaydı. Eğer duyguları onu bu düşünceye itiyorsa, bu cinayetin mantığını da bulmalıydı: Karısını iyi tanır ve meslektaşının ona tecavüz etmeyeceğini de biliyordu.

Petrov bir kez daha Gregor'un hayat hikâyesini içeren dosyaya daldı. Kuşkulananı olacak biri değildi, iyi bir komünistti. Başarılı bir subaydı. Girdiği görevlerde sadistçe bir davranışı olmamıştı.

Ama, Gregor Kirsanov gibi biri bu gibi şeyleri zevk için yapacak biri değildi. Eğer yapmışsa, bunun bir nedeni olmalıydı. Anatoli Petrov bu nedeni bulacaktı.

Kalktı, üst kata çıkarak General Yuri Antonov'un odasına girdi. General radyodaki müziği keserek merakla ona baktı.

— Generalim, dedi Anatoli, Binbaşı Gregor Ivanoviç Kirsanov başımıza büyük bir dert açacak.

★★

Ritz'in holü bir taşra mezarlığı kadar neşeliydi!

Malko santral memuruna Isabel del Rio'nun numarasını vererek bekledi. James Barry ile konuştuktan sonra biraz keyif sürmek istiyordu. Genç kadının uykulu sesi bir süre sonra ahizde belirdi:

— Malko! Bu ne güzel sürpriz! Bugün senin yüzünden tenise gidemedim. Bütün kaslarım ağrıyor. Bana neler yaptın öyle! Uyandırdığın iyi oldu. Öğle yemeğinde bir

randevum vardı.

— Öbür sevgilinle mi buluşacaksın? diye sordu Malko.

— Ne kadar da kıskançsın!

— Sadece bir merak, dedi Malko. Rus sevgilin mi bekliyor?

— İyi bildin? Ona her şeyin bittiğini söyleyeceğim.

Malko telaşa kapıldı.

— Bu kadar aceleci olmasan diyorum...

— Hain adam! Hiç kıskanç değilsin!

— Benim için hayatını bozma demek istedim. Ben ne de olsa geçiciyim.

— Sahi mi?.. Yemeğe Zalacain'de olacağım. Beni daha sonra ara.

Malko telefonu kapayıp odasına "çıktı. O hareketli geceden sonra dinlenmeye ihtiyacı vardı. Kirsanov ile buluşacağı yarın kadar yapacağı bir şey yoktu. İçinden nişanlısı Alexandra'yı Madrid'e getirmediğine dua etti. Aklına yine Isabel del Rio gelmişti.

*

**

Isabel del Rio'nun şen sesi Malko'yu uykusundan uyandırdı.

Avusturyalı bir gün önce otelinde dinlenmiş ve müzeleri gezmişti.

— Beni dün niye aramadın? diye sordu Isabel. Uyuyor musun?

Malko saate bir göz attı: Sekiz.

— Yok canım, uyanalı çok oldu, dedi.

— Üç günlüğüne Sevilla'ya gideceğimi tamamen unutmuşum, Malko. Yeni hatırla-

dım. Kocam verdiği davette bulunmamı istiyor. Birazdan hareket ediyorum. Sana hoşça kal demek istedim, sevgilim.

— Seni havaalanına kadar götürüyüm mi?

Rusla randevusu saat altıydı.

— Sen bir harikasın! dedi İsaabel. Bir saat sonra çıkmam gerek. Bana uğra...

**

İsaabel del Rio tam Marques de Salamanca Meydanı'nı dönerlerken orgazm oldu. Arabaya biner binmez eteğini sıyırmış ve Malko'nun elini bacaklarının arasına götürmüştü. Yüz hatları zevkten gevşemiş bir halde, Malko'ya döndü.

— Sende ne var bilmiyorum, ama seninle olduğum anlar bundan başka bir şey düşünmüyorum, dedi.

— Ya Rus sevgilin? dedi Malko.

İsaabel hoşnutsuz bir tavırla yüzünü buruşturdu.

— Aman, ondan hiç söz etme bana! Herif neredeyse bana evlenme teklif edecekti. Ona sekiz günlüğüne gittiğimi söyledim. Biraz kafamı dinlemek istiyorum. Döndüğümde seni arayacağım.

Malko'yu öptü ve hızlı adımlarla hammalın peşinden koştu. Malko genç kadının terminal binasına girdiğini gördü. Gregor Kirsanov ile ilişkisini keseceği belliydi.

Malko, James Barry'nin tam tersine bu olayın CIA'nın planlarını bozacağına emindi. Kadınlara kurduğu ilişki belki durumu kontrol

etmesini kolaylaştırırdı. Ama bu ne kadar sürecekti?

V. BOLUM

Brummel's'in içi öyle loştu ki, Malko gözlerinin karanlığa alışması için en az bir dakika kapıda durdu. İçerde kimseler yoktu. İspanyollar saat sekizden önce gelmezlerdi. Malko bara yürüdü ve tezgahın dip tarafına oturdu. Garsona bir votka ısmarladı. İsaibel'i bıraktıktan sonra vakit öldürmek için Madrid'deki antikacıları dolaşmıştı.

Gregor Kirsanov saat tam altıda içeri girdi. Beklediği süre içinde gelen üç İspanyoldan başka kimse yoktu salonda.

Gregor, Malko'nun tam karşısına oturdu. Yorgun görünüyordu. Gözlerinin altında mor bir halka oluşmuştu.

— Yorgun görünüyorsunuz Gregor İvanoviç, dedi Malko Rusça olarak.

— Sıcaktan uyuyamıyorum, diye karşılık verdi Rus. Sonra, işlerim çok yoğun. Burada

İngilizce konuşabiliriz..

Sinirli hareketlerle bir sigara yaktı. Elleri hafifçe titriyordu. Malko dikkatle onu inceliyordu. Gregor Kirsanov'un üstündeki psikolojik baskı çok yoğun olmalıydı. Niyetinin farkedilme korkusu, Amerikalıların istekleri, İsaibel ile sorunları bir adamın kolay dayanaacağı şeyler değildi. Malko havayı yumuşatmaya çalışarak:

— Yorgunluğunuz yakında bitecek, dedi. Sanırım, gelecek için planlarınız vardır.

— Elbette, dedi Rus. Ama buraya benim özel hayatımdan söz etmeye gelmedik herhalde? Sizinle buluşmak için çok büyük tehlikeleri göze alıyorum. Washington ilticam için ne zaman yeşil ışık yakacak?

Sesindeki gerilim ne durumda olduğunu açıkça ortaya koyuyordu. Kirsanov'daki sinir gerginliği son haddini bulmuştu. Malko İsaibel'in bu olayda büyük rol oynayabileceğini düşündü.

— Sizinkilerle bir sıkıntınız yok ya?

— Hayır, yok.

Cevabını hiç tereddütsüz yermiştir ve Malko doğru söylediğini seziyordu. Masaya eğilerek:

— Bu durumda iltica tarihini saptamak size düşüyor, Gregor İvanoviç, dedi. Varlığından söz ettiğiniz şu yüksek dereceli köstebeğin kimliğini öğrenmek istiyoruz. Onun kim olduğunu araştıran siz değil miydiniz?

Gregor çevresine bakındı.

— Evet. Söz konusu kişinin bir çocukluk arkadaşıyla ilişki kurdum. Bir gazeteci bu.

Ulaştıracağı haberleri bu gazeteciye söylüyor, o da bana aktarıyor. Haber kaynağının kim olduğunu asla açıklamadı. Kod adı olarak "Donkişof"u kullanıyor. Adamın kim olduğunu asla söylemeye yanaşmadı.

— Haber kaynağınıza güveniyor musunuz? dedi Malko.

— Evet.

— Nasıl emin oluyorsunuz?

— Paraya ihtiyacı var. Hem de çok.

— yleyse ona baskı yapın. stlerinizin ona güvenmediğini, yalan haberler verdiğine inandıklarınını söyleyin. Bu haberleri vereni gözlerinizle görmek istediğinizi iletin. Bunu sağlarsanız bize ulaşma yerini bildirirsiniz.

Gregor önündeki viskiyi bir dikişte bitirdi. Kadehiyle oynayarak:

— Gelecek buluşmamız Aguirre Kütüphanesi'nde olacak, dedi. brgn, aynı saatte.

— Niye bir gün sonraya almıyoruz? dedi Malko. Böylece zaman kazanmış olursunuz. Bu meselenin her ne pahasına olursa olsun halledilmesi gerek.

— Olmaz, dedi Kirsanov. Salı günü yapacak çok işim var.

Kalktı, salonu geçip ıktı.

Malko votkasını yudumlamaya devam ederek on beş dakika kadar daha bekledi. Sonra, o da kalktı.

*

**

Ertesi sabah telefon çaldığında, Malko duşun altındaydı. Bunun İsa-bel olabileceğini

düşünerek¹ ahizeyi kaldırdı. Arayan James Barry idi ve sesi çok gergindi.

— Sizinle hemen buluşmamız gerek. Her zamanki yerde, dedi.

Telefon kapandığında Malko hâlâ şaşkındı. James Barry'nin onu Ritz'den aramasının çok önemli bir nedeni olmalıydı.

Düşünceli ve tasalı bir tavırla giyindi. Dünden beri Amerikalıyı telaşa verecek ne olmuştu ki? Kirsanov'dan saat tam altı buçukta ayrılmıştı.

Plaza de Colon'daki termometre 31 dereceyi gösteriyordu ve Ford'un kliması bile bu sığağa pes etmişti. Malko bir süre yollarda gezindikten sonra, James Barry'nin bürosunun bulunduğu binanın yeraltındaki otoparkına girdi. Amerikalı tasalı bir ifadeyle onu bekliyordu. Birlikte bürosuna çıktılar.

— Dün Gregor'u gördünüz mü?

— Evet.

— Nasıldı?

— Yorgun ve sinirliydi, ama bana göre normal bir durum.

— Namussuz! diye bağırdı James Barry.

Malko heyecanlandı. Bu ifadede bir felaket gizliydi.

— Ne o, bize ihanet mi etti? diye sordu.

Amerikalı başını salladı.

— Hayır. Fakat bugün İspanyol polisindeki bir adamımızdan yeni bir haber aldık. Emniyet mensupları Larissa Petrov cinayetini yeniden ele almışlar. Cinayet bölgesinde oturan bir kadın eve girerken beyaz bir Mazda gördüğünü

söylemiş. Hatta arabanın plakasının son iki rakamını da okumuş. 33'müş...

— Peki, ne var bunda?

— Gregor Kirsanov'un beyaz bir Mazda'sı •var. Plakası da M 7433.

Malko'nun ağzı bir karış açık kaldı.

— Kirsanov o kadını neden öldürmüş olabilir ki? Hiç de seks manyağına benzemiyor.

James Barry renkten renge giriyordu.

— Bu iş beni korkuttu. Larissa Petrov'un öldürüldüğü gün Gregor ile randevum vardı, fakat gelmedi. O zaman bunun üstünde durmamıştım, ama bu haberi alınca ilk işim cinayet dosyasını okumak oldu. Okudum ve başımdan aşağı kaynar sular döküldü...

— Neden?

— İspanyol polisinin raporuna göre Larissa Petrov, Gregor ile buluşacağımız sokakta alışveriş yapıyormuş...

Malko hemen durumu değerlendirdi.

— Anladığım kadarıyla, Kirsanov sizinle buluşmaya gelirken Anatoli Petrov'un karısına yakalandı ve kadının konuşmaması için de onu öldürdü. Polisi şaşırtmak için de buna bir seks cinayeti süsü verdi.

— Doğru... Ve bu olay da bizim ağzımızın içine eder!

— Henüz kaybedilen bir şey yok, dedi Malko. İspanyollar bir Rusu tutuklamadan önce ince eleyip sık dokurlar. Bu da zaman alır.

— Orası öyle, ama Ruslar durumu çakarsa Gregor'u uçağa attıkları gibi Moskova'ya gönderirler. Ondan sonra da ayıkla pirincin

taşını!

— Öyleyse, bu adamı hemen kaçırmamız gerek.

Amerikalı saatine baktı.

— Ya da gözden çıkarıp boşvereceğiz. Burada cinayetle suçlanırsa ben o adamı nasıl Amerika'ya götürürüm. İspanyollarla Rusların tepkisini düşünebiliyor musunuz? Sonra, bir şey daha var...

— Nedir o?

— Onu bu beladan çekip kurtardığımızı düşünelim, o zaman da aceleden buradaki köstebeği bulmadan gelecektir. Onu bulmadıktan sonra bir milyon dolar etmez ki! Sahi, o iş ne durumda?

Köstebek avı öyle kolay bir sanat değildi! Ayrıca James Barry'nin bilmediği bir şey daha vardı: İsaabel'in yarattığı sorun... Malko Gregor ile yaptığı konuşmayı aktardı.

— Fikrimi sorarsanız, köstebek işi çabuk sonuçlanır.

— Bu iyi işte, dedi James Barry. Bunu Langley'e bildireyim.

— Gregor'a yirmi dört saatjnhlet verelim, dedi Malko. Yani Kirsanov ile buluşacağım güne kadar.

— İyi fikir! dedi Amerikalı.

Masadan kalkıp yan odaya geçti. Malko pencereden dışarısını seyrediyordu. James Barry beş dakika sonra geri döndü.

— Bizimkilerle görüştüm, dedi. En kötü ihtimalle köstebekten vazgeçip Rusu kaçırmamızı istiyorlar. Şu saatte Kirsanov Novosti'de

olmalı. Bir çocuk gönderip arabasının farını kırdıracağım. Çocuk farı kırdıktan sonra ön camına bir kart bırakır. Bu acil görüşme anlamına geliyor. Önceden verdiğimiz bir numaradan bizi arayacaktır. Yardımcım Bob o telefonun başında gece gündüz nöbet tutturuyor. Ona bir randevu verir ve hemen götürürüz.

— Ya bir milyon dolar ne olacak?

— Onu sonra düşünürüz, dedi Amerikalı umursamaz bir tavırla

— Benim bu işte ne rolüm olacak?

— Adamı ülkeden dışarı, çıkartacak olan sizsiniz. Bu durumda Madrid yakınlarındaki Torrejon Üssü'müzden yararlanmakta fayda var. Hava Kuvvetleriyle bir pazarlık yapmam gerekecek. Siz oteldeki odanızdan ayrılmayın. Her an harekete geçebiliriz. Hepimiz ateş üzerindeyiz.

Malko bir şey söyleyecekti, vazgeçti. Şeytanın avukatlığını yapmaya ne gerek vardı! Kirsanov kaçış pazarlığı yapmadan harekete geçmezdi. Amerika'ya adım attığı anda eline metelik vermeyeceklerini o da biliyor olmalıydı...

*

**

James Barry'nin yardımcısı Bob genç bir delikanlıydı. Önündeki telefon saat tam sekizde çaldı.

Hemen ahizeyi kaldırıp cevap verdi:

— Burası Athos!

— Burası da Porthos, dedi Kirsanov'un sesi.
Neler oluyor?

— Patron sizinle görüşmek istiyor. Ayrılmayın.

Düğmeye basarak battı James Barry'nin telefonuna aktardı.

— Büyük bir sorun çıktı,- dedi Amerikalı. İspanyollar sizi Larissa Petrov'un katili olarak tutuklamaya hazırlanıyorlar.

Bunun nedenini oluşturan kanıtları sıraladıktan sonra ekledi:

— Tehlikeyi göze alamayız. Ülkeyi hemen terketmeniz gerek.

Uzun bir sessizlik oldu, sonra Kirsanov'un sesi geldi:

— Peki, Donkişot ne olacak?

— Canı cehenneme!

— Ya param?

— Bunu sonra tartışırız. Sizi emniyete aldıktan sonra.

— Sonra olmaz. Bunu şimdi konuşmalıyız. Vaat ettiğiniz parayı vermeyi hâlâ düşünüyor musunuz?

— Ben...Şey...

— Güzel... Karar verdiğiniz zaman tekrar konuşuruz. Bu anlattığınız hikâyeye inanmıyorum. Bana para ödememek için uyduruyorsunuz.

James Barry öfkeden kuduracak gibiydi.

— Kendinizi Moskova'da bulursanız para ne işinize yarayacak? diye bağırdı.

Kirsanov cevap vermedi. Telefonu kapamıştı.

Amerikalı masaya hırsıyla bir yumruk indirdi, sonra düğmeye basıp Bob'u buldu.

— Bana Ritz'deki dostumuzu bağla, dedi.

**

— Isabel del Rio'yu Sevilla'da bulmam çok zor, dedi Malko. Böyle bir şey olayı daha da karıştırır. Kadın zaten öbürgün dönüyor.

— Yine de ben Sevilla'daki telefon numarasını buldurup size bildireyim, dedi Amerikalı. Bu hikayenin gidişatını beğenmiyorum.

— Dilerim, ispanyollar bir terslik çıkarmaz. Eğer Kirsanov'dan kesin şüpheleniyorlarsa, yandığımızın resmidir.

**

Gregor Kirsanov arabasını elçilik karşısına park ettiğinde hâlâ öfke içindeydi. James Barry'ye ateş püskürüyordu. Ama belki de haklıydı adam. ispanyolların bu kadar çabuk iz bulabileceğini hiç aklına getirmemişti.

. Bu haber Anatoli'nin kulağına giderse haptı yutmuş sayılırdı.

Arabadan çıktı, elçiliğe doğru ilerlerken birinin kendisine seslendiğini duydu.

— Gregor!

Döndü. Bağırın Tass ajansının fotoğrafçılığını yapan Piotr idi. Delikanlı koşarak Gregor'un yanına geldi.

— Nasılsın Piotr?

— Bu sıcak beni öldürecek! Baksana Gregor, senden bir ricam olacak...

— Söyle, memnuniyetle yaparım.

Gregor bu genci gerçekten çok severdi.

— Sana bir mektup vermek istiyorum.

Moskova'ya gittiğinde bunu sevgilime verir misin? KGB'nin mektubumu okumasını istemiyorum da...

Gregor şaşkın şaşkın ona baktı.

— Ben Moskova'ya gitmiyorum ki! dedi.

Diğeri göz kırptı.

— Gidiyormuşsun, dostum. Bunu şifre odasındaki arkadaşımından öğrendim. Bu sabah başkentten bir emir gelmiş. Üç, dört günlüğüne bir konferansa gidecekmişsin. Haydi, işin iş yine!

Gregor damarlarındaki bütün kanın çekildiğini hissetti. Paniğini gizlemek için insanüstü bir çaba harcıyordu. Moskova'ya çağrılmasının ne anlama geldiğini pekâlâ biliyordu.

— Eğer öyleyse, mektubunu zevkle götürürüm, dedi.

Piotr neşeyle uzaklaştı. Gregor korkudan felç olmuş gibi bir süre kaldırımında hareketsiz kaldı. Şu andan itibaren peşinde, dünyanın en güçlü teşkilatından biri vardı. Şu anda içindeki tek istek, tabanları yağlayıp Amerikalılara koşmaktı.

Hem de kayıtsız şartsız!

Üzerine projektörler çevrilmiş elçilik binasına baktı. İçeri bir girerse, bir daha çıkamazdı.

Kaçsa, bir milyon dolar kaybedecekti. Parayla birlikte İsabel'den de olacaktı.

Kaldırımında hâlâ hareketsiz duruyordu.

Ne yapacağına karar vermemişti. Elçiliğe girmeli miydi, kaçmalı mıydı?

VI. BÖLÜM

Gregor Kirsanov yüzündeki teri sildi. Kafasında düşünceler birbirini izliyordu. James Barry yalan söylememişti. Ölüm tehlikesiyle karşı karşıyaydı. Fotoğrafçı Piotr'un verdiği haber kesin doğrudu. Ayakları kaldırıma çivilenmiş gibiydi.

Kendini Anatoli Petrov'un yerine koymaya çalıştı, ispanyolların kuşkularını öğrenen güvenlik subayı sessiz sedasız hesabını görmeye karar vermişti. Madrid polisinin sıkıcı sorularına maaruz bırakmaktansa, onu Moskova'ya göndermek yerinde olurdu.

Aklına Isabel del Rio geldi. Onu kafasından kovmak için bütün dikkatini gökyüzüne verdi. Onu kaybetmekten ve Moskova'ya gitmekten korkuyordu. Sonunda harekete geçti.

Kaldırımda ne kadar kaldığının farkında değildi. Beş saniye mi olmuştu, beş dakika mı?

Arabasına atladı. Calle Jorge Manrique'den çıkıp sağa saptı ve bir telefon kulübesinin önünde durdu.

KGB personeline umumi telefon kullanmak yasaktı. Ama aldırıldığı yoktu. CIA'lı dostunu bir an önce bulmalıydı.

Kulübeye girip ahizeyi kaldırdı. Düdük sesi gelmedi. Bu arıza ona kaderin bir cilvesi gibi geldi.

Başka bir kulübe arayacağına elçiliğe doğru indi. Kafasında bir plan vardı.

Gregor Kirsanov ani bir kararla düğmeye bastı ve yüzünü televizyon kamerasına dönerek kapıdaki mikrofona kendisini tanıttı.

Elçiliğin demir parmaklıklı kapısı açıldı ve Gregor son bir kez arkasına bakarak özgürlüğe veda edip etmediğini düşündü.

İçeri girdiği anda onu kimse kurtaramazdı. İspanyollar bile kendilerine faydası dokunmayacak bir kaçağı korumazlardı...

Gregor Kirsanov avluyu geçti ve binanın giriş kapısına geldiğinde kırmızı KGB kartını nöbetçi milise göstererek içeri girdi.

Kalbi deh gibi çarpıyordu, ama sakın görünmeyi başardı. Elçiük sekreterinin kapısı açıktı.

Onu farkeden sekreter:

— Gregor İvanoviç, dedi, Yoldaş general sizi görmek istiyor.

Gregor Kirsanov generalin kapısını vururken nabızı 150 atıyordu.

İçerden bir süre cevap gelmedi. General votka şişesini saklıyor olmalıydı. Otomatik kapı açıldığında, General Antonov onu alışıl-

mısın dı »ında güleç bir yüzle karşıladı.

— Gregor İvanoviç, size güzel haberlerim var.

— Sahi mi? dedi Kirsanov. Neymiş bu haber?

— Moskova'da önemli bir toplantısı var. Konu İspanya. Yöneten Yoldaş Boris Ponomarev olacak. Uluslararası serviste çalıştığın için senin İspanya hakkındaki fikirlerini öğrenmek istiyor. Bu senin için büyük bir şeref. Bunda senin hakkında verdiğim raporların da etkisi var...

— Teşekkür ederim! dedi Kirsanov buz gibi bir sesle.

— Öbürgünkü Aeroflot seferinde sana yer ayırttım, diye devam etti Antonov. Hem de birinci mevkiden.

Gregor Kirsanov elçilik önünde arkadaşına rastlamamış olsaydı, bu açıklamayı duyduğunda herhalde korkudan yere yığılırdı. General onu haklamaya çalışan yaşlı bir timsah gibiydi.

— Harika bir haber bu! dedi Kirsanov sahte bir neşeyle. Böylece Anna'yı da görmüş olacağım.

Generalin belirgin bir biçimde rahatladığını gördü. Aynı neşeli sesle devam etti:

— Yalnız öbürgün gitmem imkânsız, Yoldaş general. Hafta içinde çok önemli randevularım var. Eğer Ponomarev'e faydalı bilgiler götürmem gerekiyorsa bu randevuları değerlendirmeliyim. Bu her ikimizin de çıkarına olur.

Yaşlı generalin canı sıkılmış gibiydi. Kirsanov düşünmesine fırsat vermeden devam etti:

— Bana gelecek pazartesiye bir yer ayırtır mısınız? O zamana kadar işlerimi ayarlar, Anna'ya hediyeler alırım.

Aslında, Air France'ın Paris üzerinden başka seferleri de vardı, ama KGB mensupları Sovyet uçaklarıyla uçmak zorundaydı.

Generalin uzun uzun düşündüğünü gördü. Sonra yaşlı adam elini masanın üzerindeki düğmeye uzattı. Gregor bir an güvenlik servisine alarm vereceğini sandı. Korkudan midesi kasılmıştı.

General gülümseyerek ona döndü.

— Evet, haklısın. İşlerini ayarlamam yerinde olacak. Sen işlerine bak, ben rezervasyonla uğraşırım.

Gregor Kirsanov bürodan çıktığında ensesinin ter içinde kaldığını farkettiler. Maçın ilk raundunu kazanmıştı, ama yine de sevinilecek bir durum değildi bu.

Koridoru geçip doğru mikrofilm odasına gitti. Anahtarının kendisinde bulunduğu, dosyasını alacak ve raporunu yazacaktı. Belki de bu işlemi son kez yapıyordu. Nöbetçi görevli dosyayı verdi.

Kirsanov kalbinin hızlandığını hissettiler. Dosyanın kilidiyle oynanmıştı. Dosya açılıp kapanmıştı. Normal şartlar altında olsa, bunu farketmesine imkân yoktu. Ama, dosya zorlanmıştı. Bunu ancak Anatoli Petrov yapabiliirdi. Tabii, generalin izniyle.

Kirsanov nöbetçiye baktı. Kitap okuyordu. Hemen dosyayı açtı. İçinden not defterini çıkarıp farketirmeden cebine attı ve dosyayı

kapatarak nöbetçiye uzattı.

— İşim bitti, yoldaş!

Kirsanov koridora çıktığında koşmamak için kendini zor tuttu. Cebine attığı not defteri CIA'ya verebileceği en büyük çeyizdi. İçinde bulunduğu durumu düşündü. Skandal patlamadan önce "köstebeğin" kimliğini saptaması gerekiyordu. Ancak böyle bir milyon dolara ve İsabel'e kavuşabilirdi.

**

Malko telefonun ziliyle sıçradı. Uyku sersemliğiyle saatine baktı. Sabahın ikisiydi. Ahizede Gregor Kirsanov'un sinirli sesini duyunca heyecanlandı. Adam güç durumda olmalıydı.

— Size istediğiniz bilgiyi getirebileceğimi sanmıyorum, dedi Kirsanov. Bizi ilgilendiren kişiyi yarın göreceğim. Yarın kütüphanede buluşabilir miyiz?

— Elbette, dedi Malko. Tedbirsizlik yapmayın.

Malko'nun kulağına bir müzik sesi geldi. Kirsanov bir bardan telefon ediyor olmalıydı.

— İyi geceler! dedi Kirsanov.

Malko yeniden yatağa girmeden önce James Barry'yi arayıp durumu bildirmeye karar verdi. Gecenin bu saatinde uyandırılan tek kişi kendisi olsun istemiyordu...

*

**

Calle Ortega y Gasset'deki El Circo, Madrid'in en iyi lokantalarından biriydi. Yeraltında

bulunan salon modern tarzda dekore edilmiş, duvarlara soyut tablolar asılmıştı. Normal olarak yer bulmak imkânsızdı, ama olağanüstü sıcak nedeniyle salon bu kez boştu.

Burayı Gregor Kirsanov seçmişti, ama heyecandan bir lokma bile yiyemiyordu. Karşısında oturan gazeteci Francisco Parral'a eğilerek kendisinden ne istediğini anlattı.

İspanyol çatalını bıraktı. Yüzü bembeyaz olmuştu.

— Bu imkânsız, dedi titrek bir sesle. Kendisine kimliğini açıklamayacağıma dair yemi n ettim ben.

Gregor Kirsanov'un soğuk gülümsemesi bir anda yok oldu.

— Açıklamak zorundasın. Aksi halde ikimizin de başı derde girecek.

Kirsanov gazetecinin gözlerindeki korku ifadesini farketmekte gecikmedi.

— Ne demek istiyorsunuz? dedi İspanyol.

— Moskovada'kilerin bazı kuşkuları var. Sizin bazı bilgileri uydurduğunuzu düşünmeye başladılar. Ben size inanıyorum, ama şeflerime haber kaynağımla tanıştığımı söylemem gerekiyor. Haberi gönderen kişiyi görmem, ya da adını öğrenmem yeter. Adını bizimkilere verecek değilim. Sana şerefim üzerine yemin ederim.

— Beni birkaç gün sonra arayın, dedi İspanyol. Düşünmem gerek.

Gregor Kirsanov için birkaç gün, 2000 yılı demektir!

— Olmaz, dedi. Bu sorun birkaç saat içinde

çözölmeli. Zaten bana bir bilgi getireceğinizi söylemiştiniz. CESİD'IN reorganizasyon planını verecektiniz. Bunu size o getirecek değil mi?

— Evet.

— Güzel. Bana buluşma yerinizi ve saatini bildirin yeter. Akşama, ya da en geç yarın sabaha size telefon eder, öğrenirim.

Francisco Parral cevap vermedi. Kahvesini bile içmeden kalktı, Gregor Kirsanov'u selamladı ve çıktı.

Kirsanov arkasından baktı. Birkaç saatlik uyku aklını başına toplamasına yetmişti. Şimdi daha soğukkanlıydı. Zekice davranırsa, elçiliği ve Anatoli Petrov'u atlatabilirdi.

**

Malko kütüphanenin tezgâhına yaklaşıarak elindeki Rubens albümünü bıraktı.

v - — Bunu satın alıyorum.

Parayı CIA ödüyordu. Aslında, Rubens'ten nefret ederdi, ama kütüphaneye gireli bir saat olmuştu. Hiçbir şey satın almasa, dikkati çeker, kuşku yaratırdı..

Dakikalar ilerledikçe tedirginliği de artıyordu. Gregor Kirsanov neden randevuya gelmemişti? Belki de şu anda, elçiliğinde güvenlik subaylarının sorgulaması altındaydı.

Randevu yerinden ayrılıp ayrılmamak arasında tereddüt ederek Ford'un direksiyonuna geçti. Gregor gecikmişti, ama yine de gelebilirdi.

Arabanın klima cihazını çalıştırdı ve kütüphanenin girişini görebilmek için biraz geri geldi.

Telefon konuşmaları çok kısa sürdüğü için bir aksilik halinde nerede buluşacaklarını kararlaştırmamışlardı. Gregor gibi deneyimli bir KGB subayının bazı önlemleri düşünmesi gerekiyordu...

Saatine baktı ve bir çeyrek kadar daha beklemeye karar verdi.

*

**

Malko sekiz buçukta eli boş olarak odasına döndüğünde telefonun ziliyle karşılaştı.

— Malko!

İsabel del Rio'nun tatlı sesiydi bu. Birden, kanının damarlarında daha hızlı dolaştığını hissetti.

— Döndün mü nihayet?

— Hayır, dedi genç kadın. Yarın hareket ediyorum. Beni karşılamaya gelir misin? Çok valizim var. Saat dokuz buçukta alana ineceğim. Sevilla'dan tek bir sefer var, karıştırmazsım

— Zevkle gelirim, dedi Malko.

— Geceyi hep kendimi okşayarak geçirdim, biliyor musun?

— Neden? Rüyada beni mi gördün?

İsabel güldü.

— Yok camm. Yine hayalgücüm çalıştı. Kendimi bir direğe bağlanmış ve korsanların tecavüzüne uğramış olarak hayal ettim...

Bu kadın seks delisiydi!

— Sevgilinden haber yok mu?

— Telefon numaramı bilmiyordu ki! Dilerim, yakında Moskova'ya döner...

Barry.

— Beni derhal korumanız altına almanızı.
Sessizlik. Amerikalı mikrofona uzandı.

— Ülke dışına mı çıkarılmak istiyorsunuz?

— Hayır. Korunmak ve Madrid'de birkaç gün daha kalmak istiyorum. Bizi ilgilendiren meseleyi çözmek üzereyim.

— Size hemen şimdi cevap veremem, dedi Amerikalı. Araştırma yapmalıyım.

Gregor Kirsanov Rusça bir küfür savurdu.

— Ökleyecek vaktim yok. Her şey yarın sabaha kadar ayarlanmış olmalı, aksi halde başka önlemler alacağım...

Yine sessizlik.

Malko önündeki kâğıda bir şeyler karalayıp Amerikalının önüne sürdü.

"Önlemin ne olduğunu sorun".

Amerikalı soruyu tekrarladı.

— İspanyollarla anlaşabilirim, dedi Kirsanov.

James Barry kâğıda "blöf yapıyor" kelimelerini yazdı.

Malko hemen yazılı olarak cevap verdi:

"Yapmıyor da olabilir. Ona kabul ettiğimizi Söyleyin".

Amerikalı mikrofona sarıldı.

— Aradığımız köstebeği açıklamayı garanti ediyor musunuz? Korunmamız altına girerseniz bile bunu başarabilir misiniz?

Kirsanov kısa bir tereddütten sonra cevap verdi:

— Sanırım. Bunun için gerekli girişimde bulundum. Yarın iki buçukta kütüphanede

buluşalım mı? Himayenize girmem için.

Amerikalı ile Malko bir an göz göze geldiler.

— Kabul, dedi James Barry.

— Yarına! dedi Rus.

Telefon kapandıktan sonra Amerikalı bir iç çekti.

— İşte, oldu. Asıl dertler şimdi başlıyor. Umarım, Ruslar fazla sert davranmazlar. Yoksa korkunç bir diplomatik bunalım olur. Eğer İspanyollar Gregor Kirsanov'un kaçırıldığını ve hâlâ Madrid'de bulunduğunu öğrenirlerse, vay halimize! Her şey Kirsanov'un hızına bağlı. CESİD ile anlaşmamızın tek yolu, köstebeğin adını onlara vermek. CESİD'i yöneten General Vicente Diaz'ı tanırım. Ruslar kadar Amerikalıları da sevmez.

Malko saatine baktı: Dokuz buçuk. Hava kararmıştı. Yarına da çok vakit yoktu.

— Planınız nedir? diye sordu Malko.

— Basit, karşılığını verdi Amerikalı. Arabanıza atlayıp Bob ile oraya gideceksiniz. Anadolu Petrov'un adamlarıyla karşılaşabileceğinizi göz önüne almak gerek. Bu nedenle size kendinizi savunacağınız oyuncaklar vereceğim.

Kalktı. Çelik dolapların birinden susturuculu otomatik bir silahla 22'lik üç şarjör verdi.

— Bu KGB'nin katilleri için, dedi. Silahı son çare olarak kullanmaya bakın. Eğer kan dökülürse, İspanyollar deliye döner.

Malko havaalanlarındaki sıkı kontrol nedeniyle yassı tabancasını getirmemişti. Uçaklara yalnızca teröristler silahlı binebiliyordu!..

James Barry Malko'ya deodoran kutusu

büyükliğünde gri bir silindir verdi.

— Bu da operasyon sırasında oradan geçenler için. İçindeki gaz bir gorili bile uyutur, Rusları ise haydi haydi!.. Bob gerekli eşyalarını yanına alacak...

Malko Madrid'in göbeğinde savaşmayı uygun bulmuyordu. Silahı çantasına koyarak sordu:

— Diyelim ki Stalingrad'dan canlı kurtulduk. Yoldaş Kirsanov'u nereye götüreceğiz?

James Barry gözlerini Malko'ya dikti.

— Nereye götüreceğinizi bilmiyorum. Ama götürmemeniz gereken yeri söyleyeyim: Amerikan elçiliği... Kirsanov'u saklayacağınız yeri yarın öğleye kadar bulurum.

— Ya bulamazsanız? Elimde kaçak bir Rusla ne yaparım ben?

— Bulacağıma eminim, dedi Amerikalı. Yalnız, İspanyollar Larissa Petrov olayından dolayı öfkelenirse, ben bu işte yokum...

— Biz ateşle oynuyoruz. Her ihtimale karşı Kirsanov'u ülke dışına çıkarmaya hazırlıklı olmalıyız. Hem de gizlice. Gerilim artarsa bunu yapmak zorundayız.

— Siz çıldırdınız mı? Yazılı emir olmadan bir Rusu kolumuza takıp Amerika'ya sokabilir miyiz? Bunu en azından İspanyolları kızdırmadan yapmamız gerek. Adamlar zaten İspanya'daki üslerimizi kapatmak için bahane arıyorlar.

— Bu durumda tek bir yol kalıyor: Tanrıya dua/etmek, diye dalga geçti. Malko.

— Ben de arabamla orada olacağım. Bir terslik olursa yardımım dokunabilir.

Malko Budget'den kiraladığı yeni arabanın bir aksilik çıkaracağını sanmıyordu, ama yine de ihtiyatlı olmalıydı. Saatine baktı ve operasyona kadar İsaabel del Rio'yu karşılayacak vakti olduğunu hesapladı.

*

**

Gregor Kirsanov'u uyku tutmuyordu. Yatağına uzanmış, İsaabel del Rio'yu düşünüyordu. İçinde onunla konuşmak için dayanılmaz bir istek vardı. Sevilla'daki numarasını biliyordu. Sonunda, dayanamayarak numarayı çevirdi bekledi. Eğer başkası çıkarsa, hemen kapatacaktı.

— Alo?

Bu İsaabel idi.

— Benim, dedi Gregor boğuk bir sesle.

— Sen ha! Ne istiyorsun?

Genç kadının sesinde hem kaygı, hem de öfke vardı.

— Seni düşünüyordum, dedi Gregor. Seni çok özledim.

Cinsel güdülerini kadını düşünürken bile harekete geçiyordu.

— Seni arzuluyorum.

Karşı taraftan bir kahkaha sesi geldi.

— Numaramı nereden buldun?

— Rehberden, dedi Rus. Ne yapıyorsun şu an.

— Kocam bir davet veriyor. Ona hazırlanıyorum. Ya sen?

— Ben de seni düşünerek kendi kendimi tatmin ediyorum...

— Telefonu kapatıyorum, Gregor... Kocam geliyor.

Gregor Kirsanov elinde ahize, kalakaldı. Isabel'i düşünerek gözlerini kapadı. Bir süre sonra da uykuya daldı. Isabel'in hayali rüyasında devam ediyordu.

*

**

Telefon çaldığında Gregor Kirsanov kendince tehlikeli bulduğu kâğıtları yakıyordu.

Arayan, Novosti'nin sekreteri Svetlana idi.

— Yoldaş Petrov seni arıyor, dedi genç kız. Elçilikteki bir konferansa gitmen gerekiyor muş.

— Teşekkür ederim, dedi Kirsanov.

Saat dokuz buçuktu ve şu anda Novosti'nin bürosunda bulunması gerekiyordu. Otuz saniye sonra telefon tekrar çaldı. Bu sefer arayan, elçilik sekreteriydi. Aynı mesajı verdi. Gregor geleceğini söyleyerek ahizeyi yerine koydu. İpi boynuna geçirmeye çalışıyorlardı. Konferans palavraydı. Ya Moskova'dan hemen ortadan kaldırılmasını emreden bir yazı gelmişti, ya da Anatoli dosyadan aldığı not defterinin kaybolduğunu farketmişti. Her iki durumda da yapacakları tek şey, onu kandırarak yumuşak bir biçimde elçiliğe sokmaktı.

CIA ajanlarıyla buluşmasına henüz birkaç saat vardı. Evinde kalamazdı. Dışarı çıkmak daha yararlıydı. KGB sokakta skandal çıkarmaktan hoşlanmazdı. Uzun zamandır kullanmadığı otomatik Makarov'unu beline sokup ceketinin önünü kapadı.

Mazda'sını bıraktığı köşeye geldiğinde durdu. Arabasının yanında kırmızı bir araba park etmişti.

Şoför direksiyondaydı. Ön kapının yanında ayakta duran ikincisi ise sigara içiyordu.

Gregor Kirsanov ayaktakini tanıdı. Güvenlikten Yüzbaşı Nikita Gülbenkyan idi bu. Madrid'de diplomat kisvesi altında bulunuyordu. Adam Gregor'u farkedince gülerek el salladı.

• **

Nikita Gülbenkyan Gregor Kirsanov'a yaklaşarak dostça kolunu tuttu.

— Gregor İvanoviç, ben de seni bekliyordum.

— Burada ne işin var, Nikita? diye sordu Gregor.

Kapıldığı paniği belli etmemek için bütün gücünü harcıyordu.

Nikita sanki kendilerini dinleyen varmış gibi kuşkuyla çevresine bakındı.

— Seni korumaya geldim. Sana elçilikten telefon etmiş olmalılar. Yoksa, konferansa çağrıldığından haberin yok mu?

— Var, dedi Kirsanov.

— Güzel. O sözünü ettikleri konferans iptal edildi. Zenith odası İspanyol polisinden bir telsiz konuşması kapmış. Seni Larissa cinayeti için sorgulamak istiyorlarmış. Cinayet günü beyaz bir araba gördüklerini söyleyen tanıklar varmış. Yoldaş Petrov seni tutuklamalarından korkuyor. Haklı da, senin diplomatik dokunul-

mazlığın yok. Başına bir aksilik gelmemesi için beni gönderdi. Arabam CD plakalı olduğu için kimse aramaya cesaret edemez. Sen de tehlikeyden kurtulursun.

Sözleri akla yakındı.

— Elçiliğe kapanamam, dedi Gregor. Hem, İspanyolların niyeti beni tutuklamaksa, ilk işleri diplomatik yoldan başvurmak olacaktır.

— Belli olmaz, dedi Gülbenkyan, elçiliğe sığınıp bu sorunun çözümlenmesini beklemelisin.

Gregor adamın anlattıklarını dinlemeden arabasına doğru yürüdü ve anahtarı çıkarıp sol kapının önünde durdu. Cadde kalabalıktı. Kendisini zorla götürmeye cesaret edemezlerdi. Nikita yüzündeki gülümsemeyi daha da artırdı.

— Gel benimle, dedi Gregor'a. Bana emir verildi. Yerine getirmezsem Yoldaş Anatoli canıma okur.

— Emirler bana vız gelir, dedi Kirsanov. Beni zorla götüremezsin. Yapacağın tek şey, arabanla beni izlemek. Ben elçiliğe kendi arabamla gideceğim.

Kapıyı açıp direksiyona geçti. Nikita Gülbenkyan bir an tereddüt etti, sonra koşarak kendi arabasına döndü.

Kirsanov hareket eder etmez Paseo de la Castellana'ya saptı. Kafası karmakarışıkta. Adamlar arkasındaydı. Bir fırsat yakalamak için yavaş yavaş ilerliyordu. Peşindekileri şimdiden kuşkulandırması hata olurdu Plaza San Jua de la Cruz'dan dönerek elçilik yönüne saptı ve ilerden Calle Jorge Manrique'ye girdi.

Kirsanov park yeri arar gibi iyice yavaşladı ve Rus elçiliğinin önüne geçti. Yan taraftaki Calle Maitas Montero'ya saptı. Sapmasıyla da birlikte gaza köküne kadar bastı. Kavşakta kırmızı ışıkta geçip sağa dönerken peşindeki arabanın bir önceki dönemeçte belirdiğini farketti.

Av başlamıştı!

Belindeki Makarov canını acıtıyordu. Tabancayı çıkarıp yanındaki koltuğa bıraktı. Nabızı 150'ye çıkmıştı. Taksi ve otobüslerin arasından sıyrılarak hızla ilerledi. Peşindekileri ekerse biraz olsun rahatlayacaktı.

Trafiğin daha az olduğu anayollardan birine çıkarak hızlandı. Aynı anda, arkasında gri bir BMW belirdi. Dikkatlice bakınca Anatoli Petrov'u hemen tanıdı.

Madrid'deki bütün KGB personeli peşine düşmüştü. BMW biraz sonra yanında bitti. Anatoli şoförün yanında oturuyordu. Arka koltukta kendi servisinden genç Teğmen Ivan Muşkin vardı.

Anatoli'nin şoförü direksiyon kırarak onu kısıtırmaya çalıştı. Kirsanov sola sert bir direksiyon kırarak BMW'nin önüne geçti. Delice bir süratle ilerliyorlar ve BMW peşinden bir an olsun ayrılmıyordu. Kirsanov aniden frene bastı ve peşindeki araba hızla arkadan bindirdi. Tekrar gaza yüklendi, ama motor karşılık veremedi. Arka tamponu BMW'nin ön tamponuna takılmıştı.

İki araba birlikte durdu. Kirsanov arabasını geri alıp kurtulmak istediye de tamponu

kurtaramadı. Ne yapacağını düşünürken yan kapı açıldı. Gülbenkyan'ın şoförü koltuğun üzerindeki Tokarev'i almaya çalışıyordu. Kirsanov silahını kapıldığı gibi üzerine çevirdi.

— Çekil buradan, yoksa öldürürüm.

— Sakin ol Gregor Ivanoviç, sana kötülük yapmak istemiyoruz, dedi adam.

Gregor yan tarafa baktı. Anatoli ile yardımcısı ona doğru geliyorlardı. Onu kısıracaklardı. Kapıya bir omuz atarak dışarı fırladı. Arkasındaki şoför onu tutmaya kalktı.

Kirsanov hiç düşünmeden tetiğe bastı. Patlama kulakları sağır edecek kadar şiddetliydi. Adam suratını buruşturarak yıkıldı.

Kirsanov bir hamlede arabadan çantasını kapdı ve on metre ilerdeki Ticaret Merkezi'ne doğru koşmaya başladı. Kendini yürüyen merdivenlere attığında, Gülbenkyan'ın vurulan adamla meşgul olduğunu gördü.

Merdivenleri dörder dörder tırmanarak yeraltı mağazalarının bulunduğu galeriye daldı. Telefon kulübeleri tuvaletlerin yanındaydı. İlk kulübeye dalıp cihaza on peseta atarak CIA'nın numarasını çevirdi.

Otomatik cevap cihazı numaranın servis dışı bırakıldığını bildirdi. Kirsanov küfrederek kulübeden çıktığında, Petrov ile Muşkin'i gördü. Şoförleri peşlerindeydi.

Kirsanov geç kaldığını anladı. Üç adam çevresini sarmışlardı bile. Yavaş yavaş üzerine geliyorlardı. Kirsanov tekrar kulübeye dalmak istedi, ama vakti olmadı. Geri döndüğü anda,

şoförün elinde bir şırınga gördü. Silahına davranmak istedi, başaramadı. Şırınganın iğnesi koluna girdi.

Gregor Kirsanov şırıngadaki ilacın vücuduna aktığını hissetti.

\

VIII. BÖLÜM

Gregor Kirsanov bir anda kendini kulübenin dibine attı. Bu arada şırınga da kolunda kalmıştı. Elini Makarov'a atıp namluyu saldırganlara çevirdi. Anatoli gözlerindeki ifadeden her an ateş edebileceğini anlamıştı.

— Geri çekilin! diye bağırdı Kirsanov.

KGB subaylarının Madrid'in göbeğinde birbirlerini öldürmeleri büyük skandal olurdu... Ama Kirsanov'un buna aldıracağı yoktu, çünkü Lubianka'daki hücreleri boylayacak oydu!

Gregor Kirsanov, elinde tabanca, deli gibi kulübeden fırladı. Çantası hâlâ sol elindeydi, ileri doğru bir adım atınca:

— Gregor İvanoviç, beni dinle! dedi Anatoli.

Kirsanov durdu, çantayı yere bıraktı ve kolunda saplı duran şırıngayı çıkarıp cebine attı, çantasını aldı. Silahın namlusunu Anato-

H'nin göbeğinden ayırmadan fişiltılı bir sesle:

— Anatoli, dedi, önümden çekilmezsen seni öldürürüm.

Anatoli yanındaki iki adamıyla birlikte kenara çekildi.

Kirsanov hızlı adımlarla uzaklaşmaya başladı. Biraz ilerde geri döndüğünde üç Rusun peşinde olduklarını gördü. Henüz kurtulmuş sayılmazdı. Kolu yanıyordu. Fakat bir şey öğrenmişti: Onu henüz öldürmek istemiyorlardı. Sadece uyutup kaçırmak istemişlerdi.

Peşindekileri ekmek için kalabalığa karıştı, yürüyen merdivenin basamaklarını üzer tırmanarak çıkışa yöneldi. Peşindekiler onu yakalamaya hiç gayret göstermiyordu. Kirsanov yakalanmamak için onları öldürmeye hazırды ve onlar da bunu biliyorlardı.

Çıkış kapısı önündeydi. Kendini Calle Jose Abascal kaldırımlarında bulduğunda güneşten gözleri kamaştı. Biraz ilerde, Paseo de Castellana'da CESİD'in binası vardı. Kendini İspanyol gizli servisine attı mı, takip bitmiş olacaktı. Ama bu, İsaabel'e ebediyen elveda demekti!

Kaldırımda birçok taksi vardı. Bir hamlede en öndekine atladı.

— Principe de Vergara, 185 numara!

Ona sadece İsaabel del Rio yardım edebilirdi. Bir saat önce kente dönmüş olmalıydı. Onun evinde zaman kazanabilir ve Amerikalılara ulaşabilirdi.

Arka camdan baktığında, üç Rusun bir şeyler konuştuklarını gördü. Petrov ile Muşkin arkadaki taksiye biniyorlardı. Henüz kurtula-

mamıştı.

**

Malko valizi yere bıraktığı anda, İsabel kalçasını girişteki pembe mermer masaya yaslayıp SAS'a sarıldı ve onu vücuduna doğru çekti. Uzun bir öpüşmeden soma:

— Biliyor musun, kocam hep beni bu masada becermeyi düşlerdi, dedi. Ama hayalleri hiç gerçekleşmedi.

Malko'nun ses çıkarmadığını görünce elbisesinin düğmelerini çözüp ayakları dibine düşürdü.

Çırılçıplak kalmıştı.

— Sen gerçekten tam bir çılgınsın! dedi Malko. Hiç erkek dayacağı yedin mi?

İsabel kollarını Malko'nun boynuna dolayarak masum bir ifadeyle sordu:

— Ne o? Beni dövüp sonra ırzıma mı geçmek istiyorsun?

Bakışları bir süre birbirlerine takılı kaldı. Malko kadının bu oyunu nereye kadar götüreceğini merak ediyordu.

Göğüslerini avuçlayıp sıktığında İsabel titremeye başladı. Gözlerini yumarak:

— Evet, işte böyle yap! diye fısıldadı. Canımı acıt!

Malko vücuduna sahip olduğu an, kalçalarını delice oynatmaya başladı. Zevkin doruğuna yaklaştıkları anda telefon çaldı.

Üçüncü çalışta Malko ayrılmak istedi, ama İsabel bırakmadı. İnler gibi sesle:

— Devam... Devam et! dedi.

Malko boyun eğdi. Zil ısrarla çalıyordu. Malko birden bunun telefon değil de kapıcıya bağlı olan interfon olduğunu farkettti.

İsabel istemeye istemeye ahizeyi kaldırdı, ses hemengeldi:

— Senyora del Rio, burada sizi görmek isteyen çok sinirli bir senyor var.

isabel havlar gibi gürlledi:

— Kimmiş?

— Dostlarınızdan biri, senyora. Uzun boylu bir yabancı.

isabel ahizeyi eliyle kapatarak fısıldadı.

— Benim deli Rus!

Sonra ahizeye döndü.

— Ona burada olmadığımı söyle, dedi.

Ahizeyi yerine koyup Malko'ya doğru ilerledi.

— Sersem, kıskançlığı bırak! dedi. inan bana, onunla randevum yoktu. Gel...

Yeniden sevişmeye hazır bir durumdaydı. Malko ise kendini toparlamıştı. Gregor Kirsanov'un burada ne işi vardı?

interfon yeniden çınladı, isabel suratını buruşturarak ahizeyi aldı.

— Burada dövüşüyorlar, senyora! diye bağırdı kapıcı. Birçok yabancı var burada. Hepsi de yabancı. Ben...

Malko midesinin kasıldığını hissetti. Durum apaçık ortadaydı. KGB, Kirsanov'un peşindeydi. Onu kurtarmalıydı.

— Söyle, yukarı gelsin! dedi İsabel'e

İsabel şaşırıldı.

— Deli misin sen? Gelirse, seni parçalar!

— Sen dediğimi yap. Çok önemli bu. Sonra anlatırım.

İsabel ahizeye döndü.

— Pekâlâ, söyle senyora yukarı gelsin!

Malko ahizeyi kapı ve ekledi:

— Diğerleri de gelmek isterse, polis çağırın!

İsabel karşısına dikildi.

— Nedir bu hikâye böyle? Niye buraya gelmesini istiyorsun?

— Birazdan anlatırım, dedi Malko.

Çantasını açıp Viking'i aldı ve namluya kurşun sürdü. Silahı gören İsabel'in gözleri açıldı.

— Onu öldürecek misin?

— Hayır, dedi Malko, ama arkadaşın tehlikede. Onu korumak istiyorum. Sen odana gir ve giyin. Ben onu karşılarım. Haber verince de hemen polis çağır.

— Polis mi? Ama burada...

Kapı zili sözünü yarım bıraktı. Malko kapıya gidip göz deliğinden baktı.

Gregor Kirsanov obüs mermisi gibi odaya daldı. Ceketi kanlanmış, gözleri yuvalarından dışarı fırlamıştı.

Malko'yu tanıyınca durdu ve kapıyı kapatarak ona yaklaştı.

— Gregor Kirsanov, neler oluyor böyle? diye sordu Malko. Aşağıdakiler sizinkiler mi?

* Rus kendini bir iskemleye bıraktı.

— Evet, ama sizin ne işiniz var burada?

— Burada sizi korumak için bulunuyorum. Sakinlesin ve anlatın.

İsabel araya girdi.

— Siz birbirinizi tanıyor musunuz? diye sordu şaşkınlık içinde.

— Bir anlamda evet! dedi Malko.

Gregor Kirsanov ceketini çıkardı. Kolu kan içindeydi. Sonra cebinden şırıngayı çıkarıp masaya bıraktı.

— Sen uyuşturucu almışsın! diye bağırdı isabel.

— Uyuşturucu almamış, zorla vermişler! diye düzeltti Malko.

Sonra Rusça sordu:

— Neler oldu?

Kirsanov son saatlerin olaylarını aktardı ve ekledi:

— ispanyolları uyaracaklar. Bir şeyler yapmalı.

— Tamam, dedi Malko. Sizi bu beladan kurtaracağım. Şimdi dinlenin.

Kirsanov güçlkle yatağı buldu ve hemen kendini bıraktı. Malko geri döndüğünde isabel karşısına dikildi.

— Bir açıklama yapacak mısın?

— Bekle, dedi Malko. Bir saniye fırsat ver.

Telefonu açıp özel numarayı çevirdi. Otomatik band hattın kesik olduğunu bildirdi. Bu kez James Barry'nin evini aradı ve uşaktan Amerikalının elçilikte olduğunu öğrendi.

Elçiliğin numarasını çevirdi ve karşısına çıkan memura Kirsanov'un CIA bölge şefini istediğini bildirdi. Yirmi saniye sonra ahizede Amerikalının sesi patladı:

— Hangi cehennemde...

— Ben Porthos değil, Malko'yum! dedi

SAS. Haberler var. Beni 674359 numaradan arar mısınız?

— Hemen! dedi James Barry.

Malko telefonu kapadıktan sonra İsaibel'e döndü.

— Artık gerçeği öğrenebilirsin. Dostun Gregor bir casustur.

— Casus mu? Yalan!

— Doğru!

— Ya sen?

— Beni de onların dünyasına katabilirsin, ama karşıt cephelerdeyiz.

— Bu nedenle mi tanışıyorsunuz?

— Evet.

— Benimle bu nedenle mi yattın? Yani onunla ne yaptığımı öğrenmek için mi?

— Hayır.

— Ne olmuş? Neden deli gibi buraya gelmiş?

Malko İsaibel'e ihtiyaç duyabileceklerini hesaba katarak gerçeği açıkladı:

— Sovyetler onun batıya geçmesini engellemek istiyorlar...

Telefonun sesi konuşmayı kesti. Arayan James Barry idi.

— Beni elçilikten aramanız delilik! dedi. Neler oluyor?

— Şu an İsaibel del Rio'nun evindeyim ve Gregor'u öngörülen tarihten önce ele geçirdim. Bu iyi haberdi. Kötü olan da şu: KGB ajanları onu aşağıda holde bekliyor. Onu uyutmaya çalışmışlar, ama bizimki sıyrılmasını bilmiş.

— Oh! Aman Tanrım!

— Şu ana kadar bir skandal kopmadı. Siz gerekli önlemleri aldınız mı?

— Her şey tamam, dedi James Barry. Şimdi geriye onu "emniyetli yuva"ya aktarmak kalıyor.

— Hemen harekete geçmeli, dedi Malko. Adamlara zaman tanırsak bir saat sonra burası KGB ajanıyla kaynar. Tabii, İspanyolları da unutmayın!

— Umarım, hallederiz! dedi Amerikalı.

Telefonu kapatan Malko, İsaabel'e döndü.

— Arabanı almam gerekecek, dedi.

Kirsanov yan odanın kapısında belirdi. Biraz toparlanmıştı. Malko durumu açıkladı.

— Peki, İsaabel ne olacak? diye sordu Rus.

— Size daha sonra katılacak.

Rus birden dikleşti.

— Şimdi gelmesini istiyorum. Onları tanırım, İsaabel'i rahat bırakmazlar. SAS'ın tepesi attı. Aksiliklerle uğraşacak vakti yoktu.

— Gregor İvanoviç, dedi, eğer buradan hemen çıkmazsak, soluğu ya İspanyol hapishanelerinde, ya da elçiliğinizde alırsınız. Biz İsaabel del Rio'yu koruruz. Evli bir kadın olduğu için onun şu an sizinle kaçması söz konusu bile olmaz.

— Ne olup bittiğinden haberi var mı?

— Evet.

— Güzel. Onunla başbaşa konuşmak istiyorum.

Gregor genç kadının koluna girip onu diğer odaya sürüklemek istedi. Malko araya girdi.

— Sorun istemiyorum. Hemen hareket edi-

yoruz.

Odanın Principe de Vergara'ya bakan penceresine yaklaştı. Dışarda gri bir BMW vardı. Binanın garajı önünde park etmişti. Aşağıdaki KGB ajanları da yardım istemiş olmalıydı. Artık saate karşı bir yarış başlıyordu.

Birden, telefonun sesiyle irkildi. Ahizeyi kaldırdı.

— Hareket edebilirsiniz, dedi James Barry. Yeni bir haber var mı?

— Yok, dedi Malko. Hareket ediyoruz.

İsabel telaşla ona baktı.

— Daha sonra uğrarım, dedi Malko. Sen burada kal ve kimseye kapıyı açma.

Uzun namlulu Viking'i ceketinin iç cebine yerleştirdi. Gregor Kirsanov da şırıngayı çantasına attıktan sonra Makarov'unu aldı.

SAS koridorun boş olup olmadığını kontrol ederken:

— Niye İsabel'in arabasını alıyorsunuz? diye sordu Rus.

— Çünkü benimkinin bagajına sığamazsınız, karşılığını verdi Malko.

Binanın bodrum katındaki parka indiklerinde silahlarını çektiler ve çevreyi kontrol ettiler. Garaj boştu. Koşarak Jaguar'a ilerlediler. Malko bagajı açtı.

— Atlayın! dedi Kirsanov'a,

Rus o dev yapısıyla güçlükle bagaja girdi. Malko da direksiyona geçip garajın kapısını açan elektronik düğmeye bastı. Kepenk kalkarken içeri güneş ışığı doldu.

Malko silahını yan koltuğa bırakarak gaza

yüklendi.

Jaguar yola çıkan rampayı tırmandı ve Principe de Vergara'nın kaldırımında bir an durdu. Sonra, sağa dönerek hızla hareket etti. BMW sol taraftaydı.

IX. BÖLÜM

Malko dikiz aynasına bir göz attı. Ön koltuğunda iki kişinin oturduğu BM W kaldırımını terkederek yola çıktı. Demek, Jaguar'ı tanıyorlardı ve Malko'yu da farketmişlerdi... Onu Jaguar'ın direksiyonunda görmek Rusları şaşırtmış olmalıydı.

Malko Calle de Alcocer'in köşesindeki ışıklarda durdu. Ruslar tam arkasında durmuşlardı.

Yeşil ışık yandığında, Malko diğer arabaların hareket etmelerini bekledi. BM W den başka araba kalmadığında, o da hareket etti ve hızla kavşağa daldı.

' Aynı anda sol taraflarında dev gibi bir Volvo kamyon belirdi. Kamyon kırmızı ışığa aldırmayarak dosdoğru BMW'nin üzerine geliyordu. Birkaç saniye sonra, müthiş bir gürültüyle Rusların arabasına bindirdi ve

BMW'yi kaldırıma fırlattı. Malko dikiz aynasında, iki aracın birbirlerine girdiğini farkettiler.

Hızla Calle de Alcocer'e saptı ve gazı kökledi. Paseo de la Castellana'ya saparak kuzeye yöneldi. James Barry'nin yardımcısı kamyon numarasını iyi becermişti...

Yol ilerde ayrılıyordu. Malko sapağı belirten tabelanın altında sinyal ışıkları yanıp sönen beyaz bir Chevrolet farkettiler. Arabanın yanından geçerken kornaya bastı.

Chevrolet hemen hareket etti ve biraz sonra Jaguar'ı solladı. Malko direksiyonda tek başına oturan James Barry'yi tanıdı. İki araba peşpeşe kuzeye doğru ilerledi. Malko zaman zaman dikiz aynasına bakıyor ve kuşkuyla bir duruma rastlamadığından gitgide keyifleniyordu.

Yirmi kilometre sonra, Chevrolet yoldan ayrıldı ve ağaçlıklı bir tepeye doğru ilerledi. Tepede ağaçların arasına serpiştirilmiş dağ evleri vardı. Tepeyi aştılar ve birkaç kilometre sonra daha lüks bir yere geldiler. Yüksek duvarlarla çevrili havuzlu villaların bulunduğu bir semti burası.

James Barry sağa döndü ve demir parmaklıklı bir kapının önünde durdu.

Kapı otomatik bir mekanizmayla açıldı ve arkalarından tekrar kapandı. Büyük bir garaja girdiler. Girmeleriyle de etraf gündüz gibi aydınlandı. Ellerinde M 16 bulunan dazlak kafalı iki sivil Jaguar'ın önüne çıktılar.

Malko arabadan inip Kirsanov'u çıkardı.

Adam soluk soluğa kalmıştı, ama James Barry'yi görür görmez rahatladı. Amerikalı içten bir gülümsemeyle elini uzattı.

— Welcome! dedi. Belayı atlattınız. Bu çocuklar elçilikten getirttiğim deniz piyadeleridir.

Kirsanov elini uzattı.

— Neredeyiz?

— Olayların yatışmasını bekleyebileceğimiz son derece emin bir yerde. Ev bir İspanyol dostuma ait ve sizin burada bulunduğunuzu da bilmiyor. Tabii, KGB de bilmiyor. Sanırım, tam zamanında harekete geçtik. (Malko'ya döndü.) Her şey yolunda gitti mi?

— Evet, dedi Malko. Ama sanırım, Kirsanov'un dinlenmeye ihtiyacı var.

— Gelin, dedi Amerikalı.

Döner merdivenden, yemyeşil bir çayıra bakan oturma odasına girdiler. Çayırın tam ortasında nefis bir yüzme havuzu vardı. Villanın çevresi yüksek bir duvarla çevrilmişti. James Barry bara gitti, bir şişe Dom Perignon çıkardı, mantarını patlattıktan soma üç kadeh doldurdu.

— Yeni hayatınızın başarısına içelim, Gregor kirsanov! dedi.

Kirsanov dikkatle çevresini inceliyordu. Sinirliydi. Dudaklarını şampanyasına değdirdikten sonra sordu:

— Bizimkilerin burayı bilmediklerinden emin misiniz?

—r Burayı şimdiye kadar hiç kullanmadık, dedi Amerikalı. Ayrıca, yerin Şirket ile hiçbir

ilgisi yok. B  şahsıma yapılan özel bir yardım.

Rusa dikkatle baktıktan sonra devam etti:

— Dinlenip kendinize geldikten sonra bazı müphem noktaları aydınlatmaya çalışacağız.

— Hangi müphem noktalar? diye sordu Kirsanov.

— Don Kişot'un kimliğini keşfetme şansınız var mı?

— Evet. En geç iki gün sonra.

— Peki, sizin bu yeni durumunuz randevunuzu tehlikeye düşürmez mi? diye sordu Amerikalı.

— Sanmam, dedi Kirsanov. İlişkide bulunduğum muhbirim randevuyu atlamaz. Tabii, bu arada kaışımın da fazla duyulmaması gerekir.

— Elbette, dedi Amerikalı kaçamak bir bakışla...  gleden soma size iki adamımı göndereceğim. Cevap istediğimiz bazı sorular var.

— Ne öğrenmek istiyorsunuz?

— Madrid'deki bütün K G B ve G R U ajanlarım tanımak istiyoruz...

— Peki, anlaşmamız ne olacak? Bana bir milyon vermeyi vaat etmiştiniz. Bu ne zaman elime geçer?

— Anlaşma şartlarını tamamladığınızda, dedi James Barry soğuk bir tavırla. Ayrıca, size kesin bir koruma sağlayacağız.

— İşpanya'dan İşabel ile birlikte ayrılmak istiyorum.

James Barry'nin mavi gözleri daha da anlamsızlaştı.

— Bu konu sizin özel hayatınızla ilgili. Sizi ülke dışına gizli olarak çıkarma planı bir kişilik. Ama arkadaşınız daha sonra Amerika'ya daha yasal yolla gelirse, buna kimsenin bir diyeceği olmaz...

Gregor Kirsanov birkaç saniye düşündü. Meslektaşına hak vermiş gibiydi.

— Tamam, dedi. Ama onunla burada bir görüşme yapmak istiyorum.

James Barry başını salladı.

— Şu an imkânsız. Çok tehlikeli. Herkesin gözü şimdi onun üzerinde. Fakat ilk fırsatta onu buraya getirteceğim. Söz veriyorum.

— Ona telefon etmek istiyorum, dedi Kirsanov.

Amerikalının kaşları çatıldı.

— Buradan hiç kimse telefon edemez. Artık çocukluğu bırakın ve sizinkilerin neler yapabileceğini söyleyin.

Kirsanov parmaklarını saçlarının arasına sokarak düşündü.

— Beni birkaç saat içinde bulmaya çalışacaklardır. Bulamazlarsa Moskova'ya haber verirler. Moskova da onlardan İspanyolları uyararak benim CIA tarafından kaçırıldığımı duyurmalarını ister.

James Barry başını salladı.

— Ben de aynı şeyi düşünüyorum. Ya sonra?

— İspanyollara baskı yapıp benim ülke dışına çıkmamın engellenmesini isterler. Beni elçiliğe sokmaya çalışacaklardır... Karıma baskı yapacaklardır. Bu da fayda vermez-

se, ne yapıp yapıp beni temizleyeceklerdir...

— Larissa olayını açıklayacaklarını sanıyor musunuz?

— Sanmam. Bunu yaparlarsa, İspanyollar beni onlara teslim etmezler. Aksine, beni bu cinayette temize çıkarmaya uğraşacaklardır. İspanyollar direktirse, KGB skandal koparır, İspanyolları CIA ile işbirliği yapmakla suçlar...

Bir sessizlik oldu. Bunu Malko bozdu.

— Ben gidip Jaguar'ı İsaabel'e teslim edeyim.

— Durun, dedi Kirsanov. Ona bir mektup götürmenizi istiyorum.

Çantasından kâğıt kalem çıkarıp yazmaya başladı. Malko James Barry ile terasa çıktı.

— Ne düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

— Rusları bir kenara bıraksak bile, İspanyollar çok baskı yapacaklardır. Bu işi bir an önce bitirmeliyiz.

— Karışıklıktan korkuyorsanız Kirsanov'u niye hemen yurtdışına çıkarmıyorsunuz?

— İki nedenden dolayı. Birincisi teknik bir neden: Langley ve Pentagon'dan izin almam gerek. Bu da en az birkaç gün sürer. İkincisiyse, Don Kişot'un kim olduğunu öğrenmek istiyorum.

— Anlıyorum, dedi Malko. Ama dikkatli olun: Kirsanov kolay yutulur lokma değil. Eğer İsaabel del Rio yönünde bir aksilik olursa...

James Barry kendinden emin bir tarzda gülümsedi.

— Korkmayın. Elimizde Larissa Petrov kuzu var.

— Bu konu sizin özel hayatınızla ilgili. Sizi ülke dışına gizli olarak çıkarma planı bir kişilik. Ama arkadaşınız daha sonra Amerika'ya daha yasal yolla gelirse, buna kimsenin bir diyeceği olmaz...

Gregor Kirsanov birkaç saniye düşündü. Meslektaşına hak vermiş gibiydi.

— Tamam, dedi. Ama onunla burada bir görüşme yapmak istiyorum.

James Barry başını salladı.

— Şu an imkânsız. Çok tehlikeli. Herkesin gözü şimdi onun üzerinde. Fakat ilk fırsatta onu buraya getireceğim. Söz veriyorum.

— Ona telefon etmek istiyorum, dedi Kirsanov.

Amerikalının kaşları çatıldı.

— Buradan hiç kimse telefon edemez. Artık çocukluğu bırakın ve sizinkilerin neler yapabileceğini söyleyin.

Kirsanov parmaklarını saçlarının arasına sokarak düşündü.

— Beni birkaç saat içinde bulmaya çalışacaklardır. Bulamazlarsa Moskova'ya haber verirler. Moskova da onlardan İspanyolları uyararak benim CIA tarafından kaçırıldığımı duyurmalarını ister.

James Barry başını salladı.

— Ben de aynı şeyi düşünüyorum. Ya sonra?

— İspanyollara baskı yapıp benim ülke dışına çıkmamın engellenmesini isterler. Beni elçiliğe sokmaya çalışacaklardır... Karıma baskı yapacaklardır. Bu da fayda vermez-

se, ne yapıp yapıp beni temizleyeceklerdir...

— Larissa olayını açıklayacaklarım sanıyor musunuz?

— Sanmam. Bunu yaparlarsa, İspanyollar beni onlara teslim etmezler. Aksine, beni bu cinayette temize çıkarmaya uğraşacaklardır. İspanyollar diretirse, KGB skandal koparır, İspanyolları CIA ile işbirliği yapmakla suçlar...

Bir sessizlik oldu. Bunu Malko bozdu.

— Ben gidip Jaguar'ı Isabel'e teslim edeyim.

— Durun, dedi Kirsanov. Ona bir mektup götürmenizi istiyorum.

Çantasından kâğıt kalem çıkarıp yazmaya başladı. Malko James Barry ile terasa çıktı.

— Ne düşünüyorsunuz? diye sordu Malko.

— Rusları bir kenara bıraksak bile, İspanyollar çok baskı yapacaklardır. Bu işi bir an önce bitirmeliyiz.

— Karışıklıktan korkuyorsanız Kirsanov'u niye hemen yurtdışına çıkarmıyorsunuz?

— İki nedenden dolayı. Birincisi teknik bir neden: Langley ve Pentagon'dan izin almam gerek. Bu da en az birkaç gün sürer. İkincisiyse, Don Kişot'un kim olduğunu öğrenmek istiyorum.

— Anlıyorum, dedi Malko. Ama dikkatli olun: Kirsanov kolay yutulur lokma değil. Eğer Isabel del Rio yönünde bir aksilik olursa...

James Barry kendinden emin bir tarzda gülümsedi.

— Korkmayın. Elimizde Larissa Petrov kozu var.

— Ya bu süre içinde korunması ne olacak?
— Şimdilik deniz piyadeleri var. Bu sabah Washington'dan iki goril istedim. Sanırım, eski dostlarınız Chris Jones ile Milton Brabeck gelecekler. Eğer bugün uçağa binerlerse, yarın sabah burada olurlar.

— Ya sonra?

— Don Kişot'un kimliğini öğrendikten ve Langley'den yeşil ışık aldıktan sonra Kirsanov'u gizlice kaçıracağız. Bu arada İspanyollar Kirsanov'un nerede olduğunu sorarlarsa bilmediğimi söyleyeceğim.

— Sovyetler onu ele geçirmek için yeri göğü birbirine katacaktır...

Odaya döndüklerinde, Kirsanov da mektubunu bitirmişti. Zarfı Malko'ya uzattı.

— Sahi, aklıma gelmişken sorayım: İsabel'i nereden tanıyorsunuz?

— Aslında, kocasını tanırım, dedi Malko. Eski bir dostumdur. İlginç bir rastlantı değil mi?

Kirsanov bunu hiç de ilginç bulmamıştı, ama belli etmedi. Malko mektubu cebine atıp garaja yöneldi. James Barry peşinden yetişti.

— Buranın numarası şu, dedi bir kâğıt uzatarak. Burayı sadece umumi telefon kulübelerinden arayın. Ne kadar az görüşürsek o kadar iyi olur. Kırk sekiz saat içinde Kirsanov'dan her şeyi öğrenmeliyiz.

*

**

İsabel del Rio'nun evinin tam karşısına yeşil renkli bir Seat 2000 park etmişti ve içinde de iki

kişi vardı. Malko Jaguar'ı yeraltı garajına soktu ve hemen asansöre atladı.

İsabel del Rio onu ipek bir robdöşambr ile karşıladı. Makyajlı yüzünde içten bir gülümseme vardı. Akai müzik setinden çıkan melodi odayı dolduruyordu.

— Ee, o casustan kurtulabildin mi? diye sordu alaycı bir tavırla.

— Sana bir mektup getirdim, dedi Malko. Önce sen oku, sonra ben de bir göz atacağım.

İsabel zarfı açıp mektuba şöyle bir göz attı, soma Malko'ya uzattı.

Mektup "Seni deli gibiseviyorum" cümlesiyle başlayıp ona benzer cümlelerle devam ediyordu. Mektubun son kısımları son derece açık saçıktı.

— Ne etkileyici bir aşk hikâyesi! dedi Malko.

— Delinin teki bu herif!

— Kirsanov'a karşı birkaç gün daha nazik davranmalısın, dedi Malko.

— Nazik mi? diye bağırdı İsabel. O herifin adını bile duymak istemiyorum. Eğer karşıma çıkarsa gözlerini oyacağım. Kocamla başımı derde sokacak be!

— Bak, dedi Malko, durumu idare etmen gerek. Onu inandırmalısın...

— Bana güvenme, diye sözünü kesti İsabel. Sizin işlerinize karışmak istemiyorum. Zaten yeterince kullandınız beni. Ben casus değilim. Şimdi arabamın anahtarlarını ver ve hemen Rus dostunun yanına dön. Benden söz eder, eğlenirsiniz... Ve sana yemin ediyorum,

bundan sonra asla bir casus sevgilim olmayacak! Şimdi çek git başımdan. Ne haliniz varsa görün!..

X. BÖLÜM

Malko alaycı bakışlarla genç kadını süzdü. Kadının böyle bir tepki göstermesini bekliyordu. Jaguar'ın anahtarlarını uzattı. Isabel anahtarları cebine atıp bağırdı:

— Sen beni sadece yataklık bir yosma gibi görüyorsun. Ama bundan sonra hava alırsın. Sana ayaklarımın ucunu bile göstermem.

Malko hiç cevap vermeden yaklaştı ve onu kollarına almak istedi. Isabel silkinerek kurtuldu.

— Defol! Gözüm görmesin seni!

Malko yumuşak bir sesle: -

— Gitmeden önce senden son bir isteğim var, dedi.

— Neymiş o?

— Son bir kez seninle yatmak!

— Sersem! Ahlaksız!

Malko birden onu kollarına alıp havaya kal-

dırdı ve yan odaya götürerek yatağın üzerine uzattı. Sonra üzerine abanarak robdöşambrını çıkardı.

— Bırak beni! diye bağırdı İsaibel. Bırak, yoksa polis çağırırım.

— Bunu KGB ajanları sana işkence yapmaya geldiklerinde yaparsın, dedi Malko sakın bir sesle.

İsaibel sıçradı.

— Peki, sen beni korumayacak mısın?

— Beni görmek bile istemiyorsun ki!

İsaibel hâlâ çırpıyordu, ama hareketlerindeki sertlik kaybolmuş, kasılan vücudu gevşemeye başlamıştı. Bir süre sonra kollarını Malko'nun boynuna dolayarak:

— Sen canavarın tekisin! dedi. Seni her an arzuluyorum. Tek isteğim seninle sevişmek.

— Bu kolay, dedi Malko. Bana bir süre daha yardım edersen her zaman sevişiriz. Kirsanov kendisini sevdiğine ve onunla Amerika'ya gideceğine inanmalı. Eğer onu kandıramazsan başımız felaketten kurtulmaz, biz de sevişecek zaman bulamayız.

— Ama bu doğru değil ki! Ondan nefret ediyorum.

Malko ses çıkarmadı. CIA'daki Samuray görevi hiç de kolay değildi!

— Pekâlâ, dedi sonunda İsaibel. Bu akşam beni bir flamenko kulübüne götür. Sonra da dans etmeye gidelim. Ben de senin her dediğini yapacağım...

İsaibel şantaj yapıyordu, ama Malko'nun da başka seçeneği yoktu.

**

Iriyarı ve kırmızı suratlı Sovyet elçisi Sergey Volkoff, General Vicente Diaz'ın odasına girdi.

Yabancı bir diplomatın CESİD karargâhına girmesi alışılmış bir durum değildi. Sergey Volkoff un General Diaz ile buluşmasını ayarlayan İspanya dışişleri bakanıydı.

General Diaz misafirini bir koltuğa oturtuktan sonra kapıyı kapadı. Yakışıklı bir erkek sayılmazdı, ama çok iyi bir askerdi.

— Sayın elçi, dedi, dışişleri bakanımız sizin zor bir sorunla karşılaştığınızı haber verdi. Size ne gibi bir yardımım dokunabilir?

— Bugün çok kötü bir şey ordu, dedi elçi. Madrid'de görevli Sovyet vatandaşlarından Gregor İvanoviç Kirsanov uyuşturularak CIA ajanları tarafından kaçırıldı. Vatandaşımız Novosti gazetesinin Madrid şubesinde görevliydi.

— Sahi mi? dedi general şaşkın bir ifadeyle.

Dışişleri bakanı bir Sovyet vatandaşının ortadan kaybolduğunu haber vermişti, ama olayı böyle anlatmamıştı. Birden, temkinli olması gerektiğini düşündü. Kirsanov'un bir KGB subayı olduğunu biliyordu. Sonra, CIA sorumlusu James Barry'yi de tanırdı. Onun bir gangster gibi davranmayacağından emindi.

— Kesinlikle, dedi elçi. Üstelik, bu işte bir ispanyol vatandaşının da parmağı var. Vatandaşımızı İspanya'dan çıkarmaya çalışacaklarından eminiz. Bu adam kaçırmaya engel olun,

lütfen.

— Tabii, dedi general.

General Diaz düşünceliydi. Hayatında ilk kez olarak böyle bir olayla karşılaşılıyordu. Bundan ülkesine ne gibi bir yarar sağlayabileceğini hesaplamaya çalıştı. Yalnız, bir İspanyolun bu işe karışması tatsızdı.

— Gregor Kirsanov'un nerede bulunduğu hakkında bir fikriniz var mı, sayın elçi?

— Yok, dedi Sovyet diplomat.

General Diaz gülümseyerek:

— Sayın elçi, bu olayı aydınlatmak için elimden geleni yapacağım, dedi. Bu ülke yetkililerinin yasadışı eylemlere karşı kayıtsız kalmayacağını bilmenizi isterim.

Sovyet diplomatını arabasına kadar geçirdikten sonra hemen bürosuna dönüp telefona sarıldı. Önce, işin aslını öğrenmesi gerekiyordu. Isabel del Rio adını kırmızı kalemle daire içine aldı. Olayın en tatsız yanı işte buydu. Del Rio ailesi İspanya'nın en eski ve soylu ailelerinden biriydi.

*

**

Uçaktan çıkar çıkmaz yakıcı güneşle karşılaşan Chris Jones, küfrederek Milton'a döndü:

— Vay canına, yanıldık galiba!.. Burası Afrika be!..

Milton bir dirsek attı.

— Yürü! Pişmek istemiyorsan gölge bir yer bulalım.

Gümrükçülerin şaşkın bakışları altında Malko ile buluştular. İki goril birlikte geldikleri

yolculardan en on beş santim uzundular. Milton'un kolları Virginia jambonundan fark-sızdı. Chris ile Milton'un varlığı bir düzine Rambo'ya eşitti. Uzun ajanlık meslekleri boyunca arkalarında yüzlerce ceset bırakmış-lardı. Neyse ki, bunların hiçbiri iyi insan değildi.

— Burada ne işimiz var? diye sordu Chris.

Gözleri yorgunluktan Rus tavşanı gibi kıpkırmızı olmuştu.

— Bir KGB binbaşısıyla ilgileneceğiz. Adi; Gregor Kirsanov.

Chris'in gözleri güldü.

Onların gözünde komünizm, pastörize edilmemiş süt kadar tehlikeli bir şeydi ve bir an önce yeryüzünden kaldırılmalıydı.

— Hayır, dedi Malko. Aksine, onu koruyacaksınız. Bizim tarafa geçmek için KGB'den ayrıldı...

Uzun sessizliği Milton bozdu:

— Şimdi nereye gidiyoruz?

— Torrejon Üssü'ne. Operasyonun son aşamasında oradan bensiz ayrılacaksınız.

— Torrejon'da ne yapacağız?

— Şu Iberia havayolları bürosunun önünde duran adama bir baksanıza. Şu gazete okuya-na...

Siyah gözlüklü, gömlekli bir adam elindeki Avangurdiya'yı okuyordu. Malko devam etti:

— KGB katillerinden biridir. Bunlardan her tarafta var. Hepsi de Gregor Kirsanov'u arıyor.

— Öyleyse biz de çanlarına ot tıklarız, dedi Chris.

— Chris! Burada uygar bir ülkedeyiz, diye karşı çıktı Malko. Silahlarınızı ancak mecbur kalınca kullanacaksınız.

Budget'den kiraladıkları Ford'a atlayıp Barcelona yönüne giden 11 nolu Otoyol'a çıktılar. Peşlerinde kimse yoktu. Malko gaza bastı.

Yirmi dakika sonra bir Mobil istasyonunda durdular. İçinde iki kişi bulunan beyaz bir Chevrolet onları bekliyordu. Malko, James Barry'nin yardımcısı Bob'u gorillere tanıştırdı.

— Bob sizi Torrejon Ussü'ne götürecektir. Buradan birkaç mil ilerde. Oradan silahlarınızı alıp Kirsanov'u gizlediğimiz villaya gideceksiniz. Ruslar oraya asla yaklaşmamalıdır. Ben daha sonra size katılacağım.

Yolun karşı tarafında KGB'nin bir Seat 2000'i park etmişti. Malko Madrid'e doğru hareket edince, Seat 2000 de peşine düştü.

Ritz'de kendisini bekleyen altı mesaj vardı. Hepsi de Isabel del Rio'dan geliyordu. Hemen telefona koştu, ama karşısına otomatik cevap makinesi çıktı. Ford'a atladı ve peşinde Seat 2000 ile Isabel'in apartmanına ulaştı.

Zile bastıktan bir süre sonra, genç kadın kapıyı açtı.

Üzerinde tenis kıyafeti vardı. Kendini Malko'nun kollarına attı.

— Oh, sen miydin? Artık yapamıyorum, çıldıracağım, dedi.

— Ne oldu?

— Bütün gece telefon ettiler. Önce kibar biri aradı. Gregor'un çıldırdığını ve tedavi için bir

an önce elçiliğe dönmesini gerektiğini söyledi. Gregor'un nerede olduğunu soruyordu...

— Ne cevap verdin?

— Sözlerinden hiçbir şey anlamadığımı ve Gregor'un ortadan kaybolduğunu söyledim. Bana ayağımı denk atmamı ve senin bir Amerikan casusu olduğunu söylediler. Ben de onlara senin iyi biri olduğunu söyleyince telefonu kapadılar.

— Aman Tanrım! dedi Malko.

İsabel'in telefonu kesinlikle dinleniyor olmalıydı. Şimdi Ruslar kadar İspanyollar da Malko'nun İsabel ile ilişkisini biliyorlardı.

— Sonra her on beş dakikada bir telefon etmeye başladılar, diye devam etti İsabel. Ahizeyi kaldırdığımda kimse cevap vermiyordu. Nihayet bu sabah polis aradı. Gregor'u zorla tutup tutmadığımı sordu. Onlara Gregor'u şöyle böyle tanıdığımı ve nerede bulunduğunu bilmediğimi anlattım.

— Bravo! dedi Malko.

Uzun uzun öpüştüler.

— Harika bir kadınsın! dedi Malko.

— Evet, ama hafta sonu kocam Madrid'e geliyor. Apartmanımda birbirini boğazlayan adamlarla karşılaşırsa ne yaparım ben?

— Her şey düzelecek, Gregor üç gün sonra İspanya'dan ayrılacak.

— Böylece rahat rahat sevişebileceğiz miyiz?

— Hani kocan geliyordu?

— Her dakika burada olmayacak ya!..

Bu kadın ıslah olmazdı!..

Malko, KGB ile İsabel arasında sıhhatinden

olacaktı. Pencereye gitti. Seat 2000 aşağıdaydı. Isabel yanına gelerek sürtündü.

— Sahi, sen gerçek bir casus musun? diye sordu.

— yle sayılır!

— Oh! Bunu arkadaşılarım anlattığımda...

— Holde başka telefon var mı? diye sordu

Malko. Buradakini kullanmak istemiyorum.

— Var.

— Şimdi geliyorum.

Viking'i ceketinin altına gizleyerek asansöre bindi. Holde, kapıcı ona merakla baktı. Malko villanın numarasını çevirdi. Chris Jones cevap verdi.

— Aradığınız iyi oldu. Dostumuz son derece sinirli. Ahizeyi ona veriyorum.

On saniye soma, Kirsanov'un öfkeli sesi duyuldu. Yarı İngilizce, yarı Rusça:

— Isabel'den haber bekliyorum, dedi. Burada beni devamlı çalıştırıyorlar. Soru üstüne soru. Artık dayanamayacağım...

James Barry'nin soruları onu yormuşa benziyordu.

— Size ondan bir mektup getireceğim, dedi Malko. Sakin olun. Sorulara gelince, bunun kaçınılmaz olduğunu biliyorsunuz.

Telefonu kapatıp yukarı ıktı. Isabel sabırsızlıkla onu bekliyordu.

— Beni ğle yemeğine götürüyor musun?

— Elbette, dedi Malko. Ama nce Gregor'a bir mektup yazacaksın.

— Ne hakkında?

— Onu sevdiğini ve onunla buluşmak için

sabırsızlandığını bildireceksin.

İsabel hemen itiraz etti.

— Hayır!

Malko kadına yaklaşarak onu duvara yasladı. Üstündeki giysiyi kaldırarak göğüslerini kavradı ve hafifçe sıktı.

— Yapma. Canımı acıtıyorsun.

Malko bir bacağına İsabel'in bacakları arasına sokarak devam etti.

— Dur! diye bağırdı İsabel. Kabalaşma!

Malko göğüsleri gitgide daha güçlü sıkıyordu.

Başka bir kadın olsa, acıdan bağırdı. Ama İsabel vücudunu Malko'ya yaslayıp hafif hafif oynatmaya başlamıştı. Birden, hareketlerini hızlandırarak birkaç dakika içinde doyumuna ulaştı.

— Canavar adam!

Malko cevap vermedi. Bu, işe yarar bir yöntemdi. Aralarında ortaklaşa işledikleri bir suç vardı.

**

General Diaz, James Barry'yi bürosunun kapısında karşıladı. Odada yalnız kaldıkları an, her ikisinin de yüzünde bulunan yapmacık gülümseme aniden kayboldu. Birbirlerinden hoşlanmadıkları belliydi. NATO üyesi iki devletin adamları olmalarına rağmen, birbirlerine hiç itimatları yoktu.

— Sovyet elçisi başıma çok önemli bir iş yıktı, dedi İspanyol. Sizi bir Rus görevliyi kaçırmakla suçluyor...

James Barry çantasından küçük bir kutu çıkararak generalin masasına bıraktı.

— Bu büyük bir yalan, General Diaz. Söz konusu Sovyet vatandaşı bizden Amerika'ya iltica hakkı istedi. Kendisi bildiğiniz gibi bir KGB ajanıdır ve dün Ruslar onu uyuşturarak kaçırmaya kalktılar. Kullandıkları şırıngayı masanıza bıraktım. Sovyet malı olduğu kesin. Ajanlarınız bunu hemen anlayabilirler...

General Diaz şırıngaya bir göz attı. Aslında, Sergey Volkoff'un anlattığı masala hiç inanmamıştı, ama bu fırsatla Amerikalıları terletmek hoşuna gidiyordu. James Barry'nin kırıcı davranışlarına oldum olası sinir olurdu...

— Neyse, bu hikâyeyi bir kenara bırakıp Gregor Kirsanov'un ortadan kaybolduğunu varsayalım... Kendisinin nerede bulunduğunu biliyor musunuz?

James Barry böyle bir soruya hazırlıklıydı.

— Evet, dedi.

— Nerede?

— Güvenlik açısından bunu size şimdilik söyleyemem.

General Diaz diliyle dudaklarını yaladı ve:

— Senyor Barry, dedi, bu adamı KGB'ye teslim edeceğimi sanmıyorsunuz herhalde!..

Amerikalı buz gibi bir bakışla onu süzdü.

— General, siz de benim gibi emir kulusunuz. Hükümetinizin bu olaydaki tutumu henüz ortaya çıkmış değil. Ruslara gelince, Kirsanov'u her ne pahasına olursa olsun, Moskova'ya götürüp temizleyeceklerinden eminim. Kirsanov taraf değiştirme konusundaki

kararını kendi vermişti...

— Canımı sıkan bir şey var, dedi general. Bu olaya karışan bir de İspanyol hanım var...

— Bu Gregor Kirsanov'un özel hayatı, diye kesti Amerikalı. Bu konuda ona kimse karışamaz.

— Peki, şu Ritz'de kalan Prens Malko Linge kim oluyor? O da mı bu olayla ilgili değil?

— Prens Linge olayla ilgili, ama sadece tercüman olarak. Kendisi çok iyi Rusça bilir ve ayrıca iyi bir Doğu Avrupa uzmanıdır.

Uzun bir sessizlik oldu. James Barry, ispanyol generalinin lafı nereye getireceğini merak ediyordu. Sonunda General Diaz konuştu:

— Kirsanov'un hayli ilginç itirafları olmalı..

— Ülkenizle ilgili bütün bilgiler tarafınıza aktarılacaktır, dedi Amerikalı. Tabii, NATO antlaşması çerçevesinde olmak kaydıyla.

— Onunla yüz yüze konuşmak isterdim.

— Binbaşı Kirsanov kabul ederse bizim için hiçbir sakınca yok, dedi James Barry.

Yeniden sessizlik oldu. General Diaz Amerikalıyı terletmekten çok zevk alıyordu, ama ne yazık ki, birazdan bir toplantıya katılacaktı.

— Bu olayın ülkenize ve ülkemize hayırlı sonuçlar getirmesini dilerim, dedi general.

— Teşekkür ederim!

Amerikalı rahat bir soluk almıştı.

— Ama yine de önümüzde kaçınılmaz bir formalite var, dedi General Diaz.

Amerikalının midesi yeniden kasıldı.

— Nedir o?

— Hükümetim benden Kirsanov'un buradan kendi isteğiyle ayrılacağından emin olmamı istedi.

— Buna emin olabilirsiniz.

— Elbette. Yalnız Ruslar aynı kanıda değil. Bu nedenle de "adam kaçırma" diye niteledikleri bu olayda İspanyolları da suç ortağı sayacaklardır...

James Barry'nin patlamak üzere olduğunu fark edince devam etti:

— Biz şuna karar verdik. Gregor Kirsanov bir basın toplantısı yapıp davranışını açıklasın. Buna Ruslar da katılır ve söyleyecekleri hiçbir söz kalmaz.

— Ama...

— Basın toplantısından sonra Kirsanov serbesttir. İsteddiği ülkeye gidebilir. Kabulleneceğinizden emin olduğum bu basın toplantısı için pazartesi öğleden sonrayı uygun buldum.

James Barry konuşacak durumda değildi. Korktuğu başına gelmişti. Bu basın toplantısı, KGB'nin Kirsanov'dan kurtulması için bulunmaz bir tuzaktı.

XI. BÖLÜM

James Barry öfkesini saklamaya çalıştı, ama yüz hatları buna imkân tanımıyordu. Titrek bir sesle generale döndü.

— Bu basın toplantısı fikri sanırım Sovyetlere aittir, dedi.

General Diaz elinden bir şey gelmediğini bildirir bir hareketle:

— Yanılıyorsunuz, dedi. Gerçek şu: Sovyet basın ataşesi yarın bir basın toplantısı yaparak Madrid'deki yabancı gazetecilere kaçırılma olayını anlatacak.

James Barry bunu hiç beklemiyordu. Bu nedenle şok oldu.

— Eğer dediğiniz gibi biz de bir basın toplantısı yaparsak Sovyetler bundan yararlanıp Kirsanov'u öldürürler.

— Gregor Kirsanov'un güvenliğini ben üstleniyorum, dedi general. Burada İspanya

topraklarındayız, Bay Barry. Sovyetler Birliği 'nde değiliz.

James Barry cevap vermedi, işler çıkmaza giriyordu. Kirsanov'un bu şekilde ortaya çıkmasıyla, aradıkları "köstebek" daha da yerin altına girecekti. Amerikalının suskunluğundan yararlanan general atağa geçti:

— Senyor Barry, hükümetimden Kirsanov'un nerede bulunduğunu öğrenme emri aldım.

— Kirsanov bizim güvenliğimiz altında, dedi Amerikalı küfreder gibi.

— Bundan eminim, senyor, ama ispanya'da olduğumuzu unutmayın. Onun nerede olduğunu bilmek zorundayız. Vereceğiniz bilginin bir "sır" olarak saklanacağına asker sözü veririm.

James Barry köstebekten söz edecekti, ama kendini tuttu, ispanyolları yatıştırmanın tek yolu buydu. Ama, ya general aradıkları köstebekse?..

— Reddedersen ne olur?

— Bu aramızdaki bütün iyi ilişkilerin sonu olur, dedi general. Yardımcınız Prens Malko'yu sınırdışı eder ve yine de Kirsanov'u bulurum.

Kısa bir sessizlik oldu, sonra James Barry'nin sesi duyuldu:

— Vereda de Los Alamos'da 22 numara.

General adresi gülümseyerek not etti.

— Yardımlarınıza teşekkür ederim, Senyor Barry.

— Kirsanov'un başına herhangi bir şey gelecek olursa, bundan sizi sorumlu tutacağımı unutmayın, general.

- Senyor Barry, bana hakaret ediyorsunuz.
— Etmiyorum ve etmek de istemem.
Generalin elini sıkmadan bürodan çıktı.

★★

— Bu basın toplantısını iptal etmek zorundayız, diye bağırdı Malko.

James Barry, generalle konuştuklarını aktarmıştı.

— imkânsız.

— Bu durumda Kirsanov'un ispanya'yı pazartesi günü terketmesi gerek.

— Bu da bir çözüm sayılır. Fakat bu taktirde de köstebeği yakalayamayız. Hem ispanyollar da buna göz yummazlar.

— Rota'da bir üs yok mu? diye sordu Malko.

— Var.

— Kirsanov'u oradan ülke dışına çıkarmamız için izin alamaz mısınız?

— Olabilir, ama niye Rota'yı seçtiniz? Rota Sevilla'da, oysa Madrid yakınlarında Torrejon üssü var.

— ispanyollar Kirsanov'un bulunduğu villayı gözaltına almışlardır bile. Onu nereye götürürsek götürelim izleyeceklerdir. Hele Torrejon'a hiç gidemeyiz. Havaalanına yöneldiğimiz anda kuşkulanıp bizi engellerler. Buna karşılık, isabel del Rio'yu hafta sonu tatili için Sevilla'ya gönderir ve kadına oradan telefon ettirip Kirsanov'u yanma çağırabiliriz. Isabel telefonu buradan da edebilir. Rusun sevgilisiyle buluşması ispanyolları kuşkulandırmaz. Biz de

bundan yararlanıp bir fırsatını yakalarsak onu Rota üzerinden kaçıırız...

— Bu akla yakın, dedi Amerikalı. Ama birçok sorun var. önce Langley ile Pentagon' un onayını almalıyım. Daha sonra da Isabel'in bunu kabul etmesi gerek.

— Bunu ben hallederim, dedi Malko. Isabel ile Kirsanov'u bana bırakın.

*

**

Kapıyı açan Isabel'in üzerinde sadece bir bornoz vardı ve saçları ıslaktı. İçerde nefis bir müzik çalıyordu. Malko'yu gören genç kadın şaşırıldı.

— Erken geldin, henüz hazır değilim.

Parmaklarının ucuna kalkarak Malko'yu öptü. SAS şu an tehlikeli ilişkilere girmek istemiyordu.

—Sana ihtiyacım var, dedi Isabel'e.

— Pöh! Yazdığım mektup yeterli olmadı mı?

— Mektubu henüz ona vermedim, çünkü başka bir planımız var. Bize yardım ettiğin taktirde Kirsanov'dan ebediyen kurtulacaksınız.

— Peki, ne istiyorsun?

— Bu akşam hafta sonu için Sevilla'ya gitmen gerekiyor.

— Seninle mi?

— Ben de geleceğim, ama planımızın amacı bu değil. Kocan bir sorun çıkarır mı?

— Beni görünce yelkenleri suya indirir. .
Ama Kirsanov benimle gitmek isteyecektir.

— Ben onu kandırırım. Sen sadece ona geç de olsa, kendisiyle gideceğine yemin et yeter.

İsabel'in yüzünde şeytani bir gülümseme belirdi.

— Gregor kendisini atlattığımı farketdiğinde çok bozulacaktır.

— Dediğim gibi bu akşam Sevilla'ya hareket edeceksin. Gregor sana telefon edecek ve sen de Ona Alphonse III Oteli'nde randevu vereceksin. Konuşmalarınız gizlice dinleneceği için çok inandırıcı oynamalısın.

— Bana güvenebilirsin, dedi isabel.

— Sevilla'da nerede rahatça buluşabiliriz? Kolay kaçabileceğimiz bir yer olmalı. Oradan Rota'ya sıvıyacağız.

— Öğle vakti katedralde buluşuruz. Turistlerden iğne atsan yere düşmez. Sevilla'ya gelen herkes orayı ziyaret eder. Bu bakımdan oraya gitmen kuşku uyandırmaz. Ayrıca, katedralin birçok çıkışı vardır...

— Harika... «

— Orayı ezbere bilirim. On beş yaşımdan beri her pazar katedrale giderdim. Plaza de la Giralda'ya bakan giriş kısmında küçük bir kilise vardır. İç tarafta kalır.

Malko bundan iyisini bulamazdı...

— Kirsanov'a durumu anlatıp mektubunu vereyim, dedi Malko.

— Çabuk dön. Açlıktan ölüyorum.

*

**

Gregor Kirsanov, Malko'nun anlattıklarını dinlerken saçlarıyla oynuyordu. İki gün içinde

hayli çökmüştü.

Bir sigara yakıp dumanını üfledi. Sonra, Isabel'in gönderdiği mektubu yutarcasına okudu.

— Peki, Don Kişot'tan vaz mı geçiyorsunuz? dedi Malko'ya

— Yarınki bütün gazeteler sizden söz edecek dedi Malko. Başka çaremiz kalmadı.

— Ya alacağım para?

— Bu sorunu Bay Barry ile görüştüm. Size şeref sözü veririm ki, bu iş ayarlanacak.

Kirsanov kaderci bir hareket yaparak:

— Artık sorgulanmak istemiyorum, dedi. Dinlenmeye ihtiyacım var.

Bir de Virginia'da York River kıyısındaki CIA'nın sorgulama merkezi "Çiftlik" in nasıl bir yer olduğunu bilse, herhalde adımını atmazdı...

*

**

Malko saatine baktı. Isabel çoktan Sevilla'ya varmış olmalıydı. Kirsanov'a ahizeyi uzatıp genç kadının Sevilla'daki numarasını çevirdi. Düdük sesinin hemen ardında Isabel'in sesi duyuldu.

— Benim, dedi Kirsanov. Seninle konuşmak istiyorum. Bildiğim kadarıyla Madrid'i pazar-tesi terkedeceğim. Ne zaman geliyorsun buraya?

Ahizeden neşeli bir çığlık yükseldi.

— Ancak salı dönebileceğim. Ama seni gitmeden görmek istiyorum.

— Bunun mümkün olup olmayacağını bile-

mem...

— Ayrılmadan önce beni deli gibi becermeni istiyorum, dedi İsaibel.

— Ama nasıl olsa, arkamdan sen de geleceksin.

— Hayır, ben hemen seni görmek istiyorum. Ne yaparsan yap, hemen buraya, Sevilla'ya gel. Seni istiyorum...

İsaibel tahrik edici açık saçık kelimelerden oluşan uzun bir yalvarmayla sözünü noktaladı ve:

— Sevilla'da Alphonse III Oteli'ne gel. Pazar günü beşte seni bulurum. Beni odanda bekle, dedi.

Telefon kapandı.

isabel harika oynamıştı! Konuşmayı dinleyenlerin bu sekse özlem dolu konuşmaya inanamaları imkânsızdı.

— Ben bu küçük seyahatten General Diaz'ı haberdar edeceğim, dedi Amerikalı.

Malko sustu. Altıncı hissi Kirsanov'u kaçırmının öyle pek kolay olmayacağını söylüyordu.

XII. BÖLÜM

Alphonse III Oteli'nin Rokoko mimarisi göz kamaştırıcıydı. Renkli tavan süslemeleri, mermer sütunlarıyla hayranlık uyandırıcı bir güzellikteydi.

Chris Jones holün dibindeki tahta oymalı kapıları işaret ederek:

— Vay canına! dedi. Burada günah çıkarma yerleri bile var.

Oysa, sözünü ettiği yer, asansör kapılarından başka bir şey değildi.

Otelin Avenida San Fernando'ya bakan dördüncü katı tamamen onlara ayrılmıştı. Odalar basket sahası büyüklüğündeydi. Kirsanov'un odası Malko'nunkiyle Chris'inki arasındaydı. Rus odaya dalar dalmaz telefona saldırdı. Peşinden gelen Malko'ya aldıracağı bile yoktu.

Kimi arayacağını sormak gereksizdi...

Telefonu bir hizmetçi açtı ve hemen Isabel'e verdi.

— Buradayım, dedi Kirsanov. Seni ne zaman göreceğim?

Malko cevabı duymadı, ama Rusun hayal kırıklığı yüzünden okunuyordu.

Telefonu kapadıktan sonra Malko'ya döndü.

— Bu akşam gelemiyor. Kocasıyla bir akşam yemeğine gidecekmiş... Yarın saat beşe doğru onu burada bekleyeceğim.

— Şans! dedi Malko. Aslında, yarın öğle vakti katedralde buluşacağız ve oradan da Rota'ya gideceğiz.

— Ama bu taktirde onu göremem ki...

— Gregor ivanoviç, önünüzde daha çok günler var. Önce ispanya'dan çıkmanız gerek. Burada ölüm tehlikesi içindediniz.

— Biliyorum.

içeri Milton Brabeck girdi. Terden gömleği üzerine yapışmıştı. Bahçede dahil olmak üzere bütün oteli gözden geçirmişti.

— Her şey yolunda görünüyor, dedi. Yalnız hava çok sıcak. Büyük Sahra'ya paraşütle atılmış Beyaz Ayı gibi hissediyorum kendimi.

Gregor giyinik olarak yatağına uzanmıştı. Chris ile Milton kapı önündeki koltuklara yerleştiler. Böylece asansörü ve koridoru gözaltında tutabiliyorlardı.

Bundan sonraki birkaç saatin yolunda gitmesi için dua etmekten başka yapacak iş kalmamıştı.

*

**

Turist arabalarıyla dolu olan Plaza de la Giralda'da cehennemi bir sıcak vardı. Sivri kubbeleri gökyüzünü delercesine yükselen Gotik katedralin meydana hakim cephesi görkemli bir yapımn büyüsunü taşıyordu. Gölgelelik bir köşeye sığınmış zilzurna sarhoş bir biracı gırtlakını parçalarcasına hareketli bir flamenko söylüyordu: "... Yaşımız on sekiz, sudan başka bir şey içmeyiz..."

Sevilla'da bebekler dişlerinin arasında gitarla doğarlar!

Milton Brabeck hayran hayran katedrale baktı.

— Bu Disneyland'den de hoş bir şey yahu!

Gözünde siyah güneş gözlüğü bulunan Kirsanov katedrale önden girdi. Onun hemen arkasında iki goril ve Malko ile James Barry vardı. Önlerine Malağa'dan gelmiş bir grup Fransız turist çıktı. Katedralin filmini çekiyorlardı.

Malko gözlerini karanlığa alıştırmak için durdu. Korkunç sığağa rağmen, silahını gizlemek için ceket giymişti. Gorillerin kıyafetleri ise, taşıdıkları çeşitli silahlardan girintili çıkıntılı ve buruşuk bir görünüm almıştı.

Girişin sağında ve solunda demir parmaklıklarla korunan bir dizi dua yeri vardı Herbiri bir Azizın adına ithaf edilmişti. Duvarlar yüzyıllardan kalma tozlu tablolarla kaplıydı. Girişin iç tarafında kalan küçük kilise bomboştı. Saat on ikiyi çeyrek geçiyordu. İsaibel çoktan gelmiş olmalıydı. James Barry Malko'ya yaklaştı.

— Bob arabayı Avenida de la Constitucion

a park etti. Anahtarlar ön koltuğun altında.

İsabel del Rio nerede kaldı?

— Heyecanlanmanıza gerek yok, gelecektir dedi Malko.

Bir aksilik olursa, Kirsanov hastalanırdı... Fakat ne olursa olsun, en geç yarımda kaçmak zorundaydılar.

Malko katedralde bir tur attı, İsabel yoktu.

Dönerken gözü bir köşede dua eden kalabalığın arasındaki beyaz elbiseli kadına takıldı. Yaklaştı ve bunun İsabel olduğunu görünce şaşırdı. Saniyelerin bile büyük önem taşıdığı bir zamanda bu kadın ne yapıyordu böyle?

Kalabalığı yarararak genç kadının yanına yaklaştı. İsabel onu farketti, ama hiç kımıldamadı. Neden sonra hafifçe yaklaşarak mırıldandı:

— Kocamın bir arkadaşına rastladım ve ona duaya geldiğimi söylemek zorunda kaldım. Dikkat et, tam önümüzde.

Malko geri döndü.

— İsabel orada, dedi diğerlerine.

Gregor Kirsanov Meryem Anayı görmüş gibi bembeyaz kesildi.

Biraz sonra dua bitti.

İsabel kalktı ve çıkıştaki kuytu köşeye doğru ilerledi. Kirsanov peşindeydi. Birden kadını kolundan tutup bir sütuna yasladı.

— Aman Tanrım! diye fısıldadı James Barry.

Gregor Kirsanov kadına sarılmış, deli gibi öpüyordu.

James Barry, peşinde Chris ve Milton olduğu halde onlara yaklaşarak:

— Çabuk, dedi. Gitme zamanı geldi. Araba aşağıda bekliyor.

Isabel'in düğmelerini çözmeye çalışan Kirsanov bunu duymadı bile. İşin kötüsü, Isabel'in bu tecavüzdən hoşlanmışa benzemesiydi! Katedralin kutsallığı ikinci planda kalmıştı... Isabel bir ayağını yandaki banka koyarak bacaklarını aralayıp Kirsanov'un yaklaşmasını kolaylaştırdı.

James Barry boğulur gibi bir sesle:

— Aman Tanrım! dedi... Herhalde burada şey yapmayacaklar...

— Yapacaklar, dedi Malko.

Gregor'un beyaz dantel slipi sıyırdığını farkettiler. Neyse ki, buldukları yer turistlerin görüş alanı dışındaydı.

Milton ile Chris'in yüzleri kıpkırmızı olmuştu, hayretle manzarayı seyrediyorlardı.

— Bunlara engel olalım, dedi Malko. Skandala meydan vermemek gerek.

Milton Brabeck'in dirseği Rusun midesine gömülünce, adam yandaki banka kıştı otu ruverdi. Ama hiç karşı çıkmadı, işini noktalamış olmalıydı, ispanya'da böyle bir katedralde bu durumun farkedilmesi, hemen oracıkta linç edilmeleri demekti.

— Gregor İvanoviç, dedi Malko, bir domuz gibi davrandığınızın farkında mısınız? Gelin artık.

Kirsanov toparlanırken Isabel de slipini giyiyordu.

— Ben istemiyordum, ama o... diye bir şeyler geveledi İsaibel.

Malko cevap vermedi. Kirsanov'u kolundan tutup sürüklerken, adam hâlâ bir şeyler anlatmaya çalışıyordu.

— Seni bekliyorum İsaibel. Bana geleceksin değil mi?

— Sana söz veriyorum, sevgilim.

Kirsanov Malko'ya döndü.

— Niye bizimle gelmiyor?

— İmkânsız. Rota Üssü'ne girmesi yasak onun.

İsaibel birden Malko'ya yaklaşarak fısıldadı:

— Arkanda iki adamla bir kadın var. Onları bu sabah evimin önünde görmüştüm.

Malko, boyunlarında fotoğraf makineleri ve kamera asılı olan iki adamla kadına baktı. Tam bu sırada yanlarına James geldi.

— Neler oluyor hâlâ? Buradan çıkmayacak mısınız?

— Şuradakileri tanıyor musunuz? diye sordu Malko Gregor'a.

Rus dönüp baktı.

— Uzun boylusu İgor Malikof. "S" şubesinin katillerindendir. Buraya nasıl gelmiş olabilirler?

— İsaibel'i izlemişlerdir.

Genç kadın onlara sokuldu.

— Ne oldu?

— Bir sorun çıktı. Sen hemen yok ol buradan. Rota'dan döndüğümde seni ararım.

Genç kadın uzaklaştı. Kirsanov heyecan içindeydi. Malko turist kalabalığına bir göz

attı. Binaların arasında CESİD ajanları da var mıydı acaba?

— Beni öldürmeye gelmişler, dedi Kirsanov.

Ruslar onlarla çıkış kapısı arasında duruyorlardı.

— Hazine dairesi tarafından çıkalım, dedi Malko. Arka avluya açılan bir kapı var.

Gelmeden önce katedralin planını iyice ezberlemişti.

Chris belinden silahını çıkararak:

— Siz gidin, dedi. Milton ile ben onları oyalarız.

— Olmaz, dedi Malko. Silah burada panik yaratır. Bu işi gizlice yapacağız.

James Barry saatine baktı.

— Beş dakika sonra buradan çıkmamız gerek. Uçak bizi beklemez. Onu ayarlayana kadar canım çıktı zaten.

Sağa dönüp koridora girdiler. İgor'un dışında diğer iki Rus hemen peşlerine takıldı.

Avluya ulaştıklarında İgor'u karşılarında buldular. Adam Kristof Kolomb'un heykelinin dibinde duruyordu. Sanki onlarla hiç ilgilenmez gibiydi. Birden elindeki kamerayı kaldırdı ve gözüne götürerek objektifini Malko'ya çevirdi. Aynı anda boğuk bir ses duyuldu ve Malko'nun arkasındaki duvardan baş hizasında taş parçacıkları uçtu. Rusun kamerası susturuculu bir silahtı. Objektif tekrar üzerine döndü. Bu kez adamın ıskalamayacağı kesindi.

Malko arkasında bir ses duydu.

— Dikkat!

XIII. BÖLÜM

Malko'nun kulağı dibinden,geçen bir cisim Rusun kamerasına çarptı ve adam hemen kendini Kristof Kolomb'un heykeli arkasına attı.

Avluya fırlayan Chris ile Milton bir ağızdan bağırdılar.

— Diğerlerinin işi tamam.

iki yandan ilerleyerek heykelin arkasına geldiler. Adam ortalıkta yoktu.

— Kaçalım! diye bağırdı Malko.

Tekrar geri dönerek katedrale girdiler ve geçtikleri yollardan geriye döndüler. Avenida de la Constitucion'a çıktıklarında James Barry'nin kendilerini beyaz Buck'in yanında beklediğini farkettiler.

Malko ile Kirsanov koşarak arabaya atladılar. Amerikalı direksiyonu Malko'ya bıraktı. Buick hemen hareket etti ve üssün yolunu

tuttu.

Bir süre sonra önünden geçtikleri tabelada "CADIZ 123 Km" yazıyordu.

Kirsanov bir saat kadar sonra özgürlüğe kavuşmuş olacaktı..

*

**

— Sanki Ukrayna'dayız, dedi Kirsanov.

Buick saatte 150 ile gidiyordu. A4 Otoyolu'nda onlardan başka kimse yoktu ve izlenmiyorlardı. Sadece para ödemek için iki kez durdular.

SALÎDA 6 yazan bir panoyu geçtiklerinde Amerikalı Malko'yla dönerek:

— Şuradan sapacağız, dedi. Üsse on beş kilometrelik bir yolumuz kaldı.

Sevilla'dan buraya yaklaşık yüz kilometre yol gelmişlerdi.

Malko yavaşlamak zorunda kaldı. Yol çok dar ve virajlıydı. Beş dakika sonra Tames Barry bağırdı:

— Bizi izliyorlar.

Malko dikiz aynasına bir göz attı. Peşlerinde iki motosikletli polis vardı.

— Bir rastlantı olmalı, dedi.

Bu arada Chris ile Milton'un birbirlerine baktıklarını farketmişti. Polis katillerinin gözünün yaşına bakmazlar. (Amerikalıya döndü.) Daha ne kadar yolumuz var?

— Üç, dört mil kadar.

— Polisler üsse girebilirler mi?

— Bilmiyorum, dedi Amerikalı. Ama dikkatlerini çekmemeye bakalım.

Motosikletli polisler mesafeyi korumaya dikkat ediyorlardı. James Barry rahat bir soluk aldı. "ASKERİ ÜS 1 Km" yazılı bir panoyu geçmişlerdi

Motosikletliler birden hızlandılar ve Buick'i geçerek önünde gitmeye başladılar. Bir müddet sonra da yavaşlamaya başladılar. Malko da yavaşlamaya mecbur oldu. Üzerinde ispanyol bayrağı dalgalanan Amerikan üssünün giriş kapısı rahatça farkediliyordu.

— Sollayın şunları! diye bağırdı James Barry.

Malko hızlanmak istedi, ama polisler yolu kesmişti, içlerinden biri durmalarını işaret etti.

— Neler oluyor? diye sordu Kirsanov.

Malko durdu. Chris ile Milton, ellerinde Uziler, arabadan aşağı atladılar. Polisler şaşkın kalakalmışlardı.

Aynı anda, Malko üssün girişinde birinin belirmediğini ve kendilerine doğru geldiğini farketti. Adamı James Barry de farketmişti. Bir küfür savurarak:

— Hapı yuttuk! dedi. Bu General Diaz!..

CESİD başkanı general asık suratla arabaya yaklaştı. James Barry hemen dışarı fırladı.

İspanyol parmağıyla Rusu işaret ederek:

— Bu beyle konuşmak istiyorum, dedi ingilizce olarak.

Chris ile Milton silahlarını saklamışlardı. Bu arada üstün çıkan bir düzine askeri polis arabayı çevirdi.

— Bu bey üste "biriyle buluşacaktı, dedi Amerikalı.

koruyacağız, ispanya'yı hemen terkedeceğinize yemin ederim. Olmazsa, basın toplantısından sonra gideceksiniz.

— Bunu istemiyorum. En kötü ihtimalle İspanyollardan sığınma hakkı isterim.

— Eğer ölüm fermanınızı imzalamak istiyorsanız, bunu hemen yapın! dedi James Barry.

Bir saat kadar sonra Sevilla'ya girmişlerdi. Buick Alphonse III Oteli'nin önünde durdu.

Susuzluktan damakları kurduğundan hemen bara koştular.

Malko bu arada Isabel'i aradı. Kadın evde yoktu.

Gorilleri Kirsanov'un yanında bırakarak anahtarını alıp odasına çıktı. Kapıyı açıp içeri girdiğinde şaşırarak durdu.

İsabel del Rio yatağına uzanmış kitap okuyordu. Üzerinde siyah bir elbise, siyah çorap ve ayakkabı vardı.

Malko'yu görünce kalktı ve kıvıracak yaklaştı.

— Oldu mu? O kaba Rustan kurtuldunuz mu?

Malko cevap verecek zaman bulamadı. Kapı bir anda ardına kadar açıldı ve içeri yüzü kıpkırmızı olmuş olan Kirsanov dalarak genç kadının üzerine yürüdü.

*

**

Kirsanov'un gırtlığına sanılmasıyla İsabel boğuk bir çığlık attı. Malko Kirsanov'un üzerine atılarak mide boşluğuna bir yumruk

indirdi. Rusun soluğu kesildi, ama kadının boğazını bırakmadı. Sonra, ani bir hareketle Malko'ya döndü ve kollarını uzatarak onun üzerine ilerledi. Gözlerinde çılgın bir ifade vardı.

Odaya dalan Chris:

— Vay namussuz! diye bağırdı.

Rusun arkasına geçerek boynunu kurt kapasına aldı ve adam hareketsiz kaldı. Kirsanov kendisine yaklaşan Milton'un kasıklarına sert bir tekme atarak gorili iki büklüm yere serdi, sonra Chris'in elini tutup boğazından kurtardı, işlerin sarpa sardığını gören Malko yakınındaki bir iskemleyi kaparak Kirsanov'un başına indirdi. Rus sendeledi ve yere yıkıldı.

İsabel del Rio heyecanla atıldı.

— Aman Tanrım! Onu öldürdün.

— Hayır, ama öldürmek gerek böylesini, dedi Malko. Uyandığında belki onu da yaparız.

— Ona odayı şaşırdığımı söylerim, dedi Isabel sakın bir sesle. Neler oldu? Onu gitti sanıyordum.

— Bir aksilik çıktı. Planımız birkaç gün ertelendi. Yine sana ihtiyacım olacak.

Chris kadının yırtmacından çıkan bacaklara bakıyordu. Isabel'in her an sevişmeye hazır bir hali vardı. Kirsanov homurdanarak gözlerini açtı. Malko ile Chris kalkmasına yardım ettiler. Isabel'i görünce tekrar boğazına saldırmak istedi.

Malko Rusça bağırdı.

— Gregor ivanoviç, yanılıyorsunuz. Arkadaşınız sadece odasını şaşırmış. Beklediği

koruyacağız, ispanya'yı hemen terkedeceğinize yemin ederim. Olmazsa, basın toplantısından sonra gideceksiniz.

— Bunu istemiyorum. En kötü ihtimalle İspanyollardan sığınma hakkı isterim.

— Eğer ölüm fermanınızı imzalamak istiyorsanız, bunu hemen yapın! dedi James Barry.

Bir saat kadar sonra Sevilla'ya girmişlerdi. Buick Alphonse III Oteli'nin önünde durdu.

Susuzluktan damakları kurduğundan hemen bara koştular.

Malko bu arada Isabel'i aradı. Kadın evde yoktu.

Gorilleri Kirsanov'un yanında bırakarak anahtarını alıp odasına çıktı. Kapıyı açıp içeri girdiğinde şaşırarak durdu.

isabel del Rio yatağına uzanmış kitap okuyordu. Üzerinde siyah bir elbise, siyah çorap ve ayakkabı vardı.

Malko'yu görünce kalktı ve kıvrarak yaklaştı.

— Oldu mu? O kaba Rustan kurtuldunuz mu?

Malko cevap verecek zaman bulamadı. Kapı bir anda ardına kadar açıldı ve içeri yüzü kıpkırmızı olmuş olan Kirsanov dalarak genç kadının üzerine yürüdü.

**

Kirsanov'un gırtlığına sanılmasıyla isabel boğuk bir çığlık attı. Malko Kirsanov'un üzerine atılarak mide boşluğuna bir yumruk

indirdi. Rusun soluğu kesildi, ama kadının boğazını bırakmadı. Sonra, ani bir hareketle Malko'ya döndü ve kollarını uzatarak onun üzerine ilerledi. Gözlerinde çılgın bir ifade vardı.

Odaya dalan Chris:

— Vay namussuz! diye bağırdı.

Rusun arkasına geçerek boynunu kurt kapasına aldı ve adam hareketsiz kaldı. Kirsanov kendisine yaklaşan Milton'un kasıklarına sert bir tekme atarak gorili iki büklüm yere serdi, sonra Chris'in elini tutup boğazından kurtardı. İşlerin sarpa sardığını gören Malko yakınındaki bir iskemleyi kaparak Kirsanov'un başına indirdi. Rus sendeledi ve yere yıkıldı.

İsabel del Rio heyecanla atıldı.

— Aman Tanrım! Onu öldürdün.

— Hayır, ama öldürmek gerek böylesini, dedi Malko. Uyandığında belki onu da yaparız.

— Ona odayı şaşırdığımı söylerim, dedi Isabel sakın bir sesle. Neler oldu? Onu gitti sanıyordum.

— Bir aksilik çıktı. Planımız birkaç gün ertelendi. Yine sana ihtiyacım olacak.

Chris kadının yırtmacından çıkan bacaklara bakıyordu. Isabel'in her an sevişmeye hazır bir hali vardı. Kirsanov homurdanarak gözlerini açtı. Malko ile Chris kalkmasına yardım ettiler. Isabel'i görünce tekrar boğazına saldırmak istedi.

Malko Rusça bağırdı.

— Gregor ivanoviç, yanılıyorsunuz. Arkadaşınız sadece odasını şaşırmış. Beklediği

sizdiniz. Size sürpriz yapacaktım.

— Doğru, dedi İsaibel ölüyü bile diriltecek seksi bir sesle. Seni gördüğüme öyle sevindim ki!

Rusun bakışları Malko ile onun arasında gidip geliyordu. Pek inanmışa benzemiyor gibiydi.

— Niye böyle orospu gibi giyindin?

Kadının cevap vermesine fırsat tanımadan onu kolundan tutup dışarı sürükledi. Hırsla kendi odasına soktu.

— Şimdilik rahatsız, dedi Malko. James Barry de nerede kaldı?

— Buradayım, dedi Amerikalı kapıdan içeri girerek. Elçimizle görüştüm. Bir protesto notası hazırlayacak. Basın toplantısı yarın saat beşte. Galibabunu atlatamayacağız. İspanyollar bu toplantıdan sonra serbestçe gidebileceğimize yemin ediyorlar.

— Ya KGB?

— Onlar kuduruyorlar. Birtakım önlemler almamız gerekiyor.

*

**

Ertesi gün İsaibel kocasının Madrid'e geldiğini ileri sürerek otelden ayrıldıktan sonra Kirsanov'un odasında toplanıp ne yapacaklarını kararlaştırmışlardı.

Ertesi gün, basın toplantısından önce Chris Rusa kurşun geçirmez bir çelik yelek uzatıp giymesine yardım etti. Toplantının yapılacağı Palace Oteli'nin tam karşısındaki Ritz Oteli'n-

devdiler. Milton içeri girdi ve kendini bir koltuğa bırakarak:

— Salonu baştan aşağı kontrol ettim, dedi. Her şey yolunda.

— Ya Sovyetler?

— Tass ile Izvestia'nın muhabirleri var içerde. Bir de ispanyol gazeteciler. Salon ispanyol ajanlarıyla dolu. Herkesi tepeden tırnağa arıyorlar.

— Güzel, dedi Malko. Artık gidelim.

Saat beşe on kaldığında, Gregor'un yüzü bembeyazdı. CIA ajanları ve birçok sivil deniz piyadesinin ortasında asansöre doğru yürüdü. Otelden çıkıp kurşun geçirmez Cadillac'a bindi... On, on beş metrelik bir mesafeyi yürütme tehlikesini kimse göze alamazdı.

General Diaz onları Palace Oteli'nin girişinde bekliyordu.

— Herkes burada mı? diye sordu James Barry?

— Evet, dedi ispanyol. Basın toplantısına başlayabiliriz.

Döner kapının iki yanında yer alan ispanyollar içeri gireni dikkatle arıyorlardı. Grup içeri girip de salona ilerlerken arkalarında bir gürültü koptu. Sakallı biri otele girmeye çalışıyordu. Malko Chris ile kapıya yöneldi. İspanyollardan biri:

— Sovyet rejimine muhalif bir Rus, dedi. Toplantıyı izlemek istiyormuş.

— Üzerini arayın, dedi Malko.

— Aradık. Üstünde hiçbir şey yok.

— Chris, dedi Malko.

Chris adamı tepeden tırnağa aradı. Zaten adamın üzerinde bir gömlek, bir pantolon ve tenis ayakkabıları vardı. Malko pasaportunu inceledi.

— Vladimir İlyiç, dedi, Gregor Kirsanov'u niçin görmek istiyorsunuz?

Adam Sovyetlerden nefret eden herkesi tanımak istediğini söyledi.

— Bırakın girsin, dedi Malko.

Adam gazetecilerin arasına katılarak bir köşeye çekildi ve Kirsanov'un yerini almasıyla toplantı başladı.

Kalabalıktan bir soru yükseldi:

—Gregor İvanoviç anavatanımızı niçin reddediyorsunuz?

Soru Rusça sorulmuştu.

Kirsanov doğruldu ve elini soru soran adama uzatarak:

— Bu adam gazeteci değil, diye bağırdı. Bir KGB ajanıdır ve benim emrimde çalışırdı.

Diğer Ruslardan bir protesto homurtusu yükseldi. Neden sonra sesler kesildiğinde, El Pais muhabirinin sesi duyuldu.

— Senyor Kirsanov, görevlerinizden isteyerek mi uzaklaşıyorsunuz? Kulağımıza gelen haberlere göre Amerikan gizli servisinin etkisinde olduğunuz söyleniyor.

— Yalan! diye bağırdı Rus. Siyasi ve kişisel nedenlerle bu işe karar verdim.

Malko soluğunu tuttu, içinden Isabel'in adını vermemesi için dua ediyordu. Neyse ki, Kirsanov Rus rejimi aleyhinde kısa bir söylev çektikten sonra sustu.

Sorular son bulduğunda büyük bir sessizlik oldu. Rus gazeteciler salonu terkettiler. Kirsanov gülümseyerek bulunduğu kürsüden indi ve hemen gazetecilerin abluğasına alındı.

Malko, Vladimir İlyiç'in kendisine yol açarak Kirsanov'a yaklaşmaya çalıştığını farkedince, James Barry'ye dönerek:

.— Madrid'de böyle çok Rus aleyhtarı var mı? diye sordu.

— Hiç yoktur. Bunlar daha çok Paris'te ve New York'ta bulunurlar.

Sakallı gencin yüzü ter içindeydi. Tuhaf denilecek sinirli bir hali vardı. Ellerin avuç kısmını göğsüne doğru çevirmişti.

Üzeri çok sıkı arandığından silah taşımaya imkânsızdı, ama yine de Malko müthiş bir huzursuzluk duyuyordu.

Sakallı Rus kalabalığı yardı ve sonunda tokalaşmak için elini uzatarak:

— Bravo! diye bağırdı. Bravo Gregor Kirsanov!

Malko adamın gergin yüzüne baktı. Gözlerinde hiç de mutlu bir ifade yoktu. Gregor'a bir metre kadar yaklaşmıştı.

Malko birden yerinden fırlayarak bağırdı:

— Gregor İvanoviç! Geri çekilin! Kaçın! O adama dokunmayın!

XIV. BÖLÜM

Gregor başını çevirdi ve dondu kaldı. Malko'nun gürültüden ne dediğini anlamamıştı, ama bir aksilik olduğunu sezmişti. Sakallı adam eli önde, yaklaşıyordu. Malko bir Rugby oyuncusu gibi uçarak sakallı Rusun eline sarıldı ve adamı yere yıktı. Bir yandan da:

— Gregor ivanoviç, uzaklaşın! diye bağıryordu.

Sakallı adam bir anda Chris ve ispanyol ajanlarının arasında kaldı.

General Diaz ile James Barry yaklaştılar.

— Neler oluyor? diye sordu ispanyol.

— Bir suikast girişimi, dedi Malko.

General sakallı gence baktı. Zararsız bir hali vardı.

— Bu mu? diye sordu. Ama onun silahı bile yok ki! Nasıl...

— Elleri, dedi Malko. Işıқта ellerine bakın.

Elinde zehirli bir madde var. Tokalaştığı anda zehir Kirsanov'un derisine işleyecekti.

— Ya kendisi? dedi ispanyol. Bu bir intihar komandosu mu?

Fotoğrafçılar adamın resmini çekmeye başlamıştı. Sakallı Rus ise bağıırıyordu:

— Bırakın beni. Ben bir şey yapmadım.

— Kendisine bir antidot verilmiş olmalı, dedi Malko. Zehir onu etkilemiyor.

— Onu götürün ve sorguya çekin, dedi general.

Sakallı Rus yalvarıyordu.

— Yo , bırakın beni. Bırakın gideyim.

— Bırakın gitsin, dedi Malko.

General başıyla onaylayınca ispanyol ajanlar adamı saldılar.

Vladimir îlyiç kurşun gibi fırlayıp sokağa çıktı. Malko ve diğerleri arkasından bakıyorlardı. Adam mey dam geçti ve bir köşede duran Seat 2000'e doğru koşarak ilerledi.

Aynı anda arabanın penceresinden bir el uzandı ve üst üste üç el ateş edildi. Sakallı Rus tökezlendi ve yere düşerek hareketsiz kaldı. Araba lastiklerini öttürerek hareket edip Plaza del Castillo yönünde uzaklaştı.

James Barry generale yaklaşarak:

— General Diaz, dedi, biz sözümüzü tuttuk. Şimdi sıra sizde. Gregor Kirsanov'un İspanya'dan rahatça ayrılmasına izin verilmesi gerekir. Boşa geçirilen her saniye onun için tehlikedir.

— İsteğinizi bakanlığa hemen bildireceğim, dedi general.

Amerikalıyla Malko meydana indiler.

— Kirsanov nerede? diye sordu Malko.

— Ritz'deki odasında, dedi Amerikalı. Yarına kadar oradan hiçbir yere kıpırdamayacak. Kendisine New York'a gidecek uçakta yer ayırttım. Uçak 13.20'de kalkıyor.

*

**

Gregor kirsanov yatağına oturmuş, önünde duran valizi seyrediyordu.

— Isabel'i almadan gitmek istemiyorum, dedi.

— Hareketinizi geciktirmemiz imkânsız, dedi Malko. Aksi halde öldürülebilirsiniz.

O sırada kapı açıldı ve içeri James Barry girdi. Suratından iyi haber getirmediği belliydi.

— ispanyollar Gregor Kirsanov'un gitmesine karşı çıkıyorlar, dedi.

Malko şaşırıldı.

— Neden?

Amerikalı oturduktan sonra açıkladı:

— Sovyet elçisi başvurup Gregor ile elçilikte başbaşa konuşmak istediğini bildirmiş...

— Peki, ispanyollar bunu niye dikkate alıyorlar?

Amerikalı omuz silkti.

— Sovyetlerle ilişkilerini bozmak istemiyorlar. Ama CESID de Gregor'un yurtdışına çıkması konusunda hükümete baskı yapıyor.

— Ne yapacağız?

— Hiç, dedi Amerikalı. Şimdilik yine villaya sığınacağız, ispanyollar bizi oradan çıkaramazlar. Bu konuda söz verdiler zaten. Durum şimdilik donduruldu. Diplomatik yol-

lara başvuracağız.

Barry'nin sakinliği Malko'yu ürkütüyordu. Diplomatik girişimler sonuç verene kadar Kirsanov defalarca öldürülürdü.

— General Diaz'ı gördünüz mü?

— Hayır, dedi Amerikalı. Beni saat üçte bekliyor. Sizi de çağırıldı.

**

General Diaz misafirlerini her zamankinden daha sıcak karşıladı. Yerine oturduktan sonra önündeki dosyayı açtı ve konuşmaya başladı:

— Teknik büromuz Vladimir İlyiç'i öldüren kurşunlar üzerinde balistik çalışma yaptı ve sonucu bildirdi. Rusu öldüren silah daha önce bir ispanyol polisin öldürülmesinde kullanılmış. Katilinin Ignacio Aracama adlı bir ET A teröristi olduğunu biliyorduk. Sanırım, Vladimir'i öldüren de aynı kişi. Araba ise çalıntı.

— Peki, Sovyetler ile ET A arasında bir ilişki var mı?

— Dolaylı yoldan, evet. ET A militanlarının çoğu Yemen, Suriye ve Libya gibi ülkelerde eğitim görmüşlerdir...

— Bu Ignacio Aracama hakkında ne biliyorsunuz? diye sordu Malko.

— Fazla bir bilgimiz yok, dedi general. Bu teröristlerin Madrid'de birçok sığmağı vardır. Fazla sıkıştılar mı da kendi vatanları olan Bask bölgesine kaçarlar.

— Ya Vladimir hakkında ne öğrendiniz?

— Hakkınız varmış. Avuç içlerinde "bromslang" adı verilen çok güçlü bir yılan

zehirine rastlandı. En ufak bir temasta deriye geçerek iç kanamalara yol açıyor ve kişiyi bir haftada ölüme götürüyormuş...

— Demek Kirsanov ellerimizde ölecekti, sonra da Ruslar bizi onun katili olarak suçlayacaklardı.

— ETA bu gibi karışık işlere başvuramaz, dedi Malko. Bu Sovyetlerin işi. Vladimir İlyiç'in nereden geldiğini buldunuz mu?

— Elbette. Uç gün önce Münih'ten gelmiş. Bilinen bir Rus aleyhtarı.

— Yine bunların çoğu KGB'nin maşasıdır, dedi Amerikalı. Rusya'daki ailelerini ileri sürerek bu gençlere şantaj yaparlar... General Diaz, Kirsanov'u İspanya'da tutmakla büyük bir sorumluluk alıyorsunuz.

General Diaz elinde bir şey olmadığını belirtir bir hareket yaptı. Malko adamı samimi bulmuştu.

— Şu an iplerin ucu Moncloa Sarayı'nda, dedi. Ben ancak şunu söyleyebilirim. Kirsanov topraklarımızda kaldığı süre içinde onu korumak için elimden geleni yaparım.

Bu vaat üzerine oradan ayrıldılar.

Amerikalının siyah Lincoln'üyle hareket ettiklerinde James patladı:

— General Diaz bizi uyutuyor. ETA'nın en yakın destekçileri Kübalılardır. Ama şu sıralar İspanya Küba ile balayı yaşıyor. Bu nedenle ilişkilerini bozmak istemezler.

— Yani dünkü suikast girişimi Kübalıların eseri mi demek istiyorsunuz?

— Olabilir. Emin değilim.

— Eğer ğleyse, yapabileceğimiz bazı Şeyler var demektir .Eğer böyle eli kolu bağlı oturur sak sonunda kendimizi Kirsanov'un mezarı ba- Őında buluruz.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Elçiliğe gidelim, dedi Malko. Size orada açıklarım.

XV. BÖLÜM

Madrid'in kalabalık ve sıkıntılı havasından sonra, villanın sakin yolu bayağı huzur verici göründü Malko'ya. Gregor Kirsanov terasa oturmuş kitap okuyordu. Villanın çevresinde devriye gezen iki CESID aracı vardı. İçeriye ise Amerikalılar koruyordu. Malko'yu farkedene Kirsanov kitabını bıraktı.

— Niye İsabel'i getirmediğiniz?

— Birazdan sizi ona götürecekler, dedi Malko.

— Dün akşam mı dönmüş?

— Galiba.

— Kendisini telefonla aradım, ama otomatik cevap cihazıyla karşılaştım hep, dedi Kirsanov.

— Olabilir. Ama daha önce önemli bir İşimiz var. Kübalı Binbaşı Alfonsin Romero'yu tanır mısınız?

Gregor bu soruya şaşırmişti.

— Evet. Şöyle böyle.

— Görseniz onu tanır mısınız?

— Elbette.

Malko cebinden Amerikan elçiliğinin Kübalı ajanlar dosyasından çıkardığı bir fotoğrafı uzattı. Kübalı ajanlar arasında Madrid'de görev yapan tek kişi bu binbaşydı.

— Evet, o! dedi Rus.

— ince bıyıklı, uzun boylu tipikbir Kübalı.

Malko fotoğrafın arkasındaki bilgiyi okudu. Kübalı Madrid'in güneydoğusunda, Calle Stella Polaris'de oturuyordu ve her gün Küba elçiliğine saat onda geliyordu.

Malko Kirsanov'u bırakıp .çıkı. Budget'ye giderek Ruslann tanıdığı Ford'u bırakıp bir Seat 1330 aldı ve Kübalının evinin tam karşısına park etti.

Yirmi dakika sonra Alfonsin Romero evden çıktı ve az ötedeki bir Audi'ye bindi. Hareket etmesiyle birlikte Malko da peşine düştü.

Kübalı kuzeye yönelerek Calle Doctor Esquierdo'ya saptı, oradan da Paseo de la Navana'ya girdi.

Arabayı Küba elçiliğinin arkasına, park yerinde bıraktı ve ahşap panjurları kapalı elçiliğe girdi.

Adam bürosunda bütün gün oturabilirdi. Malko iki saat bekleyip gözetleme işini gorillere bırakmayı düşündü.

**

Bir saat kadar sonra, Malko Alfonsin'in

elçilikten çıktığını farkettil. Adam otoparka doğru gidiyordu. Hemen koşarak kendi arabasına atladı ve kontağı açtığı sırada otoparktan eski beyaz bir Seat 600'ün çıktığını gördü. Araba Paseo de la Havana yönünde uzaklaştı.

Malko bir süre daha bekledi, ama otoparktan başka araba çıkmadı.

Hareket ederek binanın çevresini dolaştı. Kübalının Audi'si park yerindeydi, ama kendisi ortalıklerde yoktu.

Arabayı çevirdi ve gaza basarak Seat 600'ün uzaklaştığı yöne saptı.

Biraz sonra eski arabayı farkettil ve bir kavşakta kırmızı ışıkta Seat 600'ün yanında durdu. Evet, direksiyondaki adam Binbaşı Alfonsin idi.

Kübalının kente inmek için bu eski arabayı almasının nedeni neydi?

Kalbi çarpmaya başladığı sırada Seat 600 hareket etti.

Malko diğer arabaların hareket edip aralarını bekledikten sonra gaza bastı.

XVI. BÖLÜM

Seat 600, Paseo de la Castellana'dan yukarı yavaş yavaş çıkıyor, Malko'nun daha fazla sokulmamak için gösterdiği çaba diğer arabaların kornalı protestolarına yol açıyordu. Büyük binalarla çevrili yol ikiye ayrıldığında, Kübalı sola saparak çevreyolunun batı kesimine yöneldi. Bu bölge inşaat halindeki yeni yerleşim bölgesiydi.

Bir kilometre sonra Seat 600 yeniden yavaşladı ve yeni bir mahalleye saptı. Ardından da, üzerinde "MADRİD II" yazılı büyük bir ticaret merkezinin önünde durdu. Kübalı subay arabadan inip yoluna yaya devam etti. Malko daha da meraklanarak peşine düştü.

Madrid II'nin tam karşısında yıkık dökük bir dizi kahve vardı. Blucinli yeni ispanyol nesli buralarda vakit öldürüyordu. Görkemli ticaret merkezinin varlığına rağmen, burası yoksul

ir mıntıkaydı.

Kübalı bir haberalma subayının burada ne işi olabilirdi?

Alfonsin Romero bir kahvenin terasına kuruldu. Malko ticaret merkezine dalarak Kübalının oturduğu La Manila adlı kahveyi gözetlemeye başladı.

Çevredeki kalabalık dikkati çekmesini engelliyordu.

Beş dakika kadar sonra, ortaya Malko'nun ağzının suyunu akıtacak nefis bir yaratık çıktı... Kızıl saçlı bir genç kızdı bu. Üzerinde vücut hatlarını tamamen ortaya koyan daracık lasteks bir pantolon ve dapdar bir tişört vardı. Ayakları çıplaktı ve omzunda beyaz bir çanta asılıydı. Yüzünde dikkati çeken tek yanı, şehvet dolu kırmızı kalın dudaklarıydı.

Yirmi yaşlarındaki genç kız Kübalının masasına oturdu ve hararetili bir konuşmaya daldılar.

Kız on beş dakika sonra kalktı. Malko hiç tereddüt etmedi. Kübalıyı ne zaman olsa bulabilirdi. Avenida de Monforte'ye doğru ilerleyen kızıl dilberin peşine düştü.

Genç kız yakıcı güneş altında kendisine laf atanlara aldırmadan ağır ağır yürüyordu. Yaklaşık böyle bir kilometre kadar ilerlediler. Genç kız Calle de Sarria'ya döndü. Köşedeki duvarda boyayla yazılmış büyük bir slogan vardı: NATO'YA HAYIR. İSPANYOL KOMÜNİST PARTİSİ. Kız yıkık dökük binalardan birine girdi.

Malko karşı kaldırımdaki kahvelerden

birine girerek bir masaya oturdu.

Kız yirmi dakika sonra çıktı. Kıyafetini de-
ğiştirmiş, üzerine mini bir etek ve yüksek ökçeli
ayakkabılar giymişti. Göğsünün iriliğiyle du-
daklarının kalınlığı insanın kanını kaynatıyor-
du. Tekrar aynı yollardan geri dönerek Madrid
H'nin önüne geldiler. Kız burada bir taksiye
bindi. Malko'nun arabası yirmi metre ötedey-
di. Direksiyona geçip taksinin peşine düştü.

Taksi Plaza de Lima'dan dönüp Salamanca
mahallesine girdi ve Calle Infanta Maria Teresa
ile Herreros de Tejada'mn kesiştiği köşede
bulunanRoyalty Bar'ın önünde durdu.Kız tak-
siden indi ve barın kapısında duran barmeni
selamlayarak yandaki binaya girdi.

Malko arabasını park edip kızın girdiği
kapının önüne geldi. Zillerde ad bulunmadığı
gibi binanın numarası da yoktu.Birden, arka-
sında bir ses duydu.

— Senyor, bir şey mi arıyorsunuz?

Malko döndü. Bu yandaki barın barmeniy-
di. SAS gülümsedi.

— Güzel bir kızı izliyordum, dedi. Buraya
girdiğini gördüm.

— Ah, senyor! Çapkınlık ha...?

— Onu tanır mısınız?

— Biraz, dedi adam.

Malko bara girip tezgâha dayandı ve su
ısmarladı. Barmen karşısına geçti.

— Kızın adı Maite, dedi adam. Onunla ta-
nışmak ister miydiniz?

— Elbette, dedi Malko. Eğer bu işi...

— Bekleyin.

Adam dışarı çıktı, biraz soma geri döndü.

— Maite sizi bekliyor, senyor. Daire numarası 6.

Malko doğrulurken adam:

— Durumu anlarsınız, senyor, dedi gülümseyerek. Bu kız Madrid'de okuyan bir öğrenci. Ailesi burada değil. Burada bir kız arkadaşıyla birlikte oturur ve tahsil masrafını çıkarmak için sizin gibi beylerle tanışmaktan memnun olur...

Kısacası kız, paralı bir yosmaydı...

Malko barmene beş bin pesetalık bir banknot vererek dışarı çıktı. Yan binaya girerek 6 numaralı dairenin zilini çaldı.

— Kim o?

— Maite?

Kapı açıldı. Genç kız üzerine kırmızı bir bornoz geçirmişti. Açık yakasından göğüsleri görünüyordu.

— Buenos dias, senyor! dedi. Maite benim.

Genç kız Malko'yu salona aldıktan soma bir koltuğa oturdu. Aralanan bornozdan slip giymediği belli oluyordu.

— Çok sevimli birisiniz, senyor... Bir viski alır mıydınız?

— Ben votka içerim, dedi Malko.

Genç kız yaklaşarak dudaklarını Malko'nun dudaklarına kapadı. Bir yandan da elleriyle onu okşuyordu.

— Sizinle yeni tanışmamıza rağmen, çok cana yakın birisiniz, senyor. Sizi beğendim.

Malko'nun uyarıldığını farkedince yapmacık bir kaş çatışla:

— Oh senyor! dedi. Hiç de kibar biri gibi

davranmıyorsunuz. Bu ne acele?

Sonra doğrulup ayağa kalktı ve bornozunun önünü kapadı.

— Senior, her gün bu saatlerde ziyaretime gelen bir dostum var. Bu nedenle sizden şimdi gitmenizi rica edeceğim. Ama sizi çok beğendim. Beni yine ararsanız sevinirim. Size telefon numaramı vereceğim... Sahi, adınız neydi?

— Adım James, dedi Malko.

— İspanyol olmadığınızı anlamıştım zaten. Ama ben yabancılara bayılıyorum.

Malko'yu aceleyle öperek ekledi.

— Telefonunuzu bekleyeceğim.

Malko asansöre bindi ve giriş katında duracağı yerde yeraltındaki garaja indi. Maite Kübalı bir ajanla buluştuğuna göre basit bir yosma olamazdı. Öyleyse pekâlâ bir arabası olabilirdi. Garajda bir düzine araba vardı. Malko şöyle bir göz attı ve gri bir Seat dikkatini çekti. Arabanın üzerinde yepyeni bir plaka vardı. Dikkatle yaklaştı ve arabanın karoserini gözden geçirdi. Yer yer yeni sürülmüş boya izlerinin altında küçük macun kabarıklıkları vardı. Birden gözünün önünde Vladimir'i vuranların arabası canlandı. Chris peşlerinden ateş etmişti. Boya yerleri, Chris'in kurşun izlerini örtüyordu. Araba E T A katillerine aitti.

Malko kapıyı açmaya çalıştı, ama kilitliydi. Hemen garajdan çıktı. James Barry'ye bir an önce haber vermeliydi.

Birden, kızın beklediği müşterinin gerçek bir müşteri olmayabileceği geldi aklına... Belki de

kız Kübalılarla E T A arasında köprüydü. Kızın oturduğu binanın tam karşısında yıkık ve bomboş bir apartman vardı.

Hızla o binaya yöneldi, akrobatik hareketlerle altıncı kata çıkıp Maite'nin oda penceresinin karşısındaki odaya yerleşti.

Perdeler çekili olmadığı için içersı rahatlıkla görünüyordu. Aradan yirmi dakika geçti. Koltukta oturan genç' kız kalktı ve kapıyı açmaya gitti. Malko genç kızın üzerindeki bornozu çıkararak çırılçıplak kaldığını gördü. İçeri giren erkeğin sadece blucinini görüyordu. Adam kıza sarıldı ve göğüslerini öpmeye başladı. Başını daha aşağılara kaydırarak sevişmeyi sürdürdü. Biraz sonra sarmaş dolaş divana uzandılar. Adam vahşi hareketlerle genç kıza sahip oluyordu. Sevişme çok kısa sürdü. Adam doğruldu ve başını kaldırdı. Malko o an soluğunun kesildiğini hissetti. Kızın seviştiği adam E T A'nın genç teröristi Ignacio Aracama'dan başkası değildi.

Malko hemen koşarak aşağıya indi ve arbasına atlayarak genç teröristi beklemeye başladı. Beş dakika sonra Ignacio çıktı ve yürümeye başladı. Malko kontağı açarken adamın köşedeki bir motosiklete bindiğini gördü.

Motor hareket etti ve arabaların arasından kayarak gözden kayboldu.

Malko düşünüyordu: Bu basit bir seks ilişkisi miydi, yoksa Kübalı ajan E T A militanlarından yeni bir görev mi istemişti?..

*

**

Malko Ritz'in holüne girdiğinde midesinin kasıldığını hissetti. İsaabel del Rio, yırtmaçlarından bacaklarının görüldüğü bembeyaz bir sabahlığa sarılmış, holdeki koltuklardan birinde oturuyordu.

**

Suratı allak bullaktı.

— Neler oluyor? diye sordu Malko.

— Bu herif deli! diye bağırdı İsaabel. Hem de zırdeli. Bu sabah sizinkilerle birlikte evime geldi ve sanki son saatini yaşıyormuş gibi beni hayvanca becerdi. Ardından da her zaman onu seveceğime yemin ettirdi.

— Umarım, yemin etmiş sindir.

— Ettim tabii, ama aksini söylemeyi tercih ederdim. Sonra telefonu alıp kocamı aradı.

— Ola

— Oldu ama... Kocama kendisini sevdiğimi ve onunla Amerika'ya gideceğimi söyledi.

— Aman Tanrım! diye mırıldandı Malko.

Gregor Kirsanov ile birlikte yaşamak, Gale-
ris Lafayettes mağazalarında dolaşmak gibiydi:
Her an bir olay çıkıyordu.

— Çekip gittikten sonra kocamı aradım ve ona Gregor'un kaçık olduğunu söyledim. Ayrıca ona sana yardım etmek için Gregor'u severmiş gibi görünmeye de devam edeceğimi anlattım...

— Kocanı sakinleştirebildin mi?

— Pek sayılmaz. Bu akşam Madrid'e geliyor. Beni Sevilla'ya götürecektir.

Bir bu eksikti işte!

Cehennem makinesinin "tik-tak"ları duyulmaya başlamıştı. Bütün mesele, bu bombanın ne zaman patlayacağıydı!

XVII. BÖLÜM

— Sen beni dinlemiyorsun, dedi isabel.

— Dinlemez olur muyum?

Gregor Kirsanov KGB yetmiyormuş gibi, şimdi de ETA'nin boy hedefi olmuştu. Ama IsabeFi kaybettiğini öğrenirse, asıl sorun o zaman çıkacaktı. Bu durumda geriye Isabel'in kocasıyla anlaşmaktan başka çıkar yol kalmıyordu. Bu operasyona onun da yardımcı olması gerekiyordu.

İsabel'e dönerek:

— Hayatında bir kez olsun, bana doğru söyle, dedi Malko. Kocanla gerçek ilişkilerin nedir? Onu aldattığını bilmemesine imkân yok. Hep ondan uzaktasın, ama her zaman sana aşıkmiş gibi davranıyor.

İsabel bacak bacak üstüne atarak cevap verdi:

— Aramızda bir centilmenlik anlaşması var.

Tomas biraz tuhaf bir adamdır. Beni beğendiğini biliyorum, ama orospularla yatmaktan zevk alıyor. Buna rağmen beni baştaçı etmeye devam ediyor ve sanırım kaybetmekten de korkuyor.

— Ama aşıkların olduğunu da biliyor, değil mi?

— Elbette. Tek korkusu birine aşık olup onu terketmem. Gregor olayından da onun için korktu.

— Pekâlâ, dedi Malko, onunla bu akşam görüşeceğim.

— Akşam bir dostumuza yemeğe davetliyiz. Oradan da Mau-Mau adlı diskoteğe gideceğiz.

— Size katılırım, dedi Malko.

Isabel'in bakışları yumuşadı.

— Şu an bana ayırabileceğin beş dakika bile yok mu?

— Yok! dedi Malko.

**

James Barry'nin suratı son derece ciddiydi.

— Bu Maite'den ispanyollara söz etmeyelim, dedi. işi tek başımıza halledelim.

— Ama bu tehlikeli olur, dedi Malko. E T A militanları amatör değillerdir.

— Biz de değiliz, dedi Amerikalı, ispanyollar zaten bu adamları yakalamayı beceremiyor. Neden onlarla işbirliği yapacaktık? iyi bir iz yakaladınız, bu izi süreceğiz.

— Sovyetlerden yeni bir haber yok mu?

— Yok. Harekete geçeceğiz de benzemiyorlar. Her türlü aktivite E T A tarafından geleceğiz.

benzer. Chris ile Milton'u alıp bu genç teröristi bulmaya bakın.

— Peki, Gregor Kirsanov daha ne kadar burada bekleyecek?

— Doğrusunu isterseniz ben de biliyorum. Belki bir hafta, belki bir ay. Daha da fazla olabilir. Şu an için durum donduruldu.

Ne cesaret verici bir cevaptı!

— Eh! Ben de bu arada Kirsanov'u bir göreyim.

*

**

Malko'yu gören Gregor Kirsanov rahat bir soluk aldı ve kendisini sorgulayan iki Amerikalıyı hemen başından defetti.

— Gregor İvanoviç, dedi Malko öfkeli bir sesle, bir çocuk gibi davranıyorsunuz. Siz bir haberalma subayısınız.

Adam saf bir ifade takındı.

— Ne yapmışım ki?

— İsaabel'in kocası bu akşam Madrid'e geliyor. Karısını götürmek için.

— Ben ona gerçeği söyledim, dedi Kirsanov. Bunu zaten çok önceden biliyor olmalıydı. Onu zorla alıkoyacak değil ya?

— Burası İspanya, dostum ve adam da hatırı sayılır biri. Eğer İsaabel'i Sevilla'daki çiftliğine kapayacak olursa elimizden hiçbir şey gelmez.

Gregor allak bullak oldu.

— Peki, ne yapmalıyım?

— İspanya'dan ayrılana kadar isabel'e mesafeli davranın.

— Ama o beni seviyor.

Malko bir an adama acıdı. Bu adam bir zamanlar düzinelerle ajanı yönetiyordu.

— Skandalıdan kaçınmak için buna mecburuz. Başımız zaten yeterince dertte. Özgürlüğe kavuştuğunuz an aşkınızı bağıra çağıra herkese ilan edersiniz.

— Pekâlâ... Peki, ne zaman hareket edeceğim? Artık sıkılmaya başladım.

— Keşke bilsem! dedi Malko iç çekerek. Hareketinizi hızlandırmamız gerek. Bizi engelleyen ispanyollar. Onlara hoşlarına gidecek bir şey vermeliyiz.

— Ne gibi?

— Köstebek Don Kişot gibi!

Kirsanov'un başarısız kaçış denemesi, "köstebek" olayını ikinci plana atmıştı.

— Ama, bu imkânsız, dedi Kirsanov. Adım bütün gazetelere geçti. Bana haber ileten aracı her an tutuklanabilir. Kendisini arasam bunun bir tuzak olduğunu sanacaktır.

— Yine de denemeliyiz, dedi Malko. Aracınızı tanıyan başka bir arkadaşınız var mı elçilikte?

— Yok.

— Güzel, dedi Malko. Şimdi telefonu alıp yeniden ilişki kurmaya çalışacaksınız.

— Buradan mı?

— Hayır, ilerde, yolun başında bir telefon kulübesi var. Sizi oraya götüreceğim.

— Ya ispanyollar?

— Siz ilişkiyi kurun yeter, gerisini ben düşürüm.

Gregor Kirsanov telefon kulübesine girip cihaza jeton attı.

Çevrede üç araba vardı: Malko'nunki, koruma görevi yapan deniz piyadelerinininki ve her an peşlerinde olan CESİD ajanlarınınmki.

Kirsanov bir dakika kadar soma kulübeden çıktı. Suratı asıktı.

— Telefonu suratıma kapadı, dedi. Beni tanımadığını ileri sürüyor.

Beklenen bir davranıştı.

— Her neyse, dedi Malko. Bu işi düşüneceğim. Şimdi gidiyorum. Siz piyadelerle geri döneceksiniz.

— IsabePi ne zaman görebilirim?

— Biraz sabırlı olun. Kadının kocası birazdan Madrid'de olacak.

Malko Bask teröristlerinden söz etmemişti. Rusu boş yere korkutmanın anlamı yoktu. Şu an en önemli mesele, Isabel'in kocasını yatıştırmaktı.

*

**

Tomas del Rio'nun bakışlar! içkiden bulanıklaşmıştı. Elleri son derece bakımlıydı ve yüzünden kaç yaşında olduğu kestirilemiyordu. Kalktı ve Malko'nun elini sıkarak:

— Sizi gördüğüme çok memnun oldum, dedi, peltek bir sesle.

Mau-Mau diskotek hayli kalabahktı. Malko Isabel del Rio'nun önünde eğilerek selam verdi.

— Mau-Mau'ya hoş geldiniz, dedi isabel.

Malko masaya bir şişe Dom Perignon ısmarlayarak oturdu ve müziğin şamatasına rağmen sohbeta daldılar.

**

Malko işe nereden başlayacağını kestiremiyordu. Üçüncü Dom Perignon kadehinden sonra, konuyu açan Tomas oldu.

— Şu karımı kaçırmaya kalkan deliyi sanırım tanıyorsunuz, dedi Malko'ya.

— Bu uzun bir hikâye, dedi Malko. Uzun ve çok karmaşık.

Sonra, bu hikâyede oynadığı rolü anlatmaya başladı. Tomas del Rio gözlerini açmış, onu dinliyordu. Sonunda:

— Bu Rusun kadına ihtiyacı varsa, Madrid kadın dolu, dedi. Niye Isabel'i seçiyor?

Malko kadının sekse olan iştahını düşündü.

— Kirsanov Slav ırkından. Isabel'e aşık olmuş. Şu sıralar psikolojik bir çöküntü içinde bulunduğundan bu hayale bel bağlayarak ayakta durmaya çalışıyor.

İsabel mümkün olduğunca ciddi görünmeye çalışıyordu. Tomas başını salladı.

— Anlıyorum, dedi inanmaz bir ses tonuyla. Dilerim, bu olay çabuk kapanır. Erkeklerin karımın çevresinde bu şekilde dolaşmalarından hoşlanmam.

İsabel gözlerini yere indirdi, sonra kocasına dönerek:

— Dans edelim mi şekerim? dedi.

— Dansı sevmediğimi bilirsin. Belki dostumuz sana eşlik etmekten hoşlanır?

İsabel ayağa kalkmıştı bile. Piste çıktıklarında kollarını Malko'nun boynuna dolayarak:

— Sevimli adam, değil mi? dedi.

— Onu sakinleştirdin mi?

— Sanırım, dedi İsabel. Ona Kirsanov ile hiç yatmadığıma dair yemin ettim. Ama sen de biraz bir şeyler söylemelisin.

Masaya döndüklerinde Tomas del Rio koltuğuna gömülmüş, az ilerdeki bir yosmayı seyrediyordu.

Malko ona doğru eğilerek:

— Tomas, sevgili dostum, dedi, sizden bir ricam var. Şu günlerde Kirsanov eşinizi görmeye kalkarsa bunu lütfen mesele yapmayın. Rusu sakinleştirmemizin tek yolu bu ve bu da NATO için çok önemli bir olay!

Tomas gülümsedi.

— Elbette... Anlıyorum... Ama bu çok tatsız bir şey.

— Haklısınız, çok tatsız... Ama kaçınılmaz bir durum.

Malko ayağa kalktı.

— Benim artık dönmem gerek. Size iyi geceler dilerim.

Tomas del Rio sorunu çözülmüştü.

*

**

Malko, Chris ve Milton, Maite'nin evinin altındaki garajdaydılar. Gri Seat hâlâ oradaydı.

— Arabanın bagajını açabilir misiniz? diye sordu Malko.

Milton cebinden çıkardığı bir deste may-

muncuğu kullanarak bir dakikada bagajı açtı. Bagajda iki Skorpio makineli tabanca* şarjörler, bir P 38 tabanca, bir düzine el bombası ve patlayıcılar vardı.

Milton patlayıcıları inceledikten sonra:

— Bunlar C 4 cinsi, dedi. Dört dörtlük bir patlayıcı.

Malco düşünceyle silahlara bakıyordu. Bu cephane ya ETA'nın çeşitli eylemleri içindi, ya da sadece Kirsanov için. Bunu zaman söyleyecekti. Her ihtimale karşı yine de bir önlem almalıydı.

— Milton, dedi, el bombası füyyelerinin patlayıcıyı harekete geçirmesi dört, beş saniye midir?

— Evet.

— Peki, bu zaman süresi değiştirilemez mi?

— Değiştirilir.

— Bunu ne kadar zamanda yapabilirsin?

— Her el bombası için beş dakika gerekli.

— işe koyulun öyleyse!

Milton el bombası çantasını alıp açtı ve el bombalarını tek tek sökerek ateşleyici mekanizmalarının zamanlama vidalarını beşer milimetre yükseltti.

İşini bitirip el bombalarını çantaya yerleştirdiğinde bir saatlik bir zaman geçmişti.

— Şimdi bu arabayı gözden kaçırmamalıyız, dedi Malco.

— Ne yapmam gerekiyor? diye sordu Chris.

— Araba garajdan çıkarsa izleyeceksiniz.

Chris'i orada bırakıp Milton ile bir araba çevirip bindiler. Artık şanslarını denemenin

zamanı gelmişti.

*

**

Malko numarayı çevirdi ve bekledi.

— Alo, kimsiniz?

— Ben James, dedi Malko. Dünkü hayranınız. Bugün vaktiniz var mı? Sizi görmek istiyordum.

Sessizlik oldu, ardından Maite'nin sesi geldi.

— Niye olmasın. Saat beşte bekliyorum, ispanyolların öğle yemeğinden sonra seviştikleri saatti bu!

Malko işleri biraz hızlandırmaya karar vermişti. Gri Seat'in o ıssız mahallede gözlenmesi zor ve tehlikeli bir işti. Ama kaplanı yakalamak için keçiyi tuzağa yerleştirmek gerekiyordu.

*

**

Maite'nin evi önünde Chris ile buluştuklarında, Amerikalı goril heyecanla:

— Yarım saat önce eve bir herif girdi, dedi. Tarif ettiğiniz tipe benziyordu.

Malko kasıldığını hissetti. Bunun tek anlamı olabilirdi: Maite Malko'nun gerçek kimliğini keşfetmiş ve ona tuzak kurmuştu.

— Tamam, dedi. Chris siz benimle geleceksiniz. Milton burada kalacak. Eğer on dakika içinde dönmezsek bizi kurtarmaya gelecek.

Chris ile Malko binaya girdiler. Malko asansöre binerken Amerikalı goril de merdivenden çıkmaya başladı.

Malko genç kadının kapısına geldiğinde zile bastı. Adını bildirir bildirmez kapı açıldı. Genç kızın üzerinde mini etek ve yakası açık bir bluz vardı.

— Buenas!

Malko içeri girdi ve girmesiyle birlikte de Ignacio Aracama'mn otomatik tabancasıyla burun buruna geldi. Maite hemen kapıyı kapadı.

— Sakın kımıldama! dedi genç adam.

Maite yaklaştı ve elindeki copu Malko'nun şakağına indirdi. Malko gözlerinin karardığını farkedebildi, o kadar...

**

Chris koridora daldığında, arkasındaki servis kapısının aniden açıldığını farketti ve hızla döndü. Karşısındaki adam suratına horozu kalkık "45"lik bir Colt doğrultmuştu. Chris intihar etmenin gereksiz olduğunu düşündü ve ellerini havaya kaldırdı. Adam Chris'i bir kapının önüne iterek ıslık çaldı. Kapının açılmasıyla eşikte ignacio belirledi. Elinde bir Uzi vardı. Chris içeri doğru bir adım attığında, şakağına yaklaşan copu farketti.

Kendine geldiğinde el ve ayak bileklerinin elektrik kablosuyla bağlı olduğunu gördü. Malko yanında aynı durumda yatıyordu. Maite yaklaştı ve Amerikalının böğrüne sert bir tekme attı. Chris iki kat olarak öğürdü.

ignacio Malko'nun yanına gelerek diz çöktü. Elinde tabanca vardı.

— Söyle bakalım, dedi... Yapmam gereken

bir iş var, ama bunu nerede yapacağımı bilmiyorum... Bu yeri sen söyleyeceksin!

— Neden söz ettiğinizi anlamıyorum, dedi Malko.

İgnacio ayağa kalktı ve geride duran çamyarması gibi birine bir baş işareti yaptı.

Adam önünde duran valizi açıp elektrikli bir testere çıkardı. Kabloyu fişe sokup aleti çalıştırırken Maite de radyoyu sonuna kadar açtı.

Adam testereyi Chris'in omzuna yaklaştıracak bir santim mesafede durdurdu.

İgnacio tekrar Malko'nun yanına eğildi.

— Vaktimiz yok, dostum... Gregor Kirsanov'un nerede olduğunu söylemezsen, arkadaşını parça parça edeceğiz. Soma da sıra sana gelecek.

Chris'in yüzü bembeyaz olmuştu. Gözlerini dönen testereden ayıramıyordu.

Malko genç teröristin gözlerine baktı, ama hiçbir ifade göremedi. Testere Chris'e biraz daha yaklaştı. Chris küfrederek dönmeye çalıştı.

— Durun! diye bağırdı Malko.

Hiç kimse Chris'in canından daha kıymetli olamazdı.

— Söyleyecek misin?

— Vereda de Los Alamos, 22 numara...

Testere hemen uzaklaştı. Maite radyoyu kapadı ve derin bir sessizlik oldu. İki adam hızlı hızlı Bask dilinde bir şeyler konuştular. Malko içinden küfretti.

Milton hangi cehennemde kalmıştı?

Çamyarması gibi olan belinden "45"liğini

çıkardı. Chris adamın gözlerine baktı ve kendisini öldüreceğini anladı. Kararları kesindi.

*

**

Milton elinde tabancası, soluksoluğa asansöre daldı. Koridora çıktığında Maite'nin kapısını hemen buldu ve bir tekmede kapıyı menteşelerinden uçurdu.

Kanat koparak devrildi, içeri daldığı anda silahını yerde yatan birine çevirmiş çamyarmasını gördü. Adam ona döndü ve bakışları bir an karşılaştı. Silahları hemen hemen aynı anda patladı. Milton'un 357 Magnum'undan çıkan kurşun adamın kafatasını parçalayarak vücudunu duvara fırlattı. Çamyarmasının silahından çıkan kurşun ise, Chris'in başının iki santim yakınma saplanmıştı.

— Çabuk! diye bağırdı Chris. Kirsanov'a saldıracaklar. Prensi de beraberlerinde götürdüler.

iki dakika sonra merdivenlerden üçer beşer iniyorlardı. Sokak kapısına vardıklarında gri Seat'ın garajdan çıktığını gördüler. Direksiyonda ignacio, yanında Maite vardı. Malko görünmüyordu.

— Prensi bagaja koymuş olmaları, dedi Milton.

Arabaya atlayarak hareket ettiler.

Gri araba önlerinde, kuzeye doğru ilerliyordu.

Spor Sitesi'ni geçip batıya yöneldiler. Gri araba birden büyükçe bir kapının önünde durarak korna çaldı. Kapı açıldı. Milton yoluna

)

devam ederek az ilerdeki telefon kulübesinin önünde durdu. Hemen dışarı fırladı ve numaray ı çevirdi.

Hayret! Telefon çalışıyordu!

Milton, James Barry'nin sesini duyar duymaz konuşmaya başladı:

— Prens E T A militanlarının elinde esir. Biz peşlerindeyiz.

Malko'yu kaçırdıklarına göre, eninde sonunda Kirsanov'a geleceklerdi.

XVIII. BÖLÜM

— Neredesiniz şimdi?

— Delgado ile Monforte'nin kesiştiği noktada. Bir eve girdiler.

— Becerebilerseniz onları engellemeye çalışın. Ben ispanyollara haber vereceğim. Birazdan orada olurum.

Milton tekrar arabaya döndü. Seat'ın girdiği kapının iki yanı yüksek duvarlarla çevriliydi. Arabayı hareket ettirerek duvarın çevresini dolaştılar. Duvar kimi yerlerde yer yer yıkılmıştı ve içerinin görülmesine imkân veriyordu. Chris arabadan inerek duvar dibine sokuldu. Geniş bir alanın ortasında derme çatma bir hangar vardı.

Bu sırada yan taraftaki garajdan bütangaz yüklü bir kamyon çıktı. Ardından da bir sürü adam. Adamlar kamyonu tırmanarak çeşitli yerlerine teller bağlamaya başladılar.

Chris kanının çekildiğini hissetti. Teröristler kamyona patlayıcı bağlıyorlardı. Üzerindeki bunca bütangaz tüpüyle kamyon, koskoca bir binayı yerle bir ederdi.

— Kirsanov'u havaya uçuracaklar! diye bağırdı Milton'a.

Aynı anda, iki adamın Seat'ın bagajından Malko'yu çıkardıklarını gördü. Prens baygındı. Adamlar SAS'ı kamyona doğru götürmeye başladılar.

Chris Milton'a döndü.

— Vay namussuzlar! Ben prensi kurtarmaya çalışacağım. Kamyona bindirirlerse bir daha kurtaramayız.

357 Magnum'un namlusunu duvara dayayarak adamlardan birine nişan aldı ve tetiğe bastı.

Cehennemi bir patlama oldu.

Adamlardan biri tökezlenerek düştü. Malko yere devrildi. Diğer adam şaşırarak etrafına bakındı ve Chris'in başını farkeder farketmez hangara doğru koşmaya başladı. Silah sesini duyan diğerleri siper almışlardı. Chris hiç tereddüt etmeden duvarı aştı ve aynı anda başının çevresinde otomatik silahların mermileri uçtu.

Chris aldırmayarak Malko'ya yaklaştı. Vurduğu adam yerde can çekişiyordu. Hiç düşünmeden kafasına bir kurşun sıkıp acısını dindirdi! Sonra Malko'yu yan taraftaki sandıkların arkasına çekerek yere uzattı ve bağlarını çözdü.

— iyisiniz ya?

— Hâlâ kafama vurdukları copun etkisiyle

sersem gibiyim.

Şakağında koca bir şiş vardı.

— Silahınız var mı?

Chris ayak bileğinde bulunan tabancayı uzattı. Teröristler ateşi kesmişlerdi. Onlarla ilgilenmiyor gibiydiler. Birden, bir motor sesi duyuldu. Başlarını uzatıp baktılar. Kamyon hareket ediyordu. Direksiyonda Ignacio, yanında da başka bir terörist vardı. Kamyon kapıdan çıktı ve gözden kayboldu.

— Kirsanov'u haklamaya gidiyorlar! dedi Malko. Onları durdurmak gerek.

Sandıkların arkasından çıkacakları sırada, ateş yeniden başladı. Ne yapacaklarını düşünürken polis arabalarının siren sesleri duyuldu. Sesleri teröristler de duymuş olmalıydı. Maite ve dört arkadaşı gri Seat'a atlayarak hareket ettiler. Malko yollarını kesmek için koşmaya başladı.

Direksiyonda Maite vardı. Malko'yu farkedince elini çantasına soktu ve bir el bombası çıkardı.

— Maite, bırak onu! diye bağırdı Malko.

Malko genç kadının bombanın pimine yapıştığını görünce, kendini bir ağacın arkasına attı. Milton'un ayarlarını bozduğu bomba, pim çekildiği anda patladı, genç kız ve arkadaşlarıyla birlikte arabayı havaya uçurdu.

Bu sırada kapı açılmış ve içeri polisler dolmaya başlamıştı.

Malko Milton ile James Barry'nin kendisine doğru koştuklarını gördü.

— Az önce patlayıcı dolu bir kamyonla

gittiler, dedi Malko. Kirsanov'u havaya uçuracaklar.

Amerikalı şaşırdı.

— Nasıl olur? diye mırıldandı. Kirsanov'un nerede olduğunu bilmiyorlar ki!..

— Biliyorlar, diye bağırdı Malko. Adresi ben verdim onlara.

Amerikalı bembeyaz oldu.

*

**

Gregor Kirsanov, kendisini sorgulayan iki CIA ajanının karşısında ter döküyordu. Bu sırada telefon çaldı. Odadaki deniz piyadelerinden biri ahizeyi kaldırdı. Yüzü mosmor oldu ve Rusa dönerek bağırdı:

— Sir, sizi telefondan istiyorlar. Bay Barry arıyor.

Kirsanov ahizeyi aldı.

— Gregor, dedi Barry, birazdan size bir suikast yapılacak.

— Nasıl? Buraya mı?

— Patlayıcı dolu bir kamyonla geliyorlar. Sorgulamayı bırakıp hemen mahzene inin.

— Mahzene mi? Ama...

— Tartışmayı bırakın ve hemen dediğimi yapın. Bana güvenlik sorumlusunu verin.

Kirsanov hemen havuza koşarak güneşlenmekte olan Isabel'i kolundan yakaladı

— Gel, mahzene iniyoruz.

— Mahzene mi iniyoruz? Yoksa orada mı bana...

— Saçmalama. Bize saldırıcaqlarmış...

Isabel güldü.

— Buraya mı saldıracaklar? Bunca insan varken mi?

Gerçekten de Amerikalı deniz piyadelerinin dışında, tepeden tırnağa silahlı bir düzine de ispanyol vardı.

— Sanırım, bu sefer iş ciddi, dedi Kirsanov.

*

**

James Barry altındaki siyah Linçoln'ü deli gibi sürüyordu. Arkada oturan Chris ile Milton'un hiç sesi çıkmıyordu.

Bir virajı döndüklerinde Malko'nun nabızı aniden yükseldi. Bombalı kamyon birkaç yüz metre önlerindeydi.

— Tamı yardımcımız olsun! diye mırıldandı James Barry.

Yanlarından hızla bir polis arabası geçti ve kamyonu sokulmaya başladı.

Bir dakika sonra kamyon ile polis arabası peşpeşe gidiyorlardı. Yol çok daralmıştı. Birden, kamyonun fren lambaları yandı. Şaşırان polis arabasının şoförü frene basmakta geç kaldı ve olanca hızıyla kamyonun arkasına bindirdi. Radyatörü delinen polis arabası yavaşlarken kamyon yeniden hızlandı. Lincoln kullanılmaz hale gelen polis aracını sollayarak yoluna devam etti. Kamyon Averida Verida de Los Alamos'a döndü. Malko'nun korktuğu başına geliyordu. Kamyonun lastiklerine ateş ettiler, ama hiçbir sonuç alamadılar.

— Felaket! diye mırıldandı James Barry.

Aynı anda, ilerde yol üstünde polisler belir-

di. Telsizle uyarılmış olmaları ki, yolu kesmeye çalışıyorlardı.

James Barry kamyona hayli yaklaşmıştı.

Birden, Malko'nun midesi kasıldı. Kamyonun şoför tarafındaki kapısı açılmış ve ignacio belirmişti. Genç terörist bir eliyle kamyonu kullanıyor, diğer elinde de polisler atmak üzere bir el bombası tutuyordu.

Malko sol tarafta tali bir yol farkederek:

— Sola sapın! diye bağırdı James Bafry'ye. Sola sapın!

Amerikalının oralı olmadığını farkedince direksiyona sarıldı ve ignacio'nun el bombasının pimini ağzına götürdüğü an arabayı sola çevirdi.

Lincoln hoplaya zıplaya bozuk bir yola girdiğinde müthiş bir patlama oldu. Koca Lincoln saman çöpü gibi savrulmuş bir ağaca bindirdi.

Kamyonun bulunduğu yerden alevler ve dumanlar yükseliyordu.

— Neler oluyor? diye bağırdı Amerikalı. Yoksa başardılar mı?

— Sanmıyorum, dedi Malko.

Ayarı bozuk el bombası bir kez daha işe yaramıştı.

**

Malko Gregor Kirsanov'a yaklaşarak koluna girdi.

— Gregor ivanoviç, eğer elimizi çabuk tutmazsak sizinkiler amaçlarına ulaşacaklar.

— Ne yapmayı düşünüyorsunuz?

— Don Kisot'un kimliğini açığa çıkarmayı. İspanya'dan kurtulmanızın tek yolu bu.

— Ama...

— Aracı olarak kullandığınız kişinin adresini biliyor musunuz?

— Elbette.

— Gidip onu görelim. İspanyollara sizi Ritz'e götürdüğümü söylerim. Bizi engelleme-yecek kadar şaşkınlar şu an.

— Peki, adamıma ne yapacaksınız?

— Onu çok korkutacağım. Elimizdeki tek silah bu. Zaten, kaybedecek neyimiz kaldı ki!

XIX. BÖLÜM

Kapıdaki bakır levhada "Francisco Parral" yazıyordu. Malko Gregor Kirsanov'a dönerek sordu:

— Yalnız mı yaşıyor?

— Galiba.

SAS zile bastı. Plaza Mayor yakınlarında bulunan Calle Atocha'daki eski binanın üçüncü katına yaya çıkmışlardı. Villadan ayrılmaları ise sorun yaratmamıştı. James Barry'nin siyah Lincoln'üyle dikkati çekmemişlerdi.

Kapı aralandı ve soluk yüzlü biri belirdi. Adam Kirsanov'u görünce ir kildi.

Hele arkasındaki üç kişiyi farkedince daha da ürktü.

Kapıyı kapamak istedi, ama Chris çoktan ayağını kanada dayamıştı. Amerikalı goril insanın tüylerini diken diken eden bir gülümsemeye sırtı.

You, Francisco Parral!

Adama kalsa, hayır diyecekti, ama Kirsanov oradaydı.

— Evet. Ne istiyorsunuz? diye kekeleydi gazeteci.

— Gevezelik edelim dedik, dedi Chris.

Adamı göğsünden içeri iterek kapıyı açtı.

Karmakarışık bir odaya girdiler. Her tarafta şişeler, kitaplar vardı. Milton en son girdi. Kapının emniyet zincirini taktıktan sonra ceketinin önünü açtı. Belindeki silahın iri kabzası hemen farkedildi.

Francisco Parral ürkek bakışlarla dört ziyaretçisini inceliyordu. Sessizliği Malko bozdu. Sakin bir sesle:

— Senyor Parral, dedi, çok güç bir durumda bulunduğunuzun bilmem farkında mısınız?

.Gazeteci itiraz edecek oldu.

— Ben mi?.. Neden?.. Ama...

Malko'nun yüzündeki soğuk gülümseme aniden kayboldu.

— Şu an yanımızda bulunan Gregor Kirsanov'u tanıyorsunuz, değil mi? Kim olduğunu biliyor musunuz? Ne yaptığından ve başına neler geldiğinden haberiniz var mı? Ben Amerikan haberalma servisinin bir elemanıyım. Bay Kirsanov bizim tarafa geçti. Ne demek istediğimi bilmem anlatabiliyor muyum?..

— Eh, pek anlayamadım, dedi gazeteci.

— Anlatayım, dedi Malko. Kirsanov bize Sovyetlere haber sızdıran bütünİspanyol ajanlarının bir listesini verdi. Senyor Parral, siz bu

listenin başında bulunuyorsunuz.

Derin bir sessizlik oldu. Francisco Parral'm üst dudağında ter tanecikleri belirdi. Birkaç kez yutkunduktan sonra zor çıkan bir sesle:

— Beni tutuklamaya mı geldiniz? d'Ve sorabildi.

— Bu size bağlı, Senyor Parral.

— Nasıl yani?

— Don Kişot'un kim olduğunu öğrenmek istiyoruz.

Adamın yüzü bembeyaz kesildi. Gregor'a kaçamak bir bakışla baktı.

— Bu imkânsız, dedi... Yapamam... O benim dostumdur...

— Nasıl isterseniz, Senyor Parral... Ama buradan çıkınca doğruca İspanyol polisine gideceğiz ve bu akşam kendinizi Madrid hapis-hanesinde bulacaksınız. Ya da bizimle işbirliği yapacaksınız. Yani, Kirsanov'un sizden son olarak istediği şeyi bizim için gerçekleştireceksiniz. Bu taktirde size söz veriyorum, ispanyol polisiyle hiçbir sorununuz olmayacak... Karar vermek için beş dakikanız var...

Dışardan bir flamenko müziği geliyordu. Bir dakikalık aradan sonra:

— Sizlere yardım etmek isterim, dedi gazeteci. —

Malko aldırılmaz bir tavırla:

— öyleyse ona telefon edip bir randevu alın, dedi.

Francisco Parral alnındaki teri silerek ahizeyi kaldırdı ve numarayı çevirdi. Biraz sonra karşı taraftan ses geldi:

— Juan?

Gazeteci ahizeyi kulağına dayadığından karşı tarafın sesi kesilmişti.

— Benim. Birbirimizi görmemiz gerek.

Sessizlik. Malko adamınsuratındaki kasılmadan bir aksilik olduğunu sezdi ve hemen ısrar etmesini işaret etti. Gazeteci devam etti.

— Evet, evet, elbette... Çok önemli... Yarın öğle yemeğinde aynı saatte, aynı yerde... Tamam...

Telefonu bıraktığında elleri titriyordu.

— Yarın saat üçte Palace Oteli'nde, dedi.

Kaderin cilvesi, Kirsanov'un öldürülmek istendiği yerdı orası.

*

**

Palace Oteli'nin restoranı bomboştu. Malko ile Kirsanov lokantadan camlı bir bölmeyle ayrılan bir deri mağazasındaydılar. Kirsanov güneş gözlüğü takmıştı.

— Burası herkesin geldiği kalabalık bir yer, dedi Malko. Randevu için tehlikeli değil mi?

— Değil, dedi Kirsanov. Onlar İspanyol, gizlenmeye ihtiyaçları yok ki!.. Bakın, bizimki geliyor.

Francisco Parral lokantaya inen basamaklardan ilerledi ve dip taraftaki bir masaya oturdu. James Barry'nin yardımcısı Bob, lokantanın diğer tarafındaki halı mağazasındaydı ve elindeki fotoğraf makinesiyle sözüm ona resim çekiyordu.

Saat tam üç olduğunda kapıdan uzun boylu bir adam girdi ve gazetecinin masasına doğru

ilerledi. Kirsanov heykel gibi hareketsiz kalmıştı. Rusça bir Şeyler mırıldanarak Malko'ya eğildi.

— inanılır gibi değil... Bu adam Felipe Gonzales'in danışmanlarından Juan Braganza olacak...

— Onu tanıyor musunuz?

— Hiç karşılaşmadık, ama tanırım. Güvenlik işlerine o bakar. CESID'in ve polisin bütün raporları onun elinden geçer.

— Eh! ispanyollar artık sevinirler.

Juan Praganza gazeteciye birtakım kâğıtlar veriyordu. Halı mağazasındaki Bob hemen fotoğraf çekmeye koyuldu.

— Onun hakkında neler biliyorsunuz? diye sordu Malko.

— Endülüs'n soylu ve tutucu ailelerindenir, dedi Kirsanov. ispanyol hkmetinde her zaman sağ kanatta yer almıştır, hatta biraz da aşırı uçta.

Francisco Parral kalkmıştı, iki adam el sıktılar ve gazeteci dışarı doğru ilerledi, ispanyol köstebek masada kalmıştı.

—Gazeteciden evrakları alıp bana getirin, dedi Malko.

Kirsanov belgeleri almaya gittiğinde, Malko adamı izliyordu. Juan Praganza bir dergiye açmış, okuyordu.

Gregor Kirsanov beş dakika sonra elinde bir zarfla geri döndü ve zarfı Malko'ya uzattı. Malko zarfı açıp içindekilere bir göz attı.

Elinde dinamit tutuyordu!

Kâğıtlarda CESID'e bağlı eski ve yeni tüm

ajanların isim listesi vardı. Bunlara ayrıca CESİD'in yeni reorganizasyon planı da eklenmişti... Reorganizasyon planının adı da "Phoenix" idi.

Malko zarfı kapatıp Kirsanov'a döndü.

— Teşekkür ederim. Siz Ritz'e dönebilirsiniz.

İlerde bekleyen Chris ile Milton'a işaret etti, sonra Juan Praganza'mın masasına doğru ilerledi. İzin almaya bile gerek görmeden yanma oturdu.

— Senyor Praganza?

— Evet.

Adamın yüzündeki gülümseme kayboldu. Bu altın gözlü yabancıyı nerede görmüştü?

— Senyor Praganza, dedi Malko, adım Malko Linge ve Amerikan gizli servisi adına çalışıyorum.

Adam kaşlarını çattı.

— Bunun benimle ne ilgisi var, Senyor Linge?

— Az önce çok önemli bilgileri bir Sovyet ajanına verdiniz. Belgeleri verirken fotoğrafınız çekildi ve söz konusu belgeler bizim elimize geçti.

İspanyol sudan çıkmış balık gibi ağzım açıp kapadı. Sinirli bir hareketle yakasının düğmesini açıp kravatını gevşetti.

— Anlayamıyorum... Siz...

— Siyasi meslek hayatınız sona erdi artık.' Eğer bize yardımcı olursanız, belki bundan sonrası için size yardımcı olabiliriz,

— Yalan söylüyorsunuz, dedi adam. Bu

imkânsız.

Malko elindeki belgeleri uzattı.

— Ya bunlar ne?

Adamın çenesi düştü. Birkaç saniye sonra kekeleyerek:

— Ama Francisco Ruslara çalışmıyor ki, dedi. Onu yirmi yıldır tanırım. Çok saçma bir şey bu...

— Ama gerçek, dedi Malko.

— Bakın size açıklayayım...

— Dinliyorum.

— Elime geçen bilgileri Francisco'ya verdiğim doğru, dedi ispanyol. Ama bu bilgileri Sovyetlere aktardığından bir Kez olsun kuşkulandım. Öyle olduğunu bilsem, yapmazdım.

— Peki, kimin için çalıştığını sanıyordunuz?

— Amerikalılar adına çalıştığını söylüyordu. Buna hep yemiş etmiştir.

— Dostunuz sizi aldatmış, dedi Malko.

— Aman Tanrım! Korkunç bir şey bu!

Malko adamın gözlerine baktı. Doğru söylediğine emindi.

— Bunu paraya ihtiyacınız olduğu için mi yaptınız?

ispanyol başını önüne eğdi.

— Evet. Zengin bir aileden geliyorum. Ama ticarete şansım yaver gitmedi, iflas ettim. Karım paralı hayata alışmıştı. Politika ise insana para kazandırmıyor.

— Ve eski dostunuz Francisco size para temin etmeye söz verdi, öyle mi?

Adam cevap vermedi.

— Ne yapacaksınız? diye sordu.

Malko acımıştı ona.

— Edindiğimiz bilgileri İspanyol hükümetine vereceğiz. Sanırım hükümet skandal çıkmasından hoşlanmaz. Sizden istifanızı isteyeceklerdir.

— Gidebilir miyim artık? dedi adam.

— Serbestsiniz, dedi Malko.

Adam ölü gibi kalktı ve salondan çıktı.

**

Juan Praganza robot gibi ilerleyerek Mercedes 300'üne bindi, klimayı sonuna kadar açarak Paseo de la Castellana'ya çıktı. Göğsünde soluğunu kesen bir sancı belirmişti, ama trinitrin almaya gerek görmedi. Madrid dışındaki evine kadar yirmi kilometrelik bir yolu vardı. Karısı sabırsızlanmaya başlamalıydı. Evde önemli bir yemek veriyorlardı.

Birden, terziden karısının elbisesini almadığını hatırladı. Kadın öfkeden deliye dönecekti. Ardından da kaçınılmaz gerçeği açıklaması gerekiyordu.

Farkına varmadan N 1 Otoyolu'na çıktığını farketti. Arkasındaki klaksonları duyunca hızlanmak zorunda kaldı. Kilometre saati 140'ı gösteriyordu. Bu hat otoyol olmasına rağmen tek şeritti.

Ani bir başdönmesiyle gözlerini yumdu. Birkaç saniye sonra gözlerini tekrar açtığına, karşısında üzerine doğru gelen bir TIR gördü. Direksiyonu biraz kırsa kurtulacaktı, ama özellikle kırmadı.

XX. BÖLÜM

Tomas del Rio kulüpten çıkarken yanına asık suratlı bir adamın yanaştığını farkederek durdu.

— Senyor del Rio?

— Evet.

— Adım Nikolay Talanof. Sovyet elçiliğinin birinci sekreteriyim. Sizinle biraz konuşmak istiyorum.

Ağır, ama güzel bir İspanyolcası vardı, îsabel'in kocası şaşkınlıkla ona baktı.

— Yanlış biriyle konuşmadığınıza emin misiniz? diye sordu.

— Kesinlikle yanılmıyorum, dedi Rus. Konumuz sizin de tanıdığınız biri: Gregor Kirsanov.

Tomas del Rio hafifçe gülümsedi.

— Ah, evet! Karıma aşık olan şu çılgın Rus.

— Sanırım, o adam hakkındaki her şeyi

bilmiyorsunuz, diye devam etti Rus. Size bazı kanıtlar göstermek istiyorduk. Benimle elçiliğimize kadar gelir misiniz?

Tomas del Rio'nun halini gören Rus gülümsemi.

— İsterseniz kendi arabanızla gelin, ya da daha sonra, istediğiniz bir günde. Bizim için bir sorun değil, ama acele etmeniz sizin çıkarınıza.

— Sizinle geliyorum, dedi İspanyol.

Rolls'una binip şoföre Rusun Mercedes'ini izlemesini emretti. On beş dakika sonra, Sovyet elçiliğinin önünde buluştular. Nikolay Talanof onu küçük bir sinema salonuna soktu.

— Birazdan görecekerinizi size göstermek istemezdik, ama bunu ahlaki bir sorumluluk olarak kabul ediyor ve sizden özür diliyoruz, dedi Rus. Karınız çok tehlikeli bir Rus vatandaşına aşık oldu Bu filmi görmeseydiniz bize inanmazdınız.

— Ne demek istiyorsunuz?

— Gregor Kirsanov'u tanır mısınız?

— Bir kez bana telefon etti. Birkaç kez de karımla buluştuğunu biliyorum.

— Aralarındaki ilişkinin derecesini biliyor musunuz?

— Isabel erkekler tarafından beğenilmekten hoşlanır. Bu Rus da romantik bir genç. Çok heyecanlı.

— Öyleyse Senyor del Rio, perdedeki filmi, dikkatle izleyin.

Bir düğmeye bastı ve aynı anda ekranda çırılçıplak bir çift belirdi. Erkek Gregor Kirsanov, kadınsa Isabel del Rio idi. Film iki

yetişkinin sevişmesinden çok, aşın sayılacak bir porno filmi andırıyordu. Zoomlu kamera zaman zaman en olmadık ayrıntıları yakalıyor, soma geniş plana açılarak birbirlerine saldırırcasma sevişen çifti perdeye yansıtıyordu.

Kirsanov kadını yere diz çöktürmüş ve arkasına geçmişti...

— Senyor, dedi Rus, bunları size gösterdiğimiz için çok özür dileriz.

Tomas del Rio hiç sesini çıkarmadı.

Perdede şimdi hareket halindeki vücutlarının yalnızca bir bölümü vardı.

ispanyol oturduğu koltuğun kolunu sıktı. Gösteri bir işkenceden farksızdı.

Birden, ışıklar yandı ve ekran karardı.

Tomas del Rio bembeyaz kesilmişti. Nikolay adamın aklını başına toplamasını bekledikten soma:

— Amacımız sizin gözünüzü amaktı, dedi. Gregor Kirsanov'un nasıl biri olduğunu bilin ve ona göre davranın... Karınız tehlikede. Çünkü Kirsanov delinin tekidir. (Adama bir dosya uzattı.) şuna bir göz atın. İspanyol polisi tarafından hazırlanmış rapordur. Kirsanov'un vatandaşı olan bir kadını nasıl hunharca öldürdüğünün kanıtıdır. Bu adam bir canavardır.

Tomas del Rio rapora şöyle bir göz attı. Yüzü öfkeden şimdi kıpkırmızı olmuştu.

— Bu filmi nasıl elde ettiniz? diye sordu.

— Filmı Kirsanov'un evinde bulduk, dedi Rus.

Tomas del Rio sarhoş gibi kapıya ilerledi.

Ayrılmadan önce Nikolay'a dönerek:

— Yeni bir skandal çıkmasına firkat verme-
yeceğim, diye fısıldadı güçlkle.

Filmi gördükten sonra kârısının bu adama
köle olduğunu farketmişti.

**

James Barry ispanyol gazetelerindeki man-
şeti görünce zevkten bir kakhaha attı. ABC'nin
manşetinde "ispanya'ya karşı Sovyet Komplö-
su", El Pais'in manşetinde ise "ispanyol
haberalma servisi önemli bir KGB şebekesini
ortaya çıkardı" yazıyordu.

Amerika milyonlarca dolar dökse, böyle bir
başarı elde edemezdi.

Kirsanov'a ödenecek bir milyonun ise lafi
bile edilemezdi.

Havaalanına ilerleyen Lincoln'ün pencere-
sinden manzarayı seyretti. Arkasındaki kurşun
geçirmez Cadillac'da ise kirsanov, Malko ve
Amerikalı iki goril vardı.

ispanyolların ağzını kapamışlardı. CESID
mensuplarının ağzı kulaklarına varıyordu.öyle
ki, Kirsanov'un gidişini emniyete almak için
havaalanına birçok CESID ajanı gönderilmişti.

Kirsanov Cadillac'tan çıktı ve etrafına
bakındı.

— Isabel nerede?

— Sizi içerde bekliyor olmalı, dedi Malko.

Malko bir gece önce Kirsanov ile saatlerce
konuşmuş ve sonunda Rusu Isabel'siz gönder-
meye razı etmişti. Yalnız Kirsanov'un bir tek
şartı vardı. O da ispanyol dilberin kendisini

havaalanından geçirmesi.

Terminal binasına girdiler, ama ortalıkta isabel yoktu. Birden, Malko. Tomas del Rio'yu farkettti.

Onurlu ispanyol karısını buraya getirmeyi kendine yedirememiş olmalıydı!

İsabel del Rio'nun kocası gülümseyerek Malko'ya doğru ilerledi. Chris Jones adamın yolunu kesmeye hazırlanırken Malko engelledi.

— Bırakın gelsin.

Gregor Kirsanov kaşlarını çattı.

— Kim bu adam...

Malko cevap verecek zamanı bulamadı. Tomas del Rio onlara üç metre mesafeye yaklaştığında aniden ceketinin altından kısa namlulu bir tabanca çıkardı. Kolunu Kirsanov'a doğru uzattı ve peşpeşe üç kez tetiğe bastı.

Aynı anda bir gürültü ve bir kargaşa koptu. Chris Jones hemen müdahale etmiş ve silahı adamın elinden düşürmüştü.

Gregor Kirsanov acıdan kıvranıyordu. Karnı kan içindeydi, İkiye bükülerek yere yıkıldı. Silah sesleri terminal binasında müthiş bir paniğe yol açmıştı, insanlar oraya buraya koşuşup duruyordu. CESİD ajanları yaralının çevresinde etten bir duvar oluşturdular ve Tomas del Rio'yu tutukladılar.

Malko yere diz çökerek Kirsanov'un gömleğini ve pantolonunu açtı. Karnında üç kurşun yarası vardı.

Biraz soma doktor gelmiş ve yaralıyı muayene etmeye başlamıştı.

James Barry Malko'ya yaklaşarak:

— İşte, bunu beklemiyorduk, dedi.

Malko, ellerine kelepçe geçirilen Tomas del Rio'ya yaklaştı.

— Bunu niye yaptınız? diye sordu. Size Kirsanov'dan korkmanıza gerek olmadığını söylemiştim.

İspanyol sitem dolu bakışlarla onu süzdü.

— Bana gerçeği söylemediniz. Bu beyin dostları gözümü açtı. Bana bir film gösterdiler...

James Barry Malko'nun koluna yapıştı.

— Bayan Del Rio'ya haber vermelisiniz, dedi. İyi bir avukatla kocası hemen kurtulur. Özellikle İspanya gibi bir ülkede...

Amerikalı çok sakın görünüyordu.

— Böyle bir şeyin olabileceğini tahmin eder miydiniz? diye sordu Malko.

— Bir aksilik olmasından korkuyordum, dedi Amerikalı. Tomas del Rio bana telefon ederek Kirsanov'un kaçta gideceğini sormuştu, ama böyle bir şeye ihtimal vermemiştim...

— Peki, adamı burada görünce neden bizi uyarmadınız?

James Barry güldü.

— Silahlı olabileceğini nereden bilecektim...

— Langley'e ne diyeceksiniz?

— Beklenmedik bir durum bu! dedi Amerikalı.

Malko geri dönüp Tomas del Rio'nun yanına geldi.

— Sovyetlerle görüştünüz mü? diye sordu. Size durumu onlar mı...

— Elbette, dedi adam. Onlara çok şey borç-

luyum.

ispanyol polisler del Rio'yu götürdüler.
Başını çevirip:

— isabel'e her şeyin yolunda olduğunu söyleyin! diye bağırdı.

Malko adamın polis aracına bindirilişini seyretti.

KGB sonunda Kirsanov'u temizlemeyi başarmıştı. Hem de en tehlikesiz bir yolla. Kendisinden hiç kuşulanılmayacak birini kullanarak... Bir ambulans geldi ve koma halindeki Kirsanov'u aldı.

Bir doktor Malko'ya yanaştı.

— Kurtulması mucize olur, dedi. Yoğun bir iç kanama var.

Birden çevredeki kalabalığı bir kadın yardı: Isabel del Rio. Yerdeki kanı görünce hareketsiz kaldı.

— Aman Tanrım! Neler oldu?

— Kocan Kirsanov'u vurdu, dedi Malko. Sen neredeydin?

— Tomas'ı bekliyordum. Eve gelmeyince buraya koştum. Neden yaptı bunu?

— Bu KGB'nin bir oyunuydu. Sonra anlatırım sana...

— Ya Kirsanov?..

— Ambulansla giderken yaşıyordu. Seni hastaneye götüreyim mi?

Genç kadın tereddüt etti, soma:

— Hayır, dedi.

XXI. BÖLÜM

İspanya İç Savaşı'nda ölen çoğu kişinin gömüldüğü Necropolis del Este Mezarlığı'nda bunaltıcı bir sıcak vardı. Mezarlık, M 30 Otoyolu civarında, Calle O'Donnel ile Avenida de Daroca arasındaki geniş bir araziye yayılmıştı.

O günlerdeki savaş.ideolojik bir çatışmaydı ve her iki karşıt grup da İspanyoldu. Oysa bu kez, devrede KGB vardı ve boş yere birçok insan ölmüştü.

Gregor İvanoviç Kirsanov ameliyata alındığı sırada ölmüştü ve öldüğünde komadaydı. Cesedine kimse sahip çıkmadı. Ne elçiliği, ne de karısı. Sonunda cenaze merasimini Malko'nun baskısıyla James Barry üstlendi. Bir milyon dolar ödemektense birkaç kuruşla bî* işten sıyrılmak onun da hoşuna gitmişti.

Malko ezelden beri ölü ya da diri, bütün hasımlarına saygı duyardı. Zaten barbarlıkla

medeniyet arasındaki fark da bu değii miydi?.: Üstelik, Kirsanov öldürüldüğü sırada bir hasım değil, bir müttefikti. Bu taraf değıştirme kararı Kirsanov'un hayatına malolmuş, Anadolu Pet-rov'un da taltif edilmesine yol açmıştı.

Malko mezarlığın yolunda ilerleyen cenaze arabasına baktı. Tabutun üzerinde üç çelenk vardı: Biri Malko'nun, biri İsaabel del Rio'nun, diğeri ise meçhuldü. Üçüncüyü gönderen elçilikten Kirsanov'u beğenen biri olmalıydı, ama bunun kim olduğu hiçbir zaman öğrenilmeyecekti.

Cenaze arabasının hemen arkasındaki Ford'da Chris Jones ile Milton Brabeck vardı. Sanki Kirsanov'un cesedini bile korumak ister gibiydiler.

Onların arkasında İsaabel'in Jaguar'ı, onun peşinde de James Barry'nin Lincoln'ü yer alıyordu.

Mezarlığın geniş yollarında, dört arabalık konvoy olduğundan da küçük görünüyordu.

İspanyollar hiç kimseyi göndermemişti.

James Barry saatine bakarak:

— Aman Tamım! dedi. Bu kadar yavaş gidersek toplantıma yetişemeyeceğim.

— James, dedi Malko, bazen kendi kendime sizin bir şapşal olup olmadığınızı soruyorum...

Amerikalı bir kahkaha attı.

— Bunu ben de kendime sormuşumdur hep.

Amerikalının çantası Kirsanov olayıyla ilgili gazete kupürleriyle doluydu. Her şey istediği gibi olmuştu. Juan Praganza'nın intiharından

diğer KGB köstebeklerinin tutuklanmasına kadar her şey umduğundan iyi gitmişti.

İspanyol kamuoyu Sovyetler aleyhinde oluşmuş, hatta bunu belirtir mitingler ve gösteriler yapılmıştı, işin tuhafı, polis bu gösterileri engellemeye kalkmamıştı bile.

NATO referandumu beklenen sonucu verecekti.

Malko arabadan inip mavi Jaguar'a geçti. Isabel del Rio'nun üzerinde siyah mini bir elbise vardı. Yüzünü de yine siyah bir tülle örtmüştü.

— Beni nasıl buluyorsun?

Kıyafeti, tam bir dul kıyafetiydi. Birlikte arabadan çıkıp mezarın başına geldiler. Uzaktan bakan biri, sevgilisine vedaya gelmiş sadık bir dul olarak görürdü onu. Mezarın başında hareketsiz duruyordu.

Chris Malko'ya yaklaştı, kulağına eğilerek:

— Bu kadın kendini mezara atmaya kalkmasın? dedi.

— Chris, senin hiçbir şeye saygın yok mu? karşılığını verdi, Malko gülümsemesini saklayarak.

Biraz geride kalmış olan James Barry devamlı saatine bakıyordu.

Tabut mezara indirildikten sonra, Isabel bir avuç toprak alıp üstüne attı.

Kirsanov'un ölümü görüldüğü kadarıyla herkesi memnun etmişti!

Isabel döndü, sendeleyerek birkaç adım atıp^ Malko'ya tutundu.

— Bana yardım et, kendimi iyi hissetmiyo-

rum. Hava çok sıcak.

Malko kadının koluna girerek onu Jaguar'a götürdü.

— Beni sen götürebilir misin? Direksiyon kullanamayacak kadar kötü hissediyorum kendimi.

— Nasıl istersen, dedi Malko.

Direksiyona geçmeden önce James Barry'ye el salladı. Amerikalı arabasına binmiş hareket ediyordu.

Mezarcılar tabutu örtmeye başlamışlardı bile. Cenaze arabası manevra yaparken Malko gaza bastı.

Mezarlığın aralıklı yollarında ağır ağır ilerlerken, İsaabel başını koltuğa dayamış, gözlerini yummuştu Elbisesinin etekliği kalçalarına kadar kaymış baldırları olduğu gibi ortaya çıkmıştı.

Malko birden karşısında kapalı bir kapı buldu. Mezarlığın bu çıkışı kullanılmıyordu.

Durdu ve vitesi geri almak üzereyken elinin üzerinde İsaabel'in elini hissetti. Genç kadın elini tuttu ve bacaklarının üzerine koydu.

Bir süre sessiz durdular. Malko genç kadının profilini seyrediyordu. Dudakları yarı aralıktı. Bakışlarını yavaş yavaş aşağılara göğüslerine kaydırdı. Göğüsleri hızlı hızlı inip kalkmaya başlamıştı. Birden, bacaklarını açtı ve Malko'nun elini boşluğa kaydırdı. Soluk alması gitgide hızlanıyordu.

Malko kadının içine hiçbir şey giymediğini farketti. Onun da şakakları atmaya başlamıştı.

İsaabel koltuğundan doğruldu ve yüzünü

Malko'ya çevirerek kucığına oturdu. Birleştikleri anda attığı çığlık ispanya İç Savaşı'ndaki tüm ölüleri diriltecek denli güçlüydü!

Bu ani sevişme isteğı belki de kadının Gregor ivanoviç Kirsanov'a bir elveda demebicimiydi!..

